

پایه کانی میسلام بناسه

کۆکردنهوه و ئاماده کردنی
م. کازم محهمهد شیخانی



بێدراچونهوه و بێشهکی
م. محهمهد مهلافاقی تاره زووری

Alvan Bahjat
- nurse

داری شاه م پوری

لکھنؤ پوری ۲۰۲۰



قال رسول الله (ﷺ)

﴿بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَحَجُّ الْبَيْتِ وَ
صَوْمُ رَمَضَانَ﴾

أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ





Tanya Haji | تەنیا حاجی

public channel



Description



چەنالىك تايبەت بە كتيب و بابەتى جياواز

Queen city

شارى شارن

شارىك تايبەت بە كۆمەلگايەكى جوان

لەلایەن ئاقان بەھجەت كراوہ بە pdf

بۇ خويىنەران

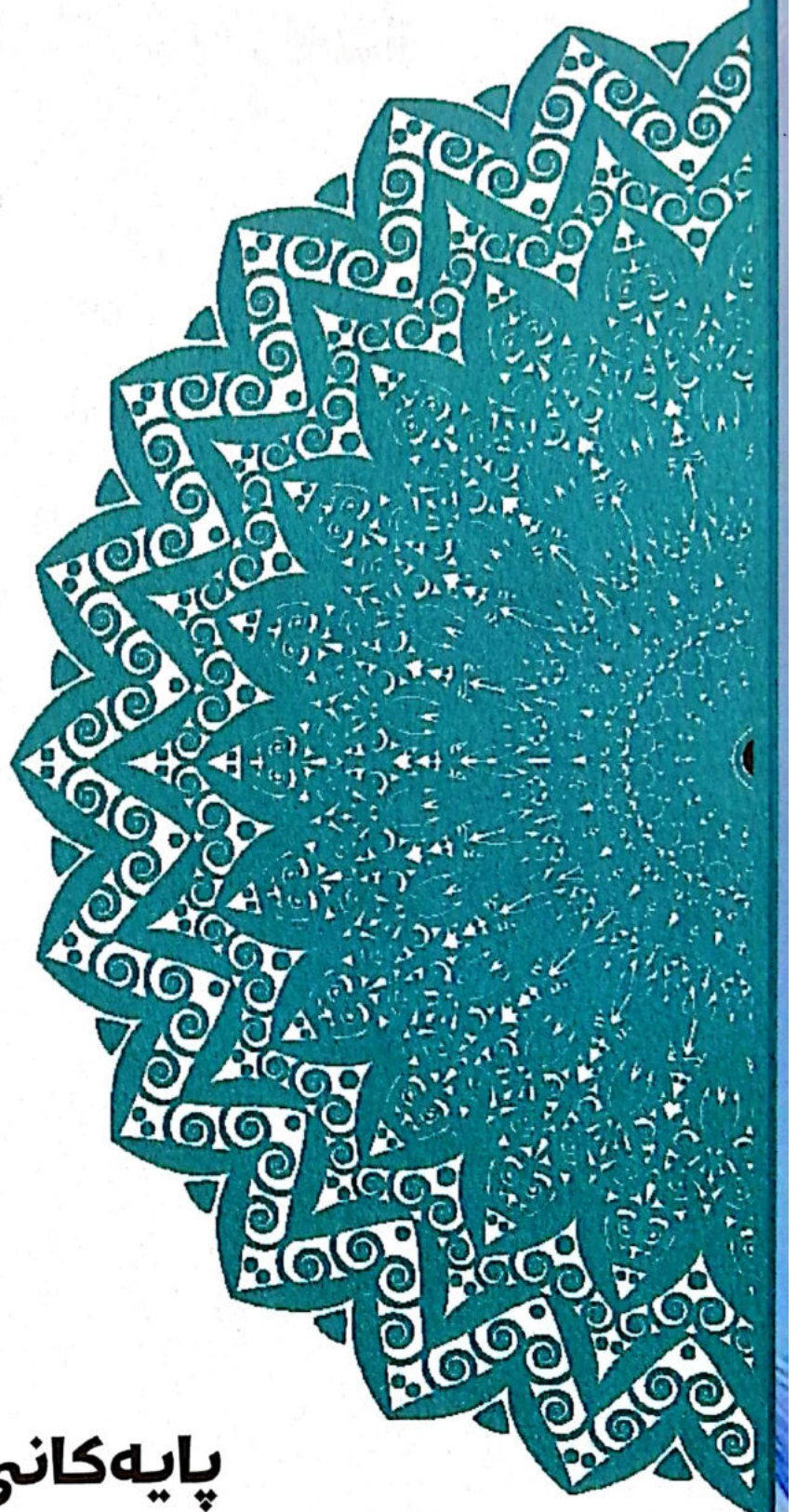
چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۇ راوبۇچون و پسيار بۇ كتيب مەينيرە!

[@tanyahaji22](#)

تەكلىپ



پایه‌کافی ئیسلام بناسه



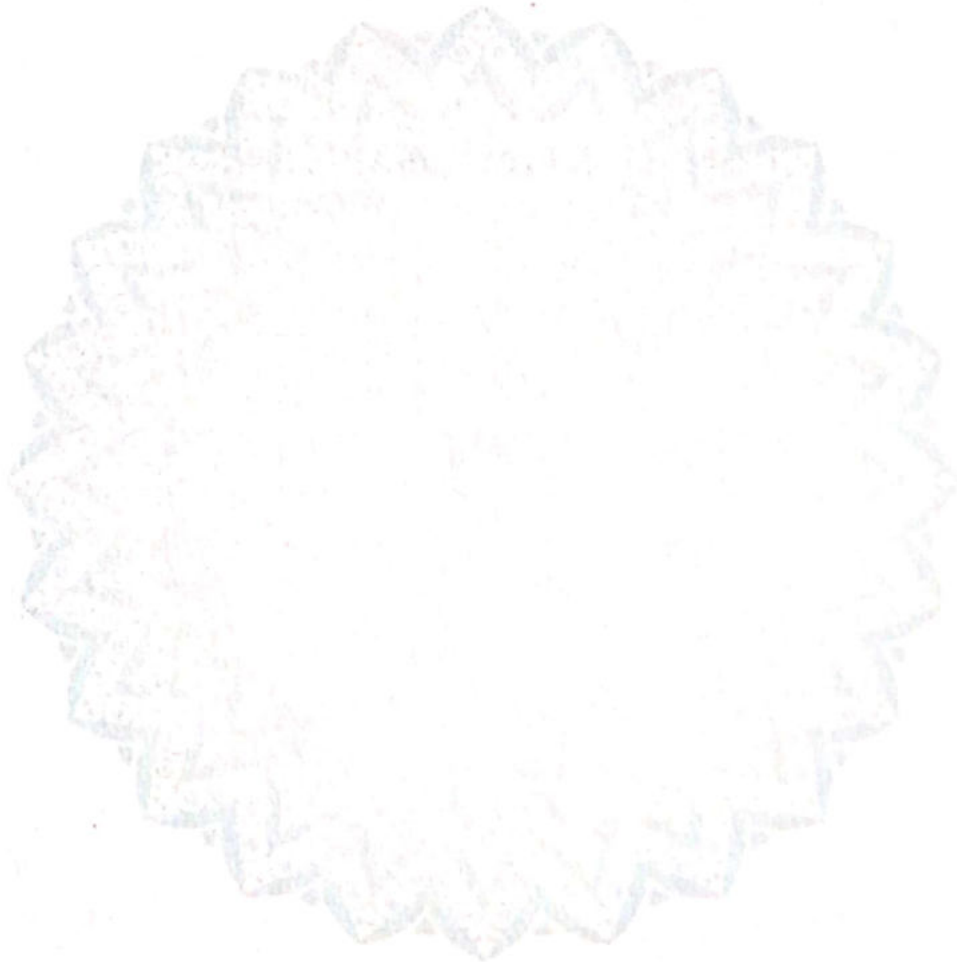
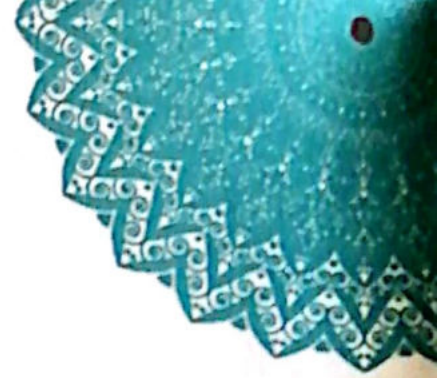
پایه کانی ئیسلام بناسه

کوکردنه وه و ئاماده کردنی

م.کازم محهمهد شیخانی

پیداچونه وهی و پیشه کی

م.محمد ملا فائق شاره زووری



ناوی کتیب: پایه‌کانی ئیسلام بناسه
کۆکردنه‌وه و ئاماده کردنی: م. کازم محهمەد شیخانی
پیداچونه‌وهی: م. محمد ملا فایه‌ق شارەزووری
تایپ کردنی: م. سەربەست لطف قادەرکەرەمی
نۆبەتی چاپ: چاپی یەكەم
سالی چاپ: ۲۰۲۰
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
له بەرپۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی
سپاردنی (۱۷۹۱) ی سالی (۲۰۲۰) ی پێدراوه.
مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی پارێزراوه





پیرست

۸	پایه‌کانی ئیسلام (أركان الإسلام)
۱۰	پایه‌ی یه‌که‌م شهادة أن لا إله إلا الله وأنَّ محمداً رَسولُ الله
۳۴	پایه‌ی دووهم نویژ ته‌نجام دان
۷۰	پایه‌ی سی‌یهم زه‌کات دان
۱۱۴	پایه‌ی چوارهم رۆژوو گرتن
۱۳۶	پایه‌ی پینجه‌م حه‌ج کردن

بہ ناولی خودای گہ ورہو میہ رہبان

سو پاس و ستایش بۆ پەرورددگاری جیہانیان، وہ صہلات و
 سہلام لہ سہر پیٹغہ مہرمان بیٹ، وہ لہ سہر خانہ وادہو یارانی
 بیٹ، پیٹم باش بوو وەکو موسلمانیک خزمہ تیک بہم ئاینہ
 پیروژہی ئیسلام بکہم بہوہی پایہکانی ئیسلام بہ شیوہیہ کی
 پوخت ئامادہ بکہم، بۆ ئہوی تاکی کوردی موسلمان سوودی
 لی وەر بگریٹ و ببیٹہ مایہی شارہزا بوونیان لہ ئاینہ کەہی
 پەرورددگار، وہ داواکارم لہ پەرورددگار نیہ تمان پاک و دلسۆز
 بکات، وہ مہ بہ ستمان تہنہا رەزامہندی ئہو بیٹ (ئامین).

۲۰۱۹/۷/۱۱ رۆژی پینچ شەممە.



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله (ﷺ) ومن والاه
أما بعد:

پہرتوکی (پایہ کانی ٹیسلام بناسہ) لہ نووسینی م. (کاظم
محمد شیخانی) پہرتوکیکی نایابہ لہ بابہ تہکھی خویدا زور
چروپرو کورت وبہ بیڑہ وہ خزمہ تیکی زور بہرچاو و دیارہ
لہم بابہ تہیدا، ہیوادارم جی سوود بیٹ بؤ ہہموو لایہک.

براتان/محمد ملا فائق شازہ زووری

۲۰۲۰/۰/۰ 🍀

پایه‌کافی ئیسلام

(أركان الإسلام)

ئاینی ئیسلام له‌سه‌ر پینچ بنچینه دامه‌زراوه، هه‌ر وه‌کو
 پیغه‌مبه‌ری خودا (دووری خوای له‌سه‌ر بی‌ت) فه‌رموو یه‌تی:
 ﴿بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ
 اللَّهِ وَ إِقَامُ الصَّلَاةِ وَ إِيْتَاءُ الزَّكَاةِ وَ حَجُّ الْبَيْتِ وَ صَوْمُ رَمَضَانَ﴾^۱.

واته/ ئیسلام دامه‌زراوه له‌سه‌ر پینچ پایه:شایه‌تی دان به‌وه‌ی
 که هیچ په‌رستراویک به‌پاست (حق) نییه جگه له (الله)، وه
 محمد(دروودی خوای له‌سه‌ر بی‌ت).نێردراوی په‌روه‌ردگاره-وه
 نوێژکرنه-وه زه‌کات دانه- وه حه‌ج کردنی مالی خودایه-
 وه‌پۆژو گرتنی مانگی په‌مه‌زانه)، که‌واته:-



پایہی یہ کم

شهادة أن لا إله إلا الله
وأن محمداً رسول الله

بابه تهکانی ئەم بەشه

۱۲	مانای لا اله الا الله
۱۵	مانای محمداً رسول الله
۱۸	پاکیتی (الطهارة)
۱۸	پاکیتی دابهش دهبیت بو دوو بهش
۱۸	ئاوهکان و جوهرهکانی
۲۲	دهست نویژ (الوضوء)
۲۲	چونیتی دهس نویژ گرتن
۲۳	ئایا نیهت هینان مهرجه (الشرط) بو پاکیتی.....
۲۴	حوکمی (بسم الله) لهکاتی دهس نویژدا
۲۴	وتهی زانایان لهم بوارهدا
۲۵	حوکمی ئاو له دهس و لووت وهردان
۲۶	حوکمی سرینی-مهسحی-گویت یهکان
۲۶	ئایا پت یهکان دهشوردین یان مهسح دهکرتن
۲۷	حوکمی ریزبهندی (الترتيب) له ئەندامهکانی دهس نویژدا
۲۸	وتهی زانایان
۲۸	پایهکانی دهس نویژ (أركان الوضوء)
۲۹	جیاوازی نیوان پایه و (رکن) مهرج و (شرط) پتویستی...
۲۹	ههلوهشینهرهوهکانی دهس نویژ (نواقص الوضوء)
۳۰	ئهو شتانهی که زانایان را جیاوازیان ههیه لهسهیری که
۳۲	حوکمی دهس نویژگرتن لهشیری و شتر

مانای لا اله الا الله

ده بیټ شایه تی بدهی به زمانت و دانی پيدا بنیټ به دلت
 که هیچ په رستراویک نییه به راسټ و شایسته ی په رستن
 بیټ جگه له (الله)، له بهر نه وه نابیت هیچ په رستراویک
 بکریته هاو به شی (الله)، چ له خه لکی بیټ یان فریشته کان
 یان پیغه مبه ران یا خود خور یان مانگ یان دارو به رد یان
 پیاوچا کان یان شه هیدان..... هتد. (لا اله الا الله وحده). هر له بهر
 نه و وشه یه خوی گه وره هه موو پیغه مبه رانی پی ی پوانه
 کردووه وه کو فهرموویه تی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [الأنبياء ٢١]

واته/ وه له پیش تویشدا نه ی محمد (دروودی خوی له سهر
 بیټ) هیچ پیغه مبه ریگمان نه ناردووه، ئیلا سروس (الوحی)
 مان بو ناردووه، که هیچ په رستراویک به راسټ نییه شایه نی
 په رستن بیټ جگه له (الله). که تاک و تهنه او بی هاو به شه،
 بویه به تاک و تهنه په رستشی (عباده) من بکه ن، هه روه ها
 خوی گه وره فهرموویه تی:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
 الطَّاغُوتَ﴾ [النحل ٣٦]

واته/ به دلنیا یی ئیمه بو هه موو کو مه ل و نه ته وه یه ک له
 هر شوینیک ژیا بیټن پیغه مبه ریگمان (سه لات و سه لامی خوی
 لی بیټ) ناردووه، به خه لکیان و تووه نه ی خه لکینه به تاک و

تهنها خوای گه وره بپه رستن و هاوبه شی بو دا مه نین وه
خوتان دوور بخه نه وه له تاغوتانی وه کو: (شهیتان و فالچیان و
جادوو گهران و بتان و وه هه موو که سیک که بپه رستریت و
رازی ببیت به و په رستنه، یان بانگه وازی خه لکی بکات بو
په رستنی خوئی، یان باوه ری به فه رمانی (به حوکی) خوای
گه وره نه بیت و به کونه په رستی بزانی، یان حوکی تر
به باشتر بزانی له حوکی خوای گه وره وه شوینی بکه ویت
یان یه کسانی بکات به حوکی خوا.

* جا هه رکه سی مافی (حق) (لا إله إلا الله) بدات و وه له
دلیه وه دانی پیدا بنیت و وه ئه وهی که ئه یخوازیت باوه ری پی
بهینیت و ئیشی پی بکات ئه وه ده چیت به هه شته وه هه روه ک
پیغه مبه ری خوا (دووردی خوای له سه ر بی) فه رموویه تی:
(مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ مِنَ الدُّنْيَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)^۱.

واته/ هه ر که سی کو تا ووشه ی له دونیا دا (لا إله إلا الله)
بیت ده چیت به هه شته وه، هه ر له بهر ئه مه بوو پیغه مبه ری
خودا (درووی خوای له سه ر بیت) (۱۳) سال له مه که مایه وه
بانگه شه ی هاوبه ش ده رانی ده کردو پیانی ده فه رموو:

(قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَفْلِحُوا)

واته/ بلین هپچ په رستراویک به راست (حق) شایسته ی په رستن
نییه جگه له (الله) سه رفه راز ده بن.

(۱) أخرجه أبو داود برقم (۳۱۱۶) و أحمد (۲۲۰۳۴) والترمذی (۹۷۷) وصححه
الألبانی.

ههروهها فهرموویه تی: (مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ، حَرَّمَ مَالَهُ وَدَمَهُ وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)¹.

واته/هه ره که سی بلیت هیچ په رستراویک به راست (حق) شایسته ی په رستن نییه جگه له (الله)، وه بی باوه ر بیت به وهی نه په رستریت جگه له (الله) نه وه سامان و خوینی پاریزراوه له دونیا هیچ که س بوی نییه خوینی بریژیت به نارپه و، وه سه روه ت و سامانیسی داگیر بکات به نارپه و، وه لیکولینه وه شی لای په روه ردگاره له رژی دوا پیدا.

که واته (لا اله الا الله) ووشه یه کی گه وره یه به لکو گه وره ترین ووشه یه که هه موو بونه وهران له بهر نه و ووشه یه دروست کراون وه کو خوی گه وره فهرموویه تی:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاریات ٥٦] أی (لیوحدون) واته: من هه ر بویه جنوکه و ئاده میم دروست کردووه بم په رستن وبم ناسن. هه روهها نه و ووشه یه حقی خوی گه وره یه به سه ر به ندهکانیه وه، وه ووشه یی ئیسلام بوون و کلیلی به هه شته، بویه گه وره یی نه و ووشه یه و پیگه و شوینی له شه ریعه دا زورزیاتره له وهی که باس ده کریت له لایه ن زاناو بانگخوازانیه وه، له مه وه بومان بوون ده بیته وه پیویسته زاناو شاره زا بین دهرباره ی نه و ووشه یه له گه ل کار کردن به ماناکه ی وراست گو بوون له گه لیدا، چونکه به شاره زا بوون رزگارمان ده بیته له ریازی گاوره کان که کرده وه نه نجام ددهن به بی زانست، وه به کار کردن به ماناکه ی

(۱) رواه مسلم برقم (۲۳)

رزگارمان ده بیټ له ریښازی جووه کان که زانست وزانیاریان
هه یه و کاری پی ناکه ن، وه به راست گوبوون رزگارمان ده بیټ
له ریښازی دوو پوووه کان که له پووکه شدا خویان به موسلمان
ده زانی به لام له ناخدا راستیان نه ده کرد، که و ابو و ئه م و وشه یه
کاتیک سوودی هه یه بو خاوه نه که ی ئه گهر ئیش به مانا که ی
بکات له ژیان ی پوژانه یدا، وه له ناخیدا باوه ری پی هه بیټ، وه
خوی دوو ر بگریټ له هاوبه ش دانان، چونکه هاوبه ش دانان
بو خوای گه وره کرده وه کان پوچه ل ده کاته وه، هه ر وه ک
خوای گه وره فه رمویه تی:

﴿لَیْسَ أَشْرَکْتَ لَیْخَبَطَنَّ عَمَلُکَ﴾ [الزمر ۱۵] واته/ ئه گهر
هاوبه ش بو خوای گه وره بریار بده ی ئه وه کرده وه کانت
هه موو پوچه ل ده بیټه وه.

مانای محمداً رسول الله

واته گه واهی بده ی که محمد کو ری عبدالله نیږد راوی
په روه ردگاره بو هه موو جهانیان به مرو ف و جنه وه وه کو
خوای گه وره فه رمویه تی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [الأنبیاء ۱۰۷] واته/ ئیمه
هه ر بو یه تو مان نارد که په حمه ت و به زه ی و میهره بانیه ک
بیټ بو هه موو جیهانیان..

* له‌به‌ر ئه‌وه پێویسته له‌سه‌ر هه‌موو جیهان باوه‌ری پێی بینن، که نێردراوه‌ی په‌روه‌ردگاره، وه باوه‌ر به‌وه بینن که دوا‌ی ئه‌و هه‌یج په‌یامبه‌ریک نایه‌ت، هه‌روه‌کو خوا‌ی گه‌وره‌ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿وَحَآئِمَ النَّبِيِّ﴾ [الأحزاب: ٥٦] بۆیه هه‌ر که‌سیک بانگه‌شه‌ی ئه‌وه بکات که په‌یامبه‌ره له دوا‌ی محمد (دروودی خوا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت) ئه‌وه بی باوه‌ر ده‌بی‌ت، وه هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سانه‌ش بپاوه‌ر ده‌بن که باوه‌ری پێ ده‌که‌ن.

* هه‌روه‌ها پێویسته باوه‌ر به هه‌موو ئه‌و هه‌والانه بکری‌ت، که پێغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت) با‌سی کردووه وه گو‌ی‌رایه‌لی بکری‌ت له‌و کارانه‌دا که فه‌رمانی پێ کردووه، وه‌دوور بکه‌وینه‌وه له‌و کارانه‌ی که‌قه‌ده‌غه‌ی (نه‌ی) لێ‌کردووه، وه په‌رستش ئه‌نجام ده‌ین به‌و شی‌وه‌یه‌ی که بۆ مانی داناوه، وه زیاده‌ره‌وی نه‌که‌ین له مافی‌دا وه‌کو خۆ‌ی فه‌رموو‌یه‌تی:

(لَا تَطْرُونِي كَمَا أَطْرَبَ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَأَنَا عَبْدٌ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ).^١ واته/زیاده‌ره‌وی له مافی (حق) مندا مه‌که‌ن هه‌ر وه‌کو گا‌وره‌کان زیاده‌ره‌ویان کرد له مافی عی‌سای کو‌ری مه‌ریه‌م، به‌ل‌کو من به‌نده‌ی خوا‌م، بۆیه بلێن به‌نده‌ی خوا‌یه و پێغه‌مبه‌ری خوا‌یه (دور‌دی خوا‌ی له‌سه‌ر بی‌ت)، هه‌روه‌ها ناب‌ی‌ت زیاده‌ره‌وی له‌یاسای (شریعه) په‌روه‌ردگا‌ردا بکری‌ت، وه‌کو ئه‌وانه‌ی که زیاده‌ره‌ویان کرد به‌بی ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (دور‌دی خوا‌ی

(١) رواه البخاری برقم (٣٤٤٥) وأحمد (١٥٤).

له سه ربی، فه رمانی پی کردییت، هه ره بهر ئه مه یه پیغه مبه ری
خوا (دوردی خوی له سه ربی) فه رموو یه تی:

(مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ زَد). 'واته/هه ره که سی کرده وه یه که
ئه نجام بدات و فه رمانی ئیمه ی له سه رب نه بییت ئه وه وه رناگیریت.

* ئه م زیاده ره وه یه ش ده بیته دوو به شه و:-

۱- زیاده ره وه ی له بیرو با وه رو عه قیده دا: - وه کو بیرو با وه ری
گروه لاده ره کان نمونه ی جه همیه کان و مو عته زیله کان
و رافیزه کان..... هتد، که زیاده ره ویان ئه نجام دا له ناو
سیفه نه کانی په ره ردگار دا.

۲- زیاده ره وه ی له په رسته نه کاند: وه کو ئه نجام دانی په رسته شی
که هیچ به لگه یه کی یاسایی (دلیل الشرعی) له سه رب نه بییت، یان
ئه نجام دانی ئه و کارانه ی که ده بنه هو کاریک بو هاو به شی
دانان بو خوی گه وره، وه کو: دروست کردنی مه زارگه له سه رب
گوره کان و ئه نجام دانی نو یتر لایان و به گه وره دانانیان و
پارانه وه له سه ربیان، بویه ئه نجام دانی ئه م کارانه دروست
نییه و زیاده ره وه یه له شه رعدا.

پاکیتی (الطهارة)

پیش ئه وهی باسی پایه ی دووهم بکه م که نویژه، پیم باشه
باسیک له پاکیتی بکه م، چونکه یه کیک له مهرجه کانی نویژ
پاکیتییه، نویژ به بی پاکیتی دانامه زریّت.

* پاکیتی (الطهارة): - واته لادانی هدهته (بی دهس نویژی -
لهش گرانی) یان لابه ردنی پیساییه له سهر خۆت وهکو دهس
نویژ گرتن یان خوشۆردن و خو پاکردنه وه.

پاکیتی دابهش ده بیّت بو دوو بهش

۱- واتایی-ناخی (معنوی): - وهکو خوای گه وره فهرموویه تی:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ [التوبة ۳] واته / ئه ی
محمد (دروودی خوای له سهر بیّت) له مالّه کانیان خیر و
زهکات وهر بگره که به هویه وه پاکیان ئه که یته وه له تاوان.

۲- ههست پیکراو (حسی): - وهکو خوپاکردنه وه له لهش
گرانی و بی دهست نویژی و خوپاک کردنه وه له پیسای.

ئاوه کان و جوړه کانی

۱- ئاو به گشتی (الماء المطلق): -

حوکمی ئه م ئاو پاکه و پاک که ره وه شه، واته خودی خو ی
پاکه و وهشته پیسه کانیش پاک دهکاته وه، وهکو:

ا- ئاوی باران و به فرو تهرزه: واته ئه وهی له ئاسمانه وه داده به زیته خواره وه وه کو خوای گه وره فه رموویه تی:

﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾ [الفرقان ٤٨] واته / وه له وه ئاسمانه وه ئاویکی پاک و خاوینکه رمان نارد خواره وه.

ب- ئاوی ده ریاو رووبارو کانیاه وه کان: واته ئه وهی له زه وییه وه هه ل ده قولیت.

ج- ئه و ئاوهی رهنگی ده گوریت به هوی زور مانه وه و:-

یان به هوی رهنگی شوینه که وه یان خاکه که یه وه یان به هوی تیکه ل بوونی له گه ل شتیکی پاکدا وه کو قه وزه یان گه لای دارو درهخت.

۲- ئاوی به کارهاتوو (الماء المستعمل):-

واته پاشماوهی ئه و ئاوهی که به کاردیت له ئه ندامه کانی له شدا، چ له کاتی ده ست نوێژدابیت یان له کاتی خوشوردندا بیت.

* حوکمی ئه م ئاوه:- پاکه و پاکه ره وه شه له بهر فه رمووده که ی ئیین عه قیل که فه رموویه تی: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ) مَسَحَ بِرَأْسِهِ مِنْ فَضْلِ مَاءٍ كَانَ فِي يَدِهِ.

واته / به راستی پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای له سه ر بیت) دهستی هینا به سه ریدا واته مه سحی سه ری کرد به و ئاوهی

(۱) حَدِيثُ حَسَنٍ / أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْمٍ (۱۳۰).

که مابوو به دهستی یه وه که واته ئاوی تازه ی هه لئه گرتیه وه
بو مه سحی سه ری، ئه مه ش به لگه یه له سه ر دروستی ئاوی
به کارهاتوو، که پاکه و پاکه ره وه شه، هه رچه نده راجیاوازی
هه یه له نیوان زانایاندا له م بواره دا وه کو یه کیک له ووته کانی
حه نابیله کان که ده لئین ئاوی به کارهاتوو پاکه، به لام پاکه ره وه
نییه.

۳- ئاوی که شتی پاکی تیکه ل بوو بیته:-

ئه وه ئاوه ی شتی پاکی تیکه ل بوو بیته وه کو سابون و ئارد و
زه عفهران و ماست و هاو شیوه ی ئه مانه، حوكمی ئه م ئاوه
پاکه و پاکه ره وه شه به مه رجیک ناوی ئاوی ره های (الماء المطلق)
پیوه مابیته، به لام ئه گه ر له ناو ئاوی ره ها ده رچوو بیته
وه کو ئه وه ی بیته به ماستا و یان شه ربه تا و یان ئارده و یان
سابونا و به جو ریک نه توانیت پیی بلیته ئا، ئه وه پاکه به لام
پاکه ره وه نییه و ناتوانیت شتی تری پی پاک بکه یته وه یان
دهس نویژی پییگریته، به لام خودی خوی پاکه و گه ربدا ته له
لاشه ت یان جله که ت پیسی ناکات.

۴- ئاوی که شتی پیسی تیکه ل بوو بیته:-

ئه وه ئاوه ی که شتی پیسی تیکه ل بوو دوو شیوازی هه یه:-

۱- ئه گه ر پیسییه که تام یان بۆن یان رهنگی ئاوه که ی گوری
بی، ئه وه له م کاته دا دروست نییه شتی پی پاک بکریته وه به
کو ی زانایان.

۲- ئەگەر ئاۋەكە ۋەك خۆى مايەۋە، ۋە يەككەك لە سيفەتەكانى نەگۆرى ۋەكو (تام-بۆن-رەنگ) ئەۋە پاكە ۋ پاكە رەۋەشە كەم بى يان زۆر لەبەر فەرموودەكەى پيغەمبەرى خوا (ﷺ) كە فەرموۋىيەتى:

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ

(الماء طَهُورٌ لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ) ^۱ واتە/ئاۋ پاكە هيچ شتيك پيسى ناكات، بەلام بە مەرجيک يەككى لە سيفەتەكانى نەگۆرييت، بەلام لاى ھەندى لە زانايان ئاۋ ئەگەر كەم بوو ۋە پيسى تىكەوت ئەۋە پاك نىيە، ئەگەر يەككەك لە سيفەتەكانىشى نەگۆرييت، لەبەر فەرموودەكەى پيغەمبەر (ﷺ) كە فەرموۋىيەتى:

(إِذَا كَانَ الْمَاءُ قُلَّتَيْنِ لَمْ يَحْمِلِ الْخَبَثَ) ^۲ واتە/ ئەگەر ئاۋ گەيشتە رادەى قولەتەين پيسى ھەلناگرييت لەبەر ئەمە ھەندى لە فوقەھا بە تيگەيشتن لەم فەرموودەيە فەرموۋىيە: كە واتە ئەگەر ئاۋ كە مەتر بوولە رادەى قولەتەين (كە نزيكەى (۲۰۰) ليترە) پيسى ھەل دەگرييت كە پيسى بەركەوييت، ئەگەر يەككى لە سيفەتەكانىشى نەگۆرييت، ئەمەش بۆچوونى ھەنەفييەكان ۋ زۆربەى ھەنابىيەكانە، بەلام راي پەسەند (راجح) ئەۋەيە ئاۋ پيس ناييت ھەتا يەككەك لە سيفەتەكانى نەگۆرييت، واللہ أعلم.

(۱) صحيح / أخرجه أبو داود برقم (۶۶) والترمذى (۶۶) وأحمد (۱۱۸۱۵) وغيره.

(۲) أخرجه أبو داود برقم (۶۳)، و صححه الألباني.

دهست نویژ (الوضوء)

دهس نویژ مه رجه بو ته واویتی نویژ، به به لگهی فهرمووده کهی
ئه بوهوره یره که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر
بیئت) فهرموویه تی: (لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ)¹.

واته/ خوی گه وره نویژی هیچ کهستان وهرناگریت ئه گهر
توشی بی دهس نویژی بوو هه تا دهس نویژ نه گریت، ههر
له بهر ئه مه یه ئیمام نه وهوی فهرموویه تی ئومهت (أُمَّة) کوکن
له سهر ئه وهی ههر کهس نویژ ئه نجام بدات به بی دهس نویژ
له کاتی کدا که ئه توانیت دهس نویژ بگریت، نویژ کهی به تاله
وه پیویسته له سهری نویژ کهی دووباره بکاته وه به ووتهی
تیکرای زانایان، چ به ئه نقهست یان له بیرچوونه وه یان
نه زانین بیئت، وه ههروه ها فهرموویه تی: دهس نویژ مه رجه بو
ته واویته تی نویژ، وه نویژ دانامه زریت به بی دهس نویژ چ به ئاو
بی یان به ته یه مووم بیئت ئه گهر ئاو نه بوو.

چۆنیتی دهس نویژ گرتن

- ۱- نیه تی دهس نویژ ده هیئی له دله وه.
- ۲- به ناوی خوا (بسم الله) دهس پی دهکات.
- ۳- دهسته کانی (۳) جار دهشوریت.
- ۴- ئاو له دهم و لووتی وهرده دات (۳) جار.

(۱) أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم (۱۳۵) وَمُسْلِم (۲۲۵).

۵-دهم و چاو ده‌شوریت (۳) جار، له‌گه‌ل دهس کردن به‌ناو ریشدا بۆ ئه‌وه‌ی به‌جوانی ته‌ربیت.

۶-دهسته‌کانی هه‌تا سه‌روو ئه‌نیشک(قول) ده‌شوریت، دهستی راست پاشان دهستی چه‌پ، له‌گه‌ل دهس کردن به‌ناو په‌نجه‌کانی ده‌سدا.

۷-دهست ده‌هینئ(مسح)ی سه‌ر له‌ پێشه‌وه هه‌تا پشتی سه‌ر پاشان گه‌رانه‌وه‌ی بۆ پێشه‌وه، له‌گه‌ل ناوه‌و ده‌ره‌وه‌ی گوێچکه‌کاندا.

۸-قاچه‌کان هه‌تا سه‌روی قوله‌پی، له‌گه‌ل دهس کردن به‌ناو په‌نجه‌کانی پێدا.

ئایا نیه‌ت هینان مه‌رجه‌(الشرط) بۆ پاکیتی (دهس نوێژ-خوشتن ته‌یه‌مووم) کردن

زانایان سی بۆ چوونی جیاوازیان هه‌یه له‌م بواره‌دا:-

۱-نیه‌ت هینان مه‌رجه‌ بۆ ته‌واویتی دهس نوێژ و خوشتن و ته‌یه‌مووم کردن که بۆ چوونی زۆربه‌ی زانایانه (جمهور العلماء)، به‌به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌که‌ی ئیمام عمر(ره‌زای خوای لیبت) که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ربی) فه‌رموویه‌تی:

(إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ)^۱. واته‌/به‌راستی وه‌رگرتنی (قبول بوونی) کرده‌وه‌کان به‌پێی نیازه‌کانه (نییه‌ته‌کانه).

(۱) أخرجه البخاري برقم (۱) والمسلم (۱۹۰۷).

۲- نیهت هیئان مه‌رج نییه بۆ ته‌واویتی ده‌س نویژو و خوشتن و ته‌یه‌مووم، ئەمەش بۆچوونی ئەوزاعی و حەسەنی کۆری صالحە.

۳- نیهت هیئان مه‌رج نییه بۆ ته‌واویتی ده‌س نویژو و خوشتن، بەلام مه‌رجه بۆ ته‌واویتی ته‌یه‌مووم، ئەمەش بۆچوونی پی‌شەوا ئەوری و ئەبو حەنیفەیه، بەلام بۆچوونی - ووتە ی پەسەند: ئەوەی یه‌که‌مه. الله أعلم.

حوکمی (بسم الله) له‌کاتی ده‌س نویژدا

بسم الله کردن له‌ کاتی ده‌س نویژدا له‌ فهرموده‌ راست و دروسته‌کاندا نه‌هاتوو، که باسی چۆنیته‌ی ده‌س نویژگرتنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیته‌) ده‌کات، بەلام له‌ چه‌ندین فهرموده‌ی تردا هاتوو که باس له‌ بسم الله کردن ده‌کات له‌کاتی ده‌س نویژدا که هه‌مووی لاوازه‌و ناگریته‌ به‌لگه‌. مسک الختام شرح عمده‌ الاحکام (زاید بن حسن الوصابی).

وته‌ی زانیان له‌م بواره‌دا

۱- بسم الله کردن له‌ کاتی ده‌س نویژدا سونه‌ته‌ وئهرک (واجب) نییه، که بۆچوونی زۆربه‌ی زانیانه‌.

۲- بسم الله کردن له‌ کاتی ده‌س نویژدا واجبه‌، ئەمەش یه‌کیکه‌ له‌ وته‌کانی ئیمام ئەحمەد و هه‌ندی له‌ زانیانی تره‌.

۳- بسم الله کردن له کاتی دەس نویژدا سونەت نییه، ئەمەش بۆچوونی پێشەوا ئەبوو حەنیفە یە لە یەکیک له ووتەکانی، وە لە یەکیک له ووتەکانی پێشەوا مالیک زیادە یە (بیدە یە).

بەلام بۆچوونی پەسەند بۆچوونی یە کەمە کە دەفەر موون سونەتە، وە پێشەوا بوخاریش بە شیکی داناو لە کتێبە کەیدا، بەشی (بسم الله) کردن لە هەموو کاتێکدا.

حوکمی ئاو لە دەم و لووت وەردان

بە هەمان شیوە زانیان جیاوازیان هە یە لەم بوارەدا لە چوار بۆچووندا:-

۱- ئاو لە دەم و لووت وەردان واجبە لە کاتی دەس نویژ و خوشتنی لەش گرانی.

۲- ئاو لە دەم و لووت وەردان سونەتە لە کاتی دەس نویژ و خوشتنی لەش گرانی (جنا بە).

۳- ئاو لە دەم و لووت وەردان واجبە لە کاتی خوشتنی لەش گرانی، بەلام لە کاتی دەس نویژ گرتندا واجب نییه.

۴- ئاو لە لووت وەردان لە کاتی دەس نویژ و خوشتنی لەش گرانی واجبە، نە ک ئاو لە دەم وەردان، بەلام بۆچوونی پەسەند بۆچوونی یە کەمە کە دەفەر موون ئاو لە دەم و لووت وەردان واجبە لە کاتی دەس نویژ و خوشتنی لەش گرانی، واللہ اعلم.

حوکمی سرینی-مه سحی-گوئی یه کان

له م بواره شدا زانایان جیاوازیان هه یه:

۱- زۆربه ی زانایان له سهر ئه و بۆچوونه ن که مه سحی گوئی یه کان سونه ته، ههر وه کو ئیبن جهریری ته بری فهرموویه تی: زانایان له سهر ئه وه کۆکن که که سی واز له مه سحی گوئی یه کان بهیئتیت ده س نوێژه که ی ته و او، وه ئیبن چه زمیش فهرموویه تی: مه سحی گوئی یه کان فهرز نییه.

۲- مه سحی گوئی یه کان واجبه ئه مه ش بۆچوونی هه ندی له مالکییه کانه و یه کیک له ووته کانی پیشه واهه حمه ده، وه بۆچوونی پیشه واهه لبانیشه، به لام رای په سند ئه وه ی یه که مه، که فهرموویانه سونه ته. والله اعلم.

ئایا پت یه کان ده شوردرین یان مه سح ده کرین

۱- شوردرنی پی یه کان واجبه، لای زۆربه ی زانایان، به لام پیشه واهه ماوردی فهرموویه تی: شوردرنی پی یه کان فهرزه لای هه موو فوقه هاکان، نه ک مه سح کردنیان، به لگه شیان وشه ی (وَأَرْجُلُكُمْ) له سورته ی مائیده ئایه تی ۶ پیتی لامه که ی به سه ره (الفتح) ده خویننه وه که عه تقی (عه طف) ده که ن بۆ سه ر وشه ی (وَأَيْدِيكُمْ) که به شوردرن هاتووه،

۲- مه سح کردنی پی یه کان واجبه لای پیشه واهه علی و ئیبن عه باس و ئه نه س (ﷺ)، به لام زانای پایه به رز ئیبن چه جهر

فهرموویه تی جیگیر بووه که ئەم هاولانه ی (سه حابانه ی) پیغه مبه ر (دروودی خوی له سه ر بی) په شیمان بونه ته وه له بو چوونه که یان، هه روه ها مه سح کردنی پی یه کان بو چوونی عیگر مه و سه سن و شه عبی و ناین زای (مذهب) شیعه شه، چونکه ووشه ی (وارجلگم) به (وارجلگم) به ژیره ی (کسره ی) لامه که ده خویننه وه که عه تفی (عه طف) ده کن بو سه ر ووشه ی (زاسگم) که به مه سح کردن هاتووه.

۲- فهرموویانه ویستی خوته پی یه کان ده شو ی یان مه سحی ده که ی، ئەم بو چوونه ش ده دریته پال ئین جه ریری ته به ری و نه وزاعی و نه وری و هه ندی له زانایانی تر، به لام بو چوونی په سه ند نه وه یه که پی یه کان بشۆردریت، مه گه ر خوف یان گۆره وی له پی یه کاندای بوو درووسته مه سح بکریت به مه رچی تایبه تی خوی.

حوکمی ریز به ندی (الترتیب) له ئەندامه کانی دهس نوێژدا

ریز به ندی / واته شۆردنی ئەندامه کان له کاتی دهس نوێژدا پاش و پیش نه کریت.

وته‌ی زانایان

۱- ریزبه‌ندی له ئەندامه‌کانی له‌ش له‌کاتی ده‌س نوێژدا واجبە لای پێشه‌وا عوسمان و ئیبن عه‌باس و یه‌کێ له‌ ووته‌کانی پێشه‌وا عه‌لی، هه‌روه‌ها رێبازی شافعی و حه‌نابیلە‌کانیشه‌، به‌لگه‌شیان ووته‌ی په‌روه‌ردگاره‌ که‌ فه‌رموو یه‌تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾
[المائدة ٦] که‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ئەندامه‌کانی ده‌س نوێژ به‌ ریزبه‌ندی باس کراوه‌.

۲- ریزبه‌ندی له‌ ئەندامه‌کانی له‌ش له‌کاتی ده‌س نوێژدا واجب نییه‌ لای ئیبن مه‌سه‌عود و یه‌کێ له‌ ووته‌کانی پێشه‌وا عه‌لی، هه‌روه‌ها رێبازی پێشه‌وا مالیک و شه‌وری و حه‌نه‌فیه‌کانیشه‌، به‌لگه‌شیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌فه‌رموون خوای گه‌وره‌ به‌ (واو) ی عه‌طف باسی ئەنده‌مه‌کانی له‌شی کردووه‌ له‌ کاتی ده‌س نوێژدا، وه‌ (واو) ی عه‌تفیش بو‌ ریزبه‌ندی نییه‌، هه‌روه‌ها پێشه‌وا ئه‌لبانیش فه‌رموو یه‌تی ریزبه‌ندی له‌ ئەندامه‌کانی له‌ش له‌کاتی ده‌س نوێژدا سونه‌ته‌.

پایه‌کانی ده‌س نوێژ (أَرْكَانُ الْوُضُوءِ)

- ۱- شوشتنی هه‌موو ده‌م و چاو،
- ۲- شوشتنی ده‌سته‌کان هه‌تا ئه‌نیشک،

۳-سرینى (مه سحى) سهر،

۴-شوشتنى پى يه كان هه تا قوله پى.

جياوازي نيوان پايه و (زكن) مهرج و (شرط) پئويستى و (واجب) سونهت (سنه)

۱-پايه (زكن) و مهرج (شرط): ئه گهر ئه نجام نه دريټ له په رسته كاندا ئه وه پوچهل ده بيته.

۲-پئويستى (واجب): ئه گهر ئه نجام نه دريټ له په رسته كاندا ئه وه پوچهل نايته وه، به لام كه سه كه تا ونبار ده بى به ئه نجام نه داني.

۳-سونهت: ئه گهر ئه نجام بدريټ له په رسته كاندا پاداشتي له سهر وهرده گريټ، به لام گهر ئه نجام نه دريټ تا ونبار نايټ.

هه لوه شينه ره وه كانى دهس نوٲر (نواقص الوضوء)

۱-ئه وانه ي له پاش و پيشى مروٲ دهرده چيټ، وه كو: (ميز-پيسى-مه نى-وه دى-مه زى-بوٲ-دهنگ-ئه مانه دهس نوٲر ده شيكنن به تيكراي زانايان).

*مه نى/ئه و ئاوه يه كه له كاتى جووت بوون (جماع) يان ئاره زوو (شه هوهت) به رزيده دهرده چيټ، كه خو شتنيش ده كه ويته سهر كه سه كه.

*مه ذي/ ئهو ئاوه یه که له کاتی بیرکردنه وه یان یاری کردن
له گهڵ خیزان دهر دهچیت.

*وه دی/ ئهو ئاوه یه که له پاش میز دهر دهچیت، به بی
شه هوه ت.

ههروه ها ئهوانهش که کهم جار له مروقه وه دهر دهچیت
وهکو(خوین-کرم-بهرد- یان ههر شتیکی تری هاو شیوهی
ئه مانه، لای زۆربهی زانایان دهس نوێژ دهشکینن، به لام لای
هه ندی له زانایانیش ئهم شتانه دهس نوێژ ناشکینن.

۲- خهوی قول به جوړی کهسه که ئاگای له خوی نه بیت.

۳- نه مانای عهقل و ژیری به له هۆش خۆچوون بیت یان
به نه خۆشی یان به سههر خۆشی یان ههر هۆکاریکی تر بیت،
ههر وهکو پیشه و نه وهوی

فه رموویه تی: ئومه ت (أمة) کوکن له سههر ئه وهی که دهس نوێژ
دهشکیت به شیئی و له هۆش خۆچوون.

ئهو شتانه ی که زانایان را جیاوازیان هه یه له سههری که ئایا دهس نوێژ دهشکینیت یان نا

۱- دهست دان له ئافرهت: زانایان جیاوازیان هه یه که ئایا
دهس دان له ئافرهت دهس نوێژ دهشکینیت یان نایشکینیت
دابەش بوون بۆ سی بۆچوون:-

أ- لای پيشهوا ئه بو حه نيفه و ئيبين ته يمييه و ئيبين عوسه يمين و
يه كيک له ووته ی حه ناييله کان ناشکيت.

ب- لای شافعييه کان و پرووکه شه کان (ظاهرية) و ئيبين عومه رو
ئيبين مه سعود ده شکيت.

ج- لای پيشهوا مالیک و يه کي له ووته کانی حه ناييله کان
ئه گهر به ئاره زوو (شهوة) بوو دهس ليدانه که ده شکيت، وه
به پيچه وانه وه ئه گهر به ئاره زوو وه نه بوو ناشکيت.

۲- دهست دان له عه وره تي خوت به بي جل: زانايان را
جياوازيان هه يه له سه ر دهست دان له عه وره ت به بي جل،
ئايا دهس نويز ده شکيت يان نا، به لام رای په سه ند ئه وه يه
ئه گهر دهس ليدانه که به ئاره زوو وه بوو ده شکيت، ئه گهر
به ئاره زوو وه نه بوو ناشکيت، ئه مهش کوکراوه ی نيوان
فه رمووده کانه.

۳- پرشانه وه: زانايان جياوازيان هه يه له سه ري، که ئايا
پرشانه وه دهس نويز ده شکيت يان نا، به لام بو چووني
په سه ند ئه وه يه که دهس نويز ناشکيتي، چونکه هيج به لگه يه کی
جيگير نه هاتوو له سه ري يان له م بواره دا.

۴- خواردنی گوشتی ووشتر: زانايان را جياوازيان هه يه
له سه ري ئايا خواردنی گوشتی ووشتر دهس نويز ده شکيتي
يان نا، لای زوربه ی زانايان دهس نويز ناشکيتي، به لام

فهرموویانه سونه ته دهس نویژى بۆ ههلبگیرى، که بۆچوونى
پیشه و (ئەبو حەنیفە و مالیک و شافعیە)، بەلام رای پەسەند
ئەو هیە که دهس نویژ دهشکینیت، له بهر فهرمووده که ی جابری
کورى سه مه ره که فهرمویه تی

(أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ): قَالَ أَتَوْضَأُ مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ؟ قَالَ: نَعَمْ)¹،

واته/پیاویک پرسیارى له پیغه مبهرى خودا (دروودى خواى
له سه ر بى) کرد: فهرمووى دهس نویژ بگرم له گوشتى وشتر،
پیغه مبهرى خوا (دروودى خواى له سه ر بى) فهرمووى: به لى.
* ههروه ها به شه کانی تری ووشتر وهک (جگه ره که ی-
سپله که ی- به زه که ی- مه رگه که ی) هه مان حوکمى گوشته که ی
هه یه.

حوکمى دهس نویژگرتن له شیرى وشتر

به هه مان شیوه زانایان سى بۆچونى جیاوازیان هه یه له سه ر
خواردنى شیرى وشتر:

- ۱- خواردنى شیرى ووشتر دهس نویژ دهشکینیت، هه ر
وه کو گوشته که ی، ئەمەش ووتیه که له ووتەکانى حەنابیلەکان.
- ۲- دهس نویژگرتن له کاتى خواردنى شیرى وشتر دا سونه ته،
به پیتی بۆچوونى ئیبن تهیمیه و شیخ عوسه یمین.

(۱) أخرجه مسلم (۳۶۰) وابن ماجه (۴۹۵).

۳-خواردنی شیرى ووشتر دەس نوێژ ناشکینیت، که بوچوونی
زۆرى زانایانه، فەرموویانه ئەو فەرمودانەى که هاتوون باس
لە هەلگرتنى دەس نوێژ دەکەن لە شیرى ووشتر لاوازن، ئەم
پایەش پەسەندە، والله أعلم.



پایه‌ی دووم

نوێژ ئەنجام دان

به ته گاني ئه م به شه

- ۳۶ وکمی ئه و که سه ی نویتز ئه نجام نادات
- ۳۷ هرجه گانی نویتز ئه نجام دان
- ۳۷ ته گانی نویتز
- ۳۸ وکمی که سئ پیش هاتنی کاتی نویتز، نویتز ئه نجام بدات ...
- ۳۹ وکمی ئه و که سه ی نویتز ئه نجام ده دات و گومانی له هاتنی ..
- ۳۹ وکمی ئه و که سه ی نویتز دوا ده خات و هه تاوه کو کاته که ی نامینیت
- ۴۲ هسئ کاتدا دروسته روو نه کریته قیبله
- ۴۳ ویرینی نیه ت له ناو نویتزدا
- ۴۶ یاوازی نیوان نیه تی ئیمام و مه ئمووم
- ۴۸ یه گانی نویتز (أركان الصلاة)
- ۵۴ وچهل که ره وه گانی نویتز (مبطلات الصلاة)
- ۵۶ ویتزی به کۆمه ل (الصلاة الجماعة)
- ۵۶ وکمی نویتزی به کۆمه ل بو پیاوان
- ۵۸ ویتزی به کۆمه ل به چه ند که س دادمه زریت
- ۵۸ ووبار کردنه وه ی نویتزی به کۆمه ل بو ئه و که سانه ی ..
- ۵۹ وکمی ده رچوونی ئافره ت بو نویتزی به کۆمه ل له مزگه وتدا
- ۶۰ هیشتن به نویتزی کۆمه لدا (إدراك الجماعة)
- ۶۱ هیشتن به رکات دا (إدراك الركعة)
- ۶۲ ییشکه وتنی ئیمام (مُسابقة الإمام)
- ۶۴ واکه وتن له ئیمام
- ۶۴ هه و هۆکارانه ی (عذر) که دروسته نویتزی به کۆمه ل ئه نجام نه دریت
- ۶۶ وۆ کردنه وه ی دوو نویتز (الجمع بين الصَّلَاتَيْنِ)
- ۶۷ هوانه ی دره نگ دین بو نویتزی به کۆمه ل له کاتیکدا ئیمام ..

یه کیکێ تر له پایه کانی ئیسلام نوێژ ئه نجام دانه که دووهم پایه یه، خوای گه وره فهرزی کردوو له سهر پیغه مبه ره که ی (دروودی خوای له سهر بی) راسته وه خو له لایه ن خویه وه له شه وره ویدا (ئیسرا و میعراجدا) ههر له بهر ئه مه یه نوێژ ئه نجام دان گه وره ترین پایه ی ئیسلامه له دوا ی شایه تومان (شهادة)، خوای گه وره یارمه تی دهرمان بیّت بو ئه نجام دانی نوێژه کانمان.

حوکمی ئه و که سه ی نوێژ ئه نجام نادات

ههر که سه ی نوێژ ئه نجام نه دات و برپاوی به واجب بوونی نوێژ نه بیّت، ئه وه ئه و که سه بی باوه ره به تیکرایی زانایان، به لام زانایان را جیاوازیان هیه له سهر ئه و که سه ی که نوێژ ئه نجام نادات له بهر سستی و ته مبه لی، له کاتی کدا برپاوی به واجب بوونی هیه، که ئایا بی باوه ره یان نا:-

۱- لای زۆربه ی زانایان ئه و که سه ی نوێژ ئه نجام نادات له بهر ته مبه لی بی باوه ر نییه، به لام تاوانباره و تاوانی گه وره ی ئه نجامداوه، که ئه مه ش بوچوونی پیشه وایانی وه کو (ئه بو حه نیفه و شافعی و مالیکیه)، و وته یه کی پیشه واه ئه حمه دیشه.

۲- ئه و که سه ی نوێژ ئه نجام نادات له بهر ته مبه لی وه برپاوی

به واجب بوونیشی هه‌یه بی باوه‌ره‌و ده‌رچووه له ئاینی ئیسلام، ئه‌مه‌ش بۆچوونی سه‌عیدی کوپی جوبه‌یر و شه‌عی و نه‌خه‌عی و ئه‌وزاعی و ئیسحاق و ئیبن مومباره‌ک و ووته‌یه‌کی پیشه‌وا ئه‌حه‌مه‌دیشه.

مه‌رجه‌کانی نویژ ئه‌نجام دان

یه‌که‌م/کاته‌که‌ی: -وه‌کو خوای گه‌وره‌ فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ [النساء ۱۰۳] واته/ به‌پاستی نویژ ئه‌نجام دان فه‌رزکراوه له‌سه‌ر بر‌واداران، وه کاتی دیاری کراوی خو‌ی هه‌یه، که‌له که‌یه‌وه ده‌ست پیده‌کات و له‌که‌یدا کۆتایی دیت.

کاته‌کانی نویژ

أ-نویژی به‌یانی: -ده‌ست پیده‌کات له‌ ده‌رکه‌وتنی کاریوه‌ی راستی به‌یانی(الفجر الصادق) هه‌تا رۆژ هه‌لاتن.

ب-نویژی نیوه‌رۆ: -ده‌س پیده‌کات له‌ کاتی لادانی رۆژ(خۆر) له‌ناوه‌پاستی ئاسمان هه‌تا سی‌به‌ری هه‌موو شت وه‌کو خو‌ی لیدیت.

ج-نویژی عه‌سر: -یه‌که‌م کاتی ئه‌وه‌یه که‌ سی‌به‌ری هه‌موو شتیک هه‌ندی له‌ سی‌به‌ری خو‌ی زیاتر بیت، وه کۆتا کاتیشی هه‌تا‌کو خۆرئاوا بوونه.

د-نویژى شیوان (مغرب): -یه کهم کاتی ئه وهیه که خۆر ئاوا بیټ، وه کۆتا کاتیشی هه تاوه کو نه مانى سوورای خۆره، ئه گهر به کاتیش لیکبدریته وه یان کات بکهینه پیوهه ئه وه کات ژمیرو چاره کیک تا کات ژمیرو نیویک ده پوات.

ه-نویژى خه وتنان (عشاء): -یه کهم کاتی ئه وهیه که سوورایی خۆر له پاش خۆر ئاوا بوون نه مینیت، وه کۆتا کاتیشی هه تا وه کو نیوه شه وه، لای هه ندی له زانایانیش هه تا کو ده رکه وتنی سپیدهیه -به ربه یان (الفجر) ه. ئه م کاتانه ش که باس کران یه کیکه له مه رجه کانی نویژ ئه نجام دان، هه ر له بهر ئه مه یه نویژ ئه نجام دان پیش کاته که ی دروست نییه، به تیكرای زانایان، وه زانای پایه بهر ز ئیبن عوسه یمینیش فهرموویه تی: هه ر که سی نویژ ئه نجام بدات و ته کبیره ی ئیحرام بکات پیش کاته که ی پاشان دواى ته کبیره ی ئیحرام یه کسه ر کاتی نویژه که ده س پی بکات نویژه که ی دروست نییه، چونکه پیش کاته که ی ده س پی کردوه.

حوکمی که سی پیش هاتنی کاتی نویژ، نویژ ئه نجام بدات به نه زانین پاشان بو ی ده ربکه ویت که کاته که ی نه هاتوه؟

زانایان دوو بوچوونیان هه یه له م بواره دا: -

۱- فهرموویانه ئه گهر که سی نویژى ئه نجام دابیټ پیش

کاتەکە ی بەنەزانین یان بە لەبیر چوونەو، ئەو دەبیّت نوێژەکە ی ئەنجام بداتەو ئەگەر کاتەکە ی مابوو، وە ئەگەر کاتەکە ی نە مابوو نوێژەکە ی دووبارە ناکاتەو، ئەم بۆ چوونەش یەکیکە لە ووتەکانی پیشەوا مالیک.

۲- دەبیّت نوێژەکە ی دووبارە بکاتەو ئەگەر کاتەکە ی مابیت یان نە ما بیت، لای زۆربە ی زانایان وەکو ئیبن عومەر و زوهری و ئەوزاعی و پیشەوا شافعی و ئەحمەد و یەکیک لە ووتەکانی پیشەوا مالیک.

حوکمی ئەو کەسە ی نوێژ ئەنجام دەدات و گومانی لە هاتنی کاتەکە ی هەیە

پیشەوا عەبدول بەر (پەزای خوای لی بیت) فەرموویەتی: -
موسلمانان تیکرا لەسەر ئەو ئەگەر کەس ی نوێژ ئەنجام بدات و گومانی هەبیّت، ئایا کازیو یان سپیدە ی بەیانی (الفجر الصادق) دەرکەوتوو یان نا ئەو نوێژەکە ی دروست نییە و دانامە زریّت. هەب گومانیک لە ئامێر ئیسلام

حوکمی ئەو کەسە ی نوێژ دوا دەخات و هەتاو و کاتەکە ی نامینیت

۱- ئەگەر کەس ی نوێژ ئەنجام نەدات بە هۆی هۆکارێکەو بەیّت هەتا کاتەکە ی نامینیت، ئەو هەر کاتیک هۆکارەکە ی نە ما نوێژەکە ی ئەنجام دەدات و نوێژەکە شی تەواو وەکو

ئەو کەسە وایە کە لە کاتی خۆیدا نوێژەکە ی ئەنجامداوە.

ئەو ھۆکارانەش وەکو ئەمانە:-

أ- لەبیرچوونەو، ب- خەوتن، ج- نەزانین، د- زۆر لێ کردن واتە بەزۆر پێ لێ بگیریت کە نوێژەکە ی ئەنجام بدات.

۲- ئەگەر کەسێ نوێژ ئەنجام نەدات بەبێ ھۆکار واتە بە ئەنقەست لە کاتی خۆیدا ھەتا وەکو کاتەکە ی نامینێ، ئەو زانایان کۆکن لەسەر ئەوێ کە تاوانبارە و تاوانی گەرە ی ئەنجام داوە، وە لای ھەندێ لە زانایانیش لە بازنە ی ئیسلام دەردەچیت بەو کارە ی، وە بێ باوەر دەبیت، بەلام پاری پەسەند ئەوێ کە بێ باوەر نابێ بەم کارە ی کە پاری زۆری زانایانە، پاشان زانایان پاری جیاوازیان ھەیە کە دەبێ نوێژەکە ی دووبارە بکاتەو یان نا؟

لای زۆربە ی زانایان دروستە نوێژەکە ی دووبارە بکاتەو، وە لای ھەندێ لە زانایانی تر دروست نیە نوێژەکە ی دووبارە بکاتەو، وە ئەگەر دووبارەشی بکاتەو لێ ی وەرناگیریت، لەوانە زانایێ پایەبەرز ئیبن عوسەیمین فەرموویەتی: ئەگەر ھەزار جار نوێژەکە ی دووبارە بکاتەو لێ ی وەرناگیرێ، ئیلا دەبیت پەشیمان بیتەو وە لەو کارە ی و جاریکی تر دووبارە ی نەکاتەو بۆ ئەوێ خوا ی گەرە لێ ی خوش بیت.

دووهم / پاکیتی:- یەکی تر لە مەرجەکانی نوێژ دەس نوێژە، کە نوێژ بەبێ دەس نوێژ دانامەزیت، وەکو پیغەمبەری خودا (درووی خوا ی لەسەر بێ) فەرموویەتی:

(لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ أَحَدِكُمْ إِذَا أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ)¹. واته/خوای گه‌وره
نویژێ که‌سیک وهرناگریت کاتی توشی بی دهس نویژێ ده‌بیته
هه‌تا‌کو دهس نویژ نه‌گریته.

هه‌روه‌ها پاکیتی لاشه‌یه له‌ش گرانی (جنابة)، هه‌روه‌ها
پاکیتی لاشه و جل و به‌رگ و شوینی نویژه‌که‌ش له‌پیسێ
مه‌رجه بو ته‌واویه‌تی نویژ، هه‌ر چه‌نده لای هه‌ندی له زانایان
پاکیتی لاشه و جل و به‌رگ و شوینی نویژه‌که له‌پیسێ مه‌رج
نیه بو ته‌واویه‌تی نویژ، به‌لکو پیویسته (واجب) بو ئه‌نجام
دانی نویژ واته که‌سه‌که پێی تاوانبار ده‌بی نه‌ک نویژه‌که‌ی
دانامه‌زریته.

سێ یه‌م/داپۆشینی عه‌وره‌ت: - یه‌کیکی تر له مه‌رجه‌کانی
نویژ، داپۆشینی عه‌وره‌ته، که نویژ ئه‌نجام دان به‌بی داپۆشینی
عه‌وره‌ت دانامه‌زریته، که داپۆشینی عه‌وره‌ت بو پیاوان له
نیوان ناوک هه‌تا وه‌کو ئه‌ژنۆیه، وه‌کو پیغه‌مبه‌ر (دروودی
خوای له‌سه‌ربی) فه‌رموویه‌تی:

[مَا بَيْنَ السُّرَّةِ وَالرَّكْبَةِ عَوْرَةٌ]². به‌لام بو ئافره‌تان هه‌موو لاشه‌یه‌تی
جگه له‌ پروومه‌ت و هه‌ردوو ده‌ستی.

چواره‌م/پوو‌کردنه‌ پوو‌گه (قیبله): - پوو‌کردنه قیبله یه‌کیکی
تره له مه‌رجه‌کانی نویژ، چونکه خوای گه‌وره فه‌رمانی
کردوووه پوو بکه‌ینه پوو‌گه (قیبله) هه‌ر وه‌کو فه‌رموویه‌تی:

(۱) أخرجه البخاري برقم (۱۳۵) ومسلم (۲۲۵)

(۲) أخرجه أبو داود برقم (۴۹۶)، وحسنه الألباني

﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ [البقرة ١٥٠] واته/هه
کاتی که له مال دهرچوویت و له سه فهدا بوویت پروو بکهره
که عبهی پیروژ وه ئیوهش ئهی موسلمان ههرکاتی که له هه
شوینیکا بوون ئهوا پروو بکهنه که عبهی پیروژ.

له سی کاتا دروسته پروو نه کریتیه قیبله

نه خوشی + ترسی + گم نه

أ/ ئه گهر که سه که نه توانیت پروو بکاته پروو که وه کو نه خوشی،
ههر وه کو په روهردگار فه رموویه تی:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ
وَمَنْ يُوقْ شَحْخَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [التغابن ١٧]
واته/خوپاریزبن و ته قوای خوای گه وره بکهن ههرچه ندی
له تواناندا ههیه.

ب/ له کاتی ترسی زوردا وه کو که سیک دوژمن به دوایدا بیت
یان له کاتی جهنگدا بیت، لهم کاتاندا دروسته نویت بکات
به بی پرووکردنه قیبله چ به پیاده بیت یان به سواری بیت، وه کو
خوای گه وره فه رموویه تی:

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا﴾ [البقرة ٢٣٩] ئه گهر هاتوو
له کاتی جهنگدا بوون وه ترستان له سهر بوو ده توانن نویتره کان
ئه انجام بدهن به پیاده بون یاخود به سواری، وه پرووتان له
پرووکه بوو یان نا، وتهی (فَإِنْ خِفْتُمْ) ووتهیه کی گشتی یه
هه موو ترسیک ده گهریتیه وه.

چ/ له کاتی نویژی سونه تدا له سه فه ردا دروسته نویژ ئه نجام بدریت و پروو له قیبله نه کریت، چ له ناو فرۆکه دا بی یان به سواری ئۆتۆمبیل بیت یاخود به سواری ئاژهل بیت، له م سئ کاته دا دروسته نویژ ئه نجام بدریت، به بی ئه وه ی پروو له قیبله بکریت، پروو له هه ر شوینیک بکریت دروسته و ئاساییه.

تییینی//ئهو که سه ی که نازانیت پرووگه (قیبله) پرووی له کوئ یه یان له چ شوینیکه دایه، پئویسته هه ول بدات و بگهریت بۆ دۆزینه وه ی قیبله پاشان نویژه که ی ئه نجام بدات، به لام ئه گه ر دوا ی ئه نجام دانی نویژه که ی بۆی ده رکه وت هه له ی کردووه له پروو کردنه قیبله ئه وه پئویست نییه له سه ری نویژه که ی بگهریته وه، والله اعلم.

پینجه م/نیه ت هینان:- نیه ت هینان یه کیکی تره له مه رجه کانی نویژ، چونکه نویژ ئه نجام دان به بی نیه ت دانامه زریت، هه ر وه کو پیغه مبه ری خودا (دروودی خوا ی له سه ربی) فه رموو یه تی: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ) 'أُخْرِجَ الْبَخَارِي وَمُسْلِم. واته / به دلنیا ییه وه وه رگرتنی کرده وه کان به پیی نیازه کانه.

گۆرینی نیه ت له ناو نویژدا

گۆرینی نیه ت له ناو نویژدا چه ند شیوازیکی هه یه:-

۱-گۆرینی نیه ت له نویژیکی فه رزه وه بۆ نویژیکی فه رزی تر، وه کو که سی نویژی عه سر ئه نجام ده دات، پاشان له ناو

(۱)أُخْرِجَ الْبَخَارِي بِرَقْم (۱) وَمُسْلِم (۱۹۰۷).

نویژه که دا بیری ده که ویته وه که نویژی نیوه پوی نه کردووه. یه کسره نیه تی ده گوری بۆ نویژی نیوه پوی، نه نیه ت گوریت دروست نییه و هر دوو نویژه که شی پی پوچهل ده بیته وه. چونکه نویژی یه که می ته و او نه کردووه، وه نویژی دوو میشی له سه ره تا وه ده ست پی نه کردووه.

۲- له نویژی فره وه بۆ نویژی سونه ت به هه مان شیوه له نویژی سونه ته وه بۆ نویژی فره ز دروست نییه، وه کو که سنی نویژیکی فره زی به ته نها نه نجام دابیت، پاشان کومه لیک ده بین نویژی به کومه ل نه نجام ده دن، یه کسره نیه ته که ی ده گوریت بۆ نویژی سونه ت بۆ نه وه ی له گهل نه و اندا نویژه که ی به کومه ل نه نجام بدات.

۳- له سونه تیکی دیاری کراوه وه (المقید) بۆ سونه تیکی دیاری کراوی تر، وه کو که سنی نویژی سه لاوی مزگه وت (التحیة المجسد) بکات پاشان نییه تی بگوریت بۆ سونه تی به یانی، که نه مهش به هه مان شیوه دروست نییه، چونکه هه ردوو نویژه که دانه مه زراوه.

۴- له سونه تیکی ره ها (المطلق) بۆ سونه تیکی دیاری کراو (المقید)، وه که که سنی نویژی سونه تی ره ها بکات پاشان نییه تی بگوریت بۆ نویژی به یانی که بیری ده که ویته وه سونه تی به یانی نه نجام نه داوه، که نه مهش به هه مان شیوه دروست نییه.

۵- له سونه تیکی دیاری کراو (المقید) نیه ت بگوری بۆ

سونه‌تیکی ره‌ها (المطلق)، وه‌ک که‌سی نویژی سونه‌تی ده‌س
نویژ ئه‌نجام بدات، پاشان نیه‌تی بگۆرئ بۆ سونه‌تی ره‌ها، ئه‌م
شیوازه دروسته‌. (والله اعلم)

٦- له‌پیش نویژی-ئیمامه‌تییه‌وه نیه‌ت بگۆرئ بو مه‌ئموومی،
ئه‌م شیوازه‌ش دروسته‌، له‌به‌ر رووداوکه‌ی ئه‌بو به‌کر(ره‌زای
خوای لی‌بی) کاتی پیش نویژی ئه‌نجام ده‌دا بۆ هاوه‌لان له‌و
کاته‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا(دروودی خوای له‌سه‌ربی) هاته
مزگه‌وته‌وه، که‌ ئه‌بو به‌کر(ره‌زای خوای لی‌بی) هه‌ستی کرد
پیغه‌مبه‌ری خوا(دروودی خوای له‌سه‌ربی) هاته مزگه‌وته‌وه،
ده‌ست به‌جی گه‌رایه‌ دواو، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا(دروودی
خوای له‌سه‌ربی) ئاماژه‌ی پیدا که‌ له‌ شوینی خۆی نه‌جولیت.

٧- له‌ مه‌ئموومییه‌و بۆ پیش نویژ(ئیمامه‌ت) وه‌کو ئه‌وه‌ی
پیشه‌وا رووداویکی به‌سه‌ر بی نه‌توانیت نویژه‌که‌ی ئه‌نجام
بدات، دروسته‌ که‌سی برواته شوینی ئیمام و نیه‌تی بگۆریت
بۆ ئیمامه‌ت.

٨- دروسته‌ که‌سی که‌ به‌ته‌نها نویژ ئه‌نجام ده‌دات نیه‌تی
بگۆرئ بۆ ئیمامه‌تی، وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌سی که‌ به‌ ته‌نها نویژ
ئه‌نجام ده‌دات که‌سیکی تر بی‌ت به‌ ته‌نیشتییه‌وه بۆست و
شوینی بکه‌ویت (ئیقتدای) پیوه‌ بکات و بیکه‌نه‌ کۆمه‌ل (جماعه‌).

٩- گۆرینی نیه‌ت له‌ مه‌ئموومییه‌ته‌وه بۆ ته‌نهایی، وه‌کو
که‌سی ئازاری بۆ دروست ببیت نه‌توانی نویژه‌که‌ی به‌ کۆمه‌ل
ئه‌نجام بدات، یان له‌به‌ر زۆر درێژکردنه‌وه‌ی نویژه‌که‌ له‌لایه‌ن

ئیمامه‌وه، له‌م کاته‌دا دروست مه‌ئمووم نیه‌تی بگۆڕی بۆ ته‌نهای و نوێژه‌که‌ی به‌ته‌نها ئه‌نجام بدات، له‌به‌ر ڕووداوه‌که‌ی مه‌عازی کو‌ری جه‌به‌ل که‌ مه‌عاز پێش نوێژی ده‌کردو نوێژه‌که‌ی درێژ کرده‌وه، پیاویک جیا‌بو‌ه‌وه له‌ جه‌ماعه‌ت و نوێژه‌که‌ی به‌ ته‌نها ئه‌نجام دا، پاشان شکایه‌تی هینایه‌ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ربێ) له‌کاره‌که‌ی مه‌عاز، پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ربێ) فهرمووی: ئه‌ی مه‌عاز ئه‌ته‌وێت خه‌لکی به‌ فیتنه‌دا به‌یت.

جیاوازی نیوان نیه‌تی ئیمام و مه‌ئمووم

جیاوازی نیوان نیه‌تی ئیمام و مه‌ئمووم چهند شیوازیکی هه‌یه:-

١- لای هه‌موو زانایان دروسته‌ که‌سی نوێژی سونه‌ت ئه‌نجام بدات له‌ دوا‌ی که‌سیکه‌وه که‌ نوێژی فهرز ئه‌نجام ده‌دات.

٢- ئه‌نجام دانی نوێژی فهرز له‌ دوا‌ی که‌ سیکه‌وه که‌ نوێژی سونه‌ت ئه‌نجام ده‌دات، وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌سی له‌ ڕه‌مه‌زانه‌دا دێته‌ مزگه‌وته‌وه نوێژ عی‌شا ئه‌نجام دراوه، ئایا دروسته‌ بۆی نوێژی خه‌وتنانی (ع‌شاء) ئه‌نجام بدات له‌ دوا‌ی ئیمامه‌وه که‌ نوێژی ته‌راویح ئه‌نجام ده‌دات، ئه‌مه‌ش لای زانایان ڕا جیاوازی هه‌یه ئایا دروسته‌ یان نا؟ لای هه‌ندی زانایان دروست نییه‌ و نابێت نوێژی مه‌ئمووم له‌ نوێژی ئیمام به‌رزتر بێت، به‌لام ڕای په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه که‌ دروسته‌ له‌به‌ر کاره‌که‌ی مه‌عازی کو‌ری

جه‌به‌ل که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ربی) نویژێ خه‌وتنانی ئه‌نجام ده‌دا، پاشان که ده‌گه‌رایه‌وه بو ماله‌وه ئیمامه‌تی بو که‌س و کاره‌که‌ی ئه‌نجام ده‌دا، له‌ کاتی‌کدا نویژه‌که‌ی مه‌عاز سونه‌ت بوو، به‌لام که‌س و کاره‌که‌ی نویژێ خه‌وتنایان ئه‌نجام ده‌دا.

۳- ئه‌نجام دانی نویژێ فه‌رز له‌ دوا‌ی ئیمامی‌که‌وه که نویژێ فه‌رزی‌کی تر ئه‌نجام ده‌دا، وه‌کو که‌سی‌ک که نویژێ نیوه‌پو‌ی ئه‌نجام نه‌داوه له‌ دوا‌ی ئیمامی‌که‌وه ئه‌نجامی ده‌دا که ئیمامه‌که نویژێ عه‌سر ئه‌نجام ده‌دا، ئه‌م کاره‌ دروسته‌ چونکه مه‌رج نییه‌ نیه‌تی ئیمام و مه‌ئمووم یه‌ک بی‌ت.

تییینی: //

أ- ئه‌گه‌ر نویژێ مه‌ئمووم ژماره‌ی پکاته‌کانی زیاتر بوو له‌ نویژێ ئیمامه‌که، ئه‌وه له‌م کاته‌دا که ئیمامه‌که سه‌لامی دایه‌وه، مه‌ئمووم هه‌لده‌ستیت‌ه‌وه چه‌ند پکاتی مابیت ئه‌نجامی ده‌دا‌ته‌وه، وه‌کو که‌سی‌ک که نویژێ عه‌سر ئه‌نجام بدات له‌ دوا‌ی ئیمامی‌که‌وه که نویژێ مه‌غریب ئه‌نجام ده‌دا.

ب- ئه‌گه‌ر نویژێ مه‌ئمووم ژماری پکاته‌کانی (رکعات) که‌متر بی‌ت له‌ نویژێ ئیمام، وه‌کو که‌سی‌ک نویژێ شیوان (مغریب) ئه‌نجام بدات له‌ دوا‌ی ئیمامی‌که‌وه که نویژێ خه‌وتنان (عیشا) ئه‌نجام ده‌دا ئه‌م کاره‌ لای هه‌ندی له‌ زانیان دروست نییه‌، چونکه جیا‌بوونه‌وه له‌ ئیمام پو‌وده‌دا‌ت ده‌بی‌ت مه‌ئمووم له‌

پکاتی سی یه له گهل ئیمام جیایته وه ته حیات بخوینیت و سه لام بداته وه، به لام لای هندی له زانیانی تری وه کو ئیبن تهیمییه و ئیبن عوسه یمین دروسته، ئهم کاره ئه نجام بدریت ئه گهر چ جیابوونه وه له ئیمامیش پروو بدات.

۴- که سی که له شوینی خویه تی (موقیمه) نویت ئه نجام بدات له دواي که سی که وه که موسافیره، که نویت موسافیر دوو پکاته له نویت چوار پکاتیه کاند، ئهم کاره دروسته به لام ده بیت مه ئوم هه ستیت وه ئه و پکاتانه ی که ماوه ئه نجامی بدات.

۵- که سی که له سه فه ردایه نویت ئه نجام بدات له دواي ئیمامیه وه که له شوینی خویدایه، ئهم کاره ش دروسته به لام ده بیت موسافیره که نویت که ی کورت نه کاته وه وه به ته وای ئه نجامی بدات له گهل ئیمامدا، له بهر فه رموده که ی ئیبن عومه ر: (أَنَّهُ كَانَ إِذَا صَلَّى مَعَ الْإِمَامِ صَلَّى أَرْبَعًا، وَإِذَا صَلَّاهَا وَحْدَهُ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ)¹.

واته/ ئیبن عومه ر کاتی له سه فه ردا بووایه، ئه گهر له گهل ئیمام نویت ئه نجام بدایه چوار پکاتی ئه نجام دها، به لام ئه گهر به ته نها نویت ئه نجام بدایه دوو پکاتی ئه نجام دها، واته کورتی ده کرده وه.

پایه‌کانی نویت (أركان الصلاة)

نویت ئه نجام دان چهند پایه یه کی هیه، که به بی ئه و پایانه

(۱) أخرجه مسلم برقم (۶۹۴).

نویژ دانامه‌زری، ئەگەر بە ئنقەست ئەنجام نەدریت، بەلام ئەگەر بە نەزانین یان بە لەبیرچوونەوه ئەنجام نەدرا ئەوه تەنها ئەو رکاتە دانەمەزراوە کە پایەکە ی تیدا ئەنجام نەدراوە، لای زۆربە ی زانایان.

پایەکانی نویژ دە (۱۰) دانەن:-

۱- پایە ی یەكەم (الله أكبر) ی دەس پیکردنی نویژ (تکبيرة الإحرام): (الله أكبر) ی دەسپیکردنی نویژ کە پێی دەوتریت (تکبيرة الإحرام) یەکیکە لە پایەکانی نویژ، کە نویژ بەبێ ئەو دانامە‌زریت، لای زۆربە ی زانایان، بەلام لای پیشەوا ئەبو حەنیفە (تکبيرة الإحرام) مەرجە (شرط) ه بۆ نویژ، چونکە لە دەرەوه‌ی نویژ، بەلام رای پەسەند یەکیکە لە پایەکانی نویژ وەکو زۆربە ی زانایان فەرموویانە.

۲- وەستان بەپێوە (القیام):- وەستان بە پێوە لە نویژ فەرزەکاندا بۆ کەسێ کە توانای هەبێ، یەکیکە لە پایەکانی نویژ بەلای هەموو زانایانەوه، خوای گەورە فەرموویەتی:

﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ [البقرة ٢٣٨] واتە/بەمل کەچییه‌وه بۆ خوای گەورە پاوه‌ستن.

هەروەها لەبەر فەرموودەکە ی پیغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەربێ) کە فەرموویەتی: (صَلِّ قَائِمًا فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَعْلَى جَنْبٍ)^۱.

(۱) أخرجه البخاری برقم (۱۱۱۷) وأبو داود (۹۵۲) والترمذی (۳۷۲) وابن ماجه (۱۲۲۳) وأحمد (۱۹۸۱۹).

واته/ به پیوه نویژ ئه نجام بده، ئه گهر نه توانی به دانیشته وه،
ئه گهر ههر نه توانی له سهر لا ته نیشته (راکشان).

۳- خویندنی سورتهی فاتحه (قراءة الفاتحة):-

خویندنی سورتهی فاتحه لای زۆربهی زانایان وهکو (مالک و شافعی و ئهمهد) پایهیه که له پایهکانی نویژ، ده بیته بخویندریت له هه موو رکاتی کدا، چ له نویژی فهرز بیته یان سونهت، وه لهو نویژانهی که دهنگی تیدا بهرز ده کریته وه، وه لهو نویژانهشی که دهنگی تیدا بهرزنا کریته وه، له بهر فهرمووده کهی پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سهر بی) که فهرموو یه تی:

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ) واته/ نویژی که سی ته واو نییه که سورتهی فاتحهی نه خوینیت، ههر چهنده لای هه ندی له زانایان دروسته لهو نویژانه دا نه خویندری که دهنگی تیدا بهرز ده کریته وه له رکاتی یه که م و دوو همدا وهکو نویژی (به یانی- شیوان- خه و تنان) به لام به لای پیشه واهه بو حه نیفه وه خویندنی سورتهی فاتحه پایهیه که نییه له پایهکانی نویژ به لکو واجبه، وه به ههر ئایه تیکی تریش له قورئانی پیروژدا داده مه زریته له جیاتی سورتهی فاتحه وهکو: خوای گه وره فهرموو یه تی:

﴿فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ [المزمل ٥٠] واته/ جا چه تنان بو گونجا ئه ونده قورئان بخوینن وشه و نویژ بکه ن، به لام رای په سه ند ئه وهیه که خویندنی سورتهی فاتحه یه کی که له پایهکانی نویژ، وهکو زۆربهی زانایان فهرموو یانه.

(۱) أخرجه البخاري برقم (۷۵۶) ومسلم (۳۹۴) وغيرهما.

۴- رکوع بردن (الركوع):- زانایان کۆکن له سهر ئه وهی که رکوع بردن یه کێکه له پایه‌کافی نویژ، له بهر فهرمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له سهر بیّت) که فهرموویه‌تی:

(ثُمَّ ارْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَأْسًا)¹ پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای له سهر بی) به و پیاوه‌ی فهرمووکه نویژه‌که‌ی به جوانی ئه‌نجام نه‌دا، پاشان رکوع به‌ره ئه‌ونده‌ش بمینه‌ره‌وه له رکوع هه‌تا لاشه‌ت ئارام ده‌بیته‌وه، واته له‌جوله ده‌که‌ویت.

۵- هه‌ستانه‌وه له رکوع (الاعتدال من الركوع):-

هه‌ستانه‌وه له رکوع یه‌کێکی تره له پایه‌کافی نویژ، له بهر فهرمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له سهر بی) که فهرمووی به پیاوه‌که:

(ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا)² واته/پاشان سهر به‌رزبکه‌ره‌وه له رکوع هه‌تا رێک ده‌بیته‌وه به پیوه.

۶- کړنوش بردن (السجود):- زانایان له سهر ئه وه یه‌که ده‌نگن که

کړنوش بردن یه‌کێکه له پایه‌کافی نویژ، هه‌ر وه‌کو خوای که‌وره فهرموویه‌تی :

﴿ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا﴾ [الحج ٧٧] واته/ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌باوه‌پتان هی‌ناوه رکوع به‌رن و کړنوش به‌رن، هه‌روه‌ها له بهر

(۱) أخرجه البخاري برقم (۶۲۵۱) ومسلم (۳۹۷).

(۲) أخرجه البخاري برقم (۶۲۵۱) ومسلم (۳۹۷).

فهرموده که ی پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سهر بی) که فهرموویه تی : (ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا).^۱

واته/ پاشان کړنووش بهره هه تا دلنیا ده بی که کړنووش بر دووه. هه روه ها کړنووش بردن ده بی له سهر حوت نه ندام ببریت، وه کو له ئین عه باسه وه هاتووه که فهرموویه تی: فهرمانم پیکراوه که له سهر حوت نه ندام کړنووش بهرم، له سهر نیوچاوان و لووت، که به ده ست ئاماژه ی کرد بو لووتی، وه له سهر هه ردوو ده ست و هه ردوو نه ژنو و وه سنگی هه ردوو پییان، (عن ابن عباس مرفوعاً) (أُمِرْتُ أَنْ أَسْجُدَ عَلَى سَبْعَةِ أَعْظَمَ: عَلَى الْجِبَةِ وَأَشَارَ بِيَدِهِ إِلَى أَنْفِهِ-وَالْيَدَيْنِ، وَالرُّكْبَتَيْنِ، وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ)^۲.

۷- دانیشن له نیوان هه ردوو کړنووشه کاندا (الجلوس بین السجدين):-

پیغه مبهری خودا (دروودی خودای له سهر بی) که فهرموویه تی: (ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا).^۳ واته/ پاشان سهرت بهرز بکه روه له کړنووش برن هه تا وه کو دلنیا ده بیت که دانیشن تویت.

۸- دانیشن بو ته حیاتی کوتایی و وه خویندن ته حیاتی کوتایی (الجلوس للشهد الأخير والتشهد الأخير):

فوقه هایان کوکن له سهر نه وه ی که دانیشن کوتایی یه کیکه له پایه کانی نویژ، به لام جیاوازیان هیه له سهر خویندن

(۱) أخرجه البخاری برقم (۶۲۵۱) ومسلم (۳۹۷).

(۲) أخرجه مسلم برقم (۴۹۰).

(۳) أخرجه البخاری برقم (۶۲۵۱) ومسلم (۳۹۷).

ته‌حیاتی کۆتایی که ئایا پایه‌یه‌که له‌پایه‌کانی نویژ یان نا،
لای شافعییه‌کان و هه‌نابیله‌کان خویندنی ته‌حیاتی کۆتایی
یه‌کیکه له‌پایه‌کانی نویژ، به‌لام لای مالکییه‌کان سونه‌ته،
وه‌ رای په‌سه‌ندیش رای شافعی و هه‌نابیله‌کانه که یه‌کیکه له
پایه‌کانی نویژ، والله أعلم

۹- ئارامی و دلنایایی (الطمأنينة):-

ئارامی و له‌سه‌رخۆی له‌ نویژدا یه‌کیکه له‌پایه‌کانی نویژ،
چونکه پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) له‌ هه‌موو
پایه‌کاندا فه‌رموویه‌تی: (حَتَّى تَطْمَئِنَّ)

واته/ هه‌تا ئارام ده‌بیته‌وه‌وه له‌ جوڵه‌ ده‌که‌ویت.

۱۰- پایه‌ی ده‌یه‌م/سلّاودانه‌وه‌یه (السلام):-

سلّاودانه‌وه‌ یه‌کیکی تره له‌ پایه‌کانی نویژ، له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی
عائیشه (په‌زای خوای لیبت) که فه‌رموویه‌تی:

(كَانَ رَسُولُ اللَّهِ يَخْتِمُ الصَّلَاةَ بِالتَّسْلِيمِ) واته/ پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی
خودای له‌ سه‌ر بی) کۆتای به‌ نویژه‌که‌ی ده‌هینا به‌سلّاودانه‌وه‌.

تییینی // ته‌نها سلّاو دانه‌وه‌ی یه‌که‌م فه‌رزهو یه‌کیکه له
پایه‌کانی نویژ لای زۆربه‌ی زانایان، والله أعلم.

(۱) أخرجه مسلم برقم (۴۹۸) وأبو داود (۷۸۳).

پوچھل کەرەوهکانی نوێژ (مبطلات الصلاة)

بەئەنجام دانی یەکیەک لەم کردەوانە ی خوارەوه نوێژ پوچھل دیتەوه:-

۱- ئەنجام نەدانی مەرجیەک لە مەرجەکانی نوێژ یان پایە یەک لە پایەکانی نوێژ، بەئەنقەست نوێژ پوچھل دەکاتەوه، هەر وەکو ئیبن روشت فەرموویەتی زانایان کۆکن لەسەر ئەوێ که کەسیک بەبێ دەس نوێژ، نوێژ ئەنجام بدات پێویستە لەسەری نوێژەکە ی دووبارە بکاتەوه، یان (رکوع) نەبات یان کپنووش نەبات بەئەنقەست، پێویستە نوێژەکە ی دووبارە بکاتەوه، بەلام ئەگەر بە لەبیرچوونەوه یان بە نەزانین پایە یەکی ئەنجام نەدا ئەوه تەنها ئەو رکاتە ی دانەمەزراوه، لای زۆربە ی زانایان.

۲- پێکەنین ئەگەر دەنگ دەر بکات نوێژ پوچھل دەکاتەوه، بەتیکرای ی زانایان وەکو ئیبن مونزیر گێڕایەتییهوه، بەلام زەرەدەخەنە نوێژ پوچھل ناکاتەوه، واللہ اعلم.

۳- خواردن و خواردنەوه بەقەستی نوێژ پوچھل دەکاتەوه، وەکو ئیبن مونزیر فەرموویەتی زانایان کۆکن لەسەر ئەوێ که سێ خواردن یان خواردنەوه ی خوارد لەنوێژی فەرزدا بەقەستی، ئەوه دەبێ نوێژەکە ی دووبارە بکاتەوه، بە هەمان شیوه بۆ نوێژی سونەتیش هەمان شتە لای زۆربە ی زانایان، چونکە ئەوێ نوێژی فەرز پوچھل بکاتەوه نوێژی سونەتیش پوچھل دەکاتەوه، بەلام ئەگەر بەنەزانین یان بە لەبیرچوونەوه ئەم کارە ئەنجام درا، ئەوه نوێژ پوچھل ناکاتەوه،

وهكو شافعيه كان وحه نابيله كان فهرموويانه.

٤- قسه كردن به قه ستي نويز پوچهل دهكاتو وهكو له زهيدى كورې نه رقه مه وه هاتووه، كه فهرموويه تى:

(كُنَّا نَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ، يُكَلِّمُ الرَّجُلُ مِمَّا صَاحِبُهُ وَهُوَ إِلَى جَنْبِهِ فِي الصَّلَاةِ حَتَّى نَزَلَتْ): ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ [البقرة ٢٣٨] فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ وَ (نَهَيْنَا عَنْ الْكَلَامِ).^١

واته/ ئيمه له نويزدا قسه مان دهكرد، هر پياويك كه له گهل برايه كيدا كه له ته نيشتييه وه بوو قسه ي دهكرد، هه تاوه كو ئايه تى (به ملكه چييه وه نويز نه نجام بدهن) دابه زى يان هاته خواره وه، دواى نه وه فهرمانمان پيكره بيدهنگ بين و قسه له گهل يه كترى نه كه ين، به لام نه گهر به نه زانين يان به له بيرچوونه قسه كرا، نويز پوچهل ناكاته وه، هر چهنده حه نه فييه كان جياوازي ناكهن له نيوان قسه كردنى به نه نقه ست و له بيرچوونه وه نه زانين به حوكمه كه ي، فهرموويانه هه مووى نويز پوچهل دهكاتو وه.

٥- نه نجام دانى كارى زور نويز پوچهل دهكاتو وه، كاريك كه وا بزانيك كه سه كه له نويزدانييه، به لام نه گهر كاره كه كه م بوو وهك هه لگرتنى مندا ل يان كوشتنى مارو دوو پشك يان كردنه وه ي ده رگا، نه گهر ده رگا كه له پيشى نويز خوينه كه وه بوو، نه مانه نويز پوچهل ناكه نه وه، چونكه هه مووى به لگه ي شه رعى له سه ره،

(١) أخرجه البخاري برقم (٤٥٣٤) و مسلم (٥٣٩).

تیبینی: گریان له نوێژدا لای شافعییه‌کان نوێژ پوچهل ده‌کاته‌وه، چ گریان‌ه‌که له‌ترسی خوای گه‌وره‌ی یان نا، به‌لام لای هه‌نابیله‌کان ئه‌گه‌ر له‌ترسی خوای گه‌وره‌ی بی‌ت نوێژ پوچهل ناکاته‌وه، به‌لام باوه‌ردار ده‌بی‌ت ده‌نگی به‌رز نه‌کاته‌وه، وه‌سوور بی‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌س گوێی لی‌ی نه‌بی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی توشی رووپامای (پیا) نه‌بی‌ت، که‌ شه‌یتان که‌منده‌ کیشی ده‌کات (پایده‌کیشی‌ت بۆی).

نوێژی به‌ کۆمه‌ل (الصلاة الجماعه)

نوێژی به‌ کۆمه‌ل خێرو پاداشتی زۆری تێدایه‌ وه‌کو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرموویه‌تی:

(صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاةِ الْفَذِّ بَسْعَ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً)¹، واته‌/نوێژی به‌ کۆمه‌ل چاک‌تره‌ له‌ نوێژی به‌ ته‌نها به‌ بیست و هه‌وت پله‌.

ع

هوکمی نوێژی به‌ کۆمه‌ل بۆ پیاوان

زانایان چه‌ند بۆچونیکیان هه‌یه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌:-

۱- فه‌رزه‌ له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانێک نوێژه‌کانی به‌ کۆمه‌ل ئه‌نجام بدات (فرض العین)، که‌ ئه‌مش بۆچوونی پێشه‌وا ئه‌وزاعی و ئه‌حمه‌د و هه‌ندی له‌ شافعییه‌کانه‌وه‌کو خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی

(۱) أخرجه البخاري برقم (۶۴۵) ومسلم (۶۵۰).

﴿وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ [البقرة ۱۴۲] واته/ړكوع به‌رن له گه‌ل ړكوع به‌راندا، به‌لام لای پېشه‌وا ئیبن ته‌یمییه نویژی به‌کومه‌ل مه‌رجی ته‌واویتی نویژه، واته نویژ به‌بی کومه‌ل دانامه‌زری، به‌لام ئهم بۆچوونه‌بۆ چوونیکى ناپه‌سه‌نده، چونکه نویژی به‌کومه‌ل مه‌رجی نویژنییه.

۲- نویژی به‌کومه‌ل فه‌رزی کیفاییه (فرض الکفاية) واته/ئه‌گه‌ر کومه‌لیک که‌س ئه‌نجامی بدات ئه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وانی تر لاده‌چیت، که‌ ئه‌مه‌ش بۆچوونی زۆریک له‌ شافعییه‌کان و مالکییه‌کان و حه‌نه‌فیکانییه.

۳- نویژی به‌کومه‌ل سونه‌تییه‌کی د‌ل‌نیاکه‌ره‌وه‌یه (موئه‌که‌ده‌یه) و تاوان بار نابیت به‌ئه‌نجام نه‌دانی، لای زۆربه‌ی زانایان وه‌کو (شافعی و مالیک و ئه‌بو حه‌نیفه)، له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خ‌و‌ای له‌سه‌ر بی) که‌ فه‌رموویه‌تی:

(صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةِ الْفَذِّ بِخَمْسٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً) ۱، واته/نویژی به‌کومه‌ل فه‌زل و پاداشتی زیاتره له‌ نویژی تاک، به‌ بیست و پینچ پله.

کاتیک فه‌رمووده‌که‌ی باسی پاداشتی زیاتر ده‌کات، که‌واته نویژی به‌کومه‌ل فه‌رز نییه.

(۱) أخرجه البخاري برقم (۶۴۶).

نویژی به کۆمهڵ به چه ند کهس داده مه زیت

ئێبن قودامه فهرموویه تی: نویژی به کۆمهڵ به دوو کهس به سه ره وه داده مه زری، وه نابینم که راجیاوازی زانایانی له سه ر بیّت.

هه ره ها پێشه وان هه وی فهرموویه تی: هاوه لانمان فهرموویانه که که مترین نویژی به کۆمهڵ دوو که سه - ئیمام و مه ئمووم.

دووبار کردنه وهی نویژی به کۆمهڵ بۆ ئه و که سانه ی که نه گه یشتون به نویژی به کۆمهڵ دا

زانایان را جیاوازیان هه یه له م بواره دا بۆ دوو بۆچوون:-

۱- دووبار کردنه وهی نویژی به کۆمهڵ بۆ ئه و که سانه ی که نه گه یشتون به نویژی به کۆمهڵی ئیمامدا، دروسته لای هه ندی له زانایان، هه رچه نده ئه و مزگه وته ئیمامی تایبه تیشی هه بیّت، له بهر فهرمووده که ی ئه بی سه عیدی خودری (پزای خوای لیبیّت) که فهرموویه تی:

(جَاءَ رَجُلٌ، وَقَدْ صَلَّى النَّبِيُّ ﷺ) فَقَالَ: (أَلَا رَجُلٌ يَتَّصِدُقُ عَلَى هَذَا فَيَصَلِّي مَعَهُ) 'واته/ پیاویک هات، له کاتی که دا پێغه مبه ری خودا (دروودی خوای له سه ر بی) نویژی ئه نجام دا بوو، پێغه مبه ری خودا (دروودی خوای له سه ر بی) فهرمووی: پیاویک نییه خیری به م پیاوه بکات و نویژی له گه لدا بکات. به لکولای ئێبن عوسه یمین واجبه نویژه که ی به کۆمهڵ ئه نجام بداته وه ئه گه ر نه گه یشت به نویژی

(۱) أخرجه أبو داود برقم (۵۷۴) والترمذی (۲۲۰) و غیرهما.

به کومه لي ئيمامي تاييه تي مزگه وتدا، فهرموويه تي: چونکه
نويژي به کومه ل واجبه، وه ئه و واجبيه تييه له سهري لاناچيت
به نه گه يشتني به نويژي به کومه لي ئيمامدا، به لام لاي هه ندي
له زانايان دووبارکردنه وه ي نويژي به کومه ل سونه ته.

۲- دووباره کردنه وه ي نويژي به کومه ل بو ئه و که سانه ي که
نه گه يشتوون به نويژي به کومه لي ئيمامي تاييه تي مزگه وتدا،
مه کروه، وه باشتره نويژه که ي به تاک ئه انجام بدات لاي زوربه ي
زانايان، چونکه سهر ده کيشي بو جياوازي نيوان موسلمانان،
وه سهرده کيشي بو که م ته رخه مي له نويژي به کومه لدا،
به لام راي په سهند ئه وه يه که دروسته دووبارکردنه وه ي
نويژي به کومه ل بو ئه و که سانه ي که نه گه يشتوون به نويژي
به کومه لي ئيمامي مزگه وتدا، ولله اعلم.

تيبيني: ئه و مزگه وتانه ي که له سهر ريگه ي خه لکيدان
دروسته به بي جياوازي له نيوان زاناياندا، دووبارکردنه وه ي
نويژي به کومه ل تييدا، چونکه ئيمامي تاييه تي نييه.

حوکمي دهرچووني ئافره ت بو نويژي به کومه ل له مزگه وتدا

زانايان را جياوازيان هه يه له م بابه ته دا بو سي بوچوون:

۱- دروسته بو هه موو ئافره تان دهرچن بو نويژي به کومه ل،
ئه گه ر ترسي فيتنه يان نه بيت يان توشي کيشه نه بن، ئه مه ش
بوچووني پيشه و مالیک و هه ندي له حه نبه لييه کانه.

۲- به هموو شیوهیهک به باش نازانری دهرچوونی ئافرەتان
بۆ نویژی به کۆمەل به رای پیشهوا ئەحمەد، وه پیشهوا ئەبو
حەنیفەش فەرموویەتی:

نابیت دەرچن بۆ نویژی به کۆمەل مەگەر (ئیلا) بۆ نویژی
هەردوو جەژنەکه نهییت.

۳- دروسته بۆ ئافرەتانی پیرو به سالاجوو بچن بۆ نویژی
به کۆمەل، نهک ئافرەتی گەنج، ئەمەش رای زۆربەیی
زانایانه، رای پەسەند، دروسته ئافرەتان بچن بۆ نویژی به
کۆمەل، به مەرجی مەبهستیان رەزامەندی خوای گەوره بی و
پاریزراوبن له فیتەن، وه دەرەچن به خۆ رازندنه وه بۆن
له خۆدان، وه پیاوانیش نابیت ریگریان لی بکهن، هەرچهنده
ماله وه باشتره بۆیان، وه کو له ئیبن عومەر وه هاتوو، که
پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهەر بی) فەرموویەتی: (لَا تَمْنَعُوا
نِسَاءَکُمُ الْمَسَاجِدَ، وَیُؤْتُهُنَّ خَیْرٌ هُنَّ).

گەشتن به نویژی کۆمەلدا (إدراك الجماعة)

زانایان را جیاوازیان ههیه له سهەر ئه وهی ئایا به چی پاداشتی
نویژی به کۆمەلت دەس ده کهویت:-

۱- لای حەنەفییهکان و حەنابیلەکان و بۆچوونی تهواو
لای شافعییهکان ئه وهیه، که پاداشتی نویژی به کۆمەل دەس
ده کهوێ به گەشتن به به شیک له نویژی کۆمەلدا، ئەگەر
ته حیاتیی کوتایش بییت.

(۱) صحیح، أخرجه أحمد برقم (۵۴۶۸) و أبو داود (۵۶۷) وغیرهما.

۲- لای مالکییه‌کان و ووته‌یه‌ک لای شا فعییه‌کان و ووته‌یه‌کی پیشه‌وا ئه‌حمده ئه‌وه‌یه که پاداشتی نویژی به کۆمه‌لت ده‌س ناکه‌وێت مه‌گه‌ر به‌گه‌یشتن به‌رکاتیکی ته‌واودا، له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) که فه‌رمویه‌تی:

(مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ، فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ).^۱ واته / هه‌رکه‌سی بگات به‌رکاتیکی له‌ نویژ، ئه‌وه به‌راستی گه‌یشتوو به‌ نویژدا، وه هه‌روه‌ها ئه‌م بۆچوونه، بۆچوونی ئیبن ته‌یمیه و ئیبن عوسه‌یمین و بن بازو لیژنه دائیمه‌شه.

گه‌یشتن به‌رکات دا (إدراك الركعة)

به‌هه‌مان شیوه زانایان له‌ باب‌ته‌شدا دوو بۆچوونی جیاوازیان هه‌یه:

۱- لای زۆربه‌ی زانایان ئه‌گه‌ر مه‌ئوم بگاته‌رکوعی ئیمامدا، ئه‌وه گه‌یشتوو به‌و رکاته‌دا له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) که فه‌رمویه‌تی:

(مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ، فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ).^۲ ووشه‌ی (رکعة) به‌رکوع راقه‌ی ده‌که‌ن (ته‌فسیر ده‌که‌ن).

(۱) أخرجه البخاري برقم (۵۸۰) ومسلم (۶۰۷).

(۲) أخرجه البخاري برقم (۵۸۰) ومسلم (۶۰۷).

۲- لای هندی زانیانی تر وه کو ئین حزم و بوخاری و شه وکانی، نه وه یه گیشتن به رکوعی ئیمام به رکات ناژمیردری، چونکه مه ئوم سورتهی فاتحهی نه خویندوه، وه هه مان فهرمووده ده که نه به لگه که ووشه ی (رکعه) به رکاتی ته و او شی ده که نه وه (ته فسیر ده که ن).

پیشکەوتنی ئیمام (مُسَابَقَةُ الْإِمَامِ)

[شوین که وتنی ئیمام واجبه، وه پیشکەوتنی قه ده غه یه -حه رame، له بهر فهرمووده که ی پیغه مبهری خودا (دروودی خوی له سه ر بی) که فهرمویه تی:]

(إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ). 'واته/ ئیمام بۆ ئه وه دانراوه شوینی بکه ون.

به لام زانیان جیاوازیان هیه ئایا پیشکەوتنی ئیمام به قهستی نوێژ پوچهل ده کاته وه یان نا،

زانیان له م بابه ته دا دوو بۆچوونی جیاوازیان هیه :-

۱- لای زۆربه ی زانیان نوێژ پوچهل ناکاته وه، وه نوێژه که ی دروسته، به لام تاوانبار ده بیئت.

۲- پیشکەوتنی ئیمام به قهستی نوێژ به تال ده کاته وه، لای هندی له حه نابیه کان و ئه هلی پروکه ش (ظاهریه کان)، وه له ئیبن عومه ریشه وه ریوایه ت کراوه، هه روه ها رای ئیبن

(۱) أخرجه البخاري برقم (٦٨٨) والمسلم (٤١٢).

عوسه یمین و عبد الله به سامیشه، له سهر ئه و یاسا ئوسولیهی
که ووتراوه (النهي يقتضي الفساد)

واته/نههی کردن له کاریک پوچهل کردنه وهی کاره که
دهخواییت.

رای په سه ند: پیش که وتنی ئیمام نویژ پوچهل ناکاته وه،
چونکه شوین که وتنی ئیمام ئه رکه - واجبه، واجبیش ئه گهر
ئه نجام نه دریت کاره که پوچهل ناکاته وه که پیشتریش باسما
کرد، والله أعلم.

تییینی:-

۱- ئه و که سهی پیش ئیمام ده که ویت پیویسته بگهریته وه
شوینی خووی و شوین ئیمام بکه ویت.

۲- پیش که وتنی ئیمام له (الله اکبر) ی ئیحرامدا واته (الله اکبر) ی
دهس پی کردنی نویژ، نویژ به تال ده کاته وه، ده بیت دوو باره ی
بکاته وه له دوا ی ئه وهی ئیمام ئه نجامی دا.

* ههروهها سهلام دانه وهش پیش ئیمام، نویژ پوچهل
ده کاته وه هه ر وه کو ئیمام نه وهی فه رموویه تی.

به لام ئه گهر به له بیرچوونه وه سه لامی دایه وه، نویژ پوچهل
ناکاته وه، به لام ده بیت دوا ی سه لام دانه وهی ئیمام دوو باره
سه لام بداته وه، والله أعلم.

دواکه وتن له ئیمام چه ند شیوازیکی ههیه:-

۱- دواکه وتن له ئیمام به ئه نجام نه دانی پایه یه ک (رکن) یک به بی هوکار لای هه ندی له زانایان نویژ پوچه ل ده کاته وه، وه کو ئه وه ی ئیمام رکوع بیات و که سی خوی دوا بختات و هه تا وه کو ئیمام هه ل ده ستیته وه له رکوع، به لام لای هه ندی له زانایانی تر نویژ پوچه ل ناکاته وه، به لکو ده بیات رکوعه که ی بیات و فریایی ئیمام بکه ویت.

۲- دواکه وتن له ئیمام به ئه نجام نه دانی دوو پایه (رکن) لای شافعییه کان و حه نابیله کان نویژ پوچه ل ده کاته وه.

۳- دواکه وتن له ئیمام ئه گهر له هه مان پایه دا فریایی بکه ویت، وه کو که سیک هه ندی له سورته ی فاتیه ی ماوه ته واوی ده کات و فریایی رکوعی ئیمام بکه ویت، له م کاته دا نویژه که ی ته واوه، به لام باشتروایه شوینی ئیمام بکه ویت له هه موو پایه کاند، چونکه پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی له سه ر بی) فه رموویه تی:

(إِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا) واته/ ئه گهر ئیمام رکوعی برد ئیوه ش رکوع به رن.

**ئه وه هوکارانه ی (عذر) که دروسته نویژی به کو مه ل
ئه نجام نه دریت**

هۆکاره کان ده بن به دوو به شه وه:

یه که م /هۆکار گشتیه کان:- وه کو: باران بارینی زۆرو توند-
بای زۆر توند-سهرمای زۆر-تاریکی زۆر-قور و لیتاوی زۆر-
به فر بارینی زۆر، به لگه ش بۆ ئه مانه: خوای گه وره فهرموویه تی:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ [البقرة ٢٨٦]

[واته/خوای گه وره ئه رک ناخاته سهر شانی هیچ که سیك ته نها
به گویره ی توانای خو ی نه بی] وه هه روه ها فهرمووده که ی
پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ربی) که له کاتی بارانی
زۆرو سه رمادا ده یغه رموو

(أَلَا صَلُّوا فِي رَحَالِكُمْ). 'واته/ئاگادار بن نویژه کانتان له ماله وه
بکه ن.

هه روه ها (ابن بطال) یش فهرموویه تی: زانایان کۆکن له سه ر
ئه وه ی که نه هاتن بۆ نویژی کۆمه ل له کاتی بارانی زۆرو
توند و شه وی تاریک و باو سه رمای توند و هاو شیوه ی
ئه مانه کاریکی موباحه و ریگه ی پیدراوه.

دووهم/هۆکاره تابه تییه کان:- وه کو:

(نه خو شی-ترس-چ ترس له خو ت یان مال یان مندا ل و
که س و کار بی ت-ئاماده بوونی خواردن-ته نگاو بوون-
خواردنی سیرو پیازو که وه ر)، ئه مانه هه موو هۆکارن بۆ
نه هاتن بۆ نویژی به کۆمه ل، وه هه ر خاله و به لگه ی تایبه تی

(١) أخرجه البخاري برقم (٦٦٦) ومسلم (٦٩٧).

خوی له سه ره له فهرمووده ته و او دروسته کاندای.

کۆکردنه وهی دوو نویژ (الجمع بین الصَّلَاتین)

کۆکردنه وهی نیوان دوو نویژ ئه وهیه که نویژی نیوه پۆ و عه سر یان مه غریب و عیسا له یهک کاتدا ئه نجام بدریت، چ کۆکردنه وهی پیش خستن بیت (تقدیم) وه کو ئه وهی عه سر بیانی بۆ لای نیوه پۆ، یان کۆکردنه وهی دواخستن بیت (تأخیر) وه کو ئه وهی نیوه پۆ بیهیت بۆ لای عه سر، به هه مان شیوه مه غریب و عیسا هه روایه.

* کۆکردنه وهی نویژه کان چ له سه فه ردا بی یان له ئاماده بوون (مقیم) دا بیت دروسته لای زوری زانیان، به هه ر هۆکاریک بیت هۆکاری سه فه ربیت یان باران بارین یان نه خۆشی یان بۆ پێویستی بیت، به مه رچیک نه کریته نه ریت (عادهت)، هه ر وه کو زانیای یه مه نی (مقبل و ادعی) فهرموویه تی: دروسته کۆکردنه وهی نیوان دوو نویژ له ته مندا جاریک یان دوو جار یان سی و چوار جار، به لام به رده وام ئه نجام بدری نه خیر، وه فهرموویه تی کۆکردنه وهی دوو نویژ دروسته له و کاتانه ی که مرۆف پێویستی پێیه تی، به لام بکریته نه ریت-عادهت و دینداری ئه مه جیگر نه بووه، وه فهرموویه تی کۆکردنه وهی دوو نویژ دروسته له کاتی باران باریندا، ئه میش به هه مان شیوه نه کریته عادهت، چونکه باران بارین حوکی تایبه تی خوی هه یه، ئه ویش ئه وهیه که بانگ ده ر له جیاتی ئه وهی بلیت (حیَّ عَلَى الصَّلَاة) بلیت (صَلُّوا فِي رَحَالِكُمْ) (صَلُّوا فِي رَحَالِكُمْ)

واته/نویژه‌کانتان له ماله‌وه بکه‌ن، نویژه‌کانتان له ماله‌وه بکه‌ن، هه‌ر وه‌کو له فهرمووده‌کاندا هاتوو، له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا زۆربه‌ی زانایان پێیان وایه‌ نویژه‌کان له‌ کاتی خۆیدا ئه‌نجام بدریت باشتیه‌، له‌ کۆکردنه‌وه‌ له‌ نێوانیاندا، مه‌گه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی رۆژی عه‌ره‌فه‌وه‌ موزده‌لیفه‌ نه‌بیته‌ له‌ کاتی هه‌جدا که‌ باشتیه‌ کۆبکریته‌وه‌، به‌لام کورت کردنه‌وه‌ی نویژه‌کان(قصر الصلاة) له‌کاتی سه‌فه‌ردا ئه‌نجام دانی باشتیه‌ له‌ ئه‌نجام نه‌دانی، هه‌ر چه‌نده‌ لای هه‌ندێ له‌زانایان واجبه‌ کورت کردنه‌وه‌ی نویژه‌ له‌کاتی سه‌فه‌ردا، والله اعلم.

ئه‌وانه‌ی دره‌نگ دین بۆ نویژی به‌ کۆمه‌ل له‌ کاتی‌دا ئیمام نویژ کۆده‌کاته‌وه‌ له‌ نێوان یه‌کتیری‌دا (أحكام المسبوق عند الجمع)

ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک دره‌نگ هات بۆ نویژی به‌ کۆمه‌ل، وه‌ له‌ ناوه‌راستی نویژی یه‌که‌مدا گه‌یشته‌ به‌ ئیمامدا ئه‌وه‌ دروسته‌ نویژه‌کانی کۆبکاته‌وه‌ له‌ دوا‌ی ته‌واو کردنی نویژی یه‌که‌می، به‌به‌لگه‌ی فهرمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا(دروودی خوا‌ی له‌سه‌ر بێ) که‌ فهرموویه‌تی:

(مَا أَدْرَكْتُمْ فَصَلُّوا، وَمَا فَاتَكُمْ فَأَتِمُّوا).^١ واته‌/ئه‌وه‌ی گه‌یشته‌ پێیدا نویژه‌که‌تان ئه‌نجام بدن، ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستان چوو ته‌واوی بکه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌گه‌یشته‌ به‌ نویژی یه‌که‌مدا له‌کاتی کۆکردنه‌وه‌ی نویژه‌که‌دا، ئه‌وه‌ دروست نییه‌ نویژه‌کانی کۆ

(١) أخرجه البخاري برقم (٦٣٦).

بکاته وه، وهکو ئه م شیوازانه ی که باسیان ده کهین:-

۱- ئه گهر گه یشت به به شیک له نویژی نیوه پۆ له کاتی کۆکردنه وهی نویژه کان، ئه وه ده توانیت نویژه که ی نیوه پۆی ته و او بکات له دوا ی سه لام دانه وهی ئیمام، پاشان بگاته نویژی عه سری ئیمام و ئه ویش به هه مان شیوه ته و او بکات له دوا ی سه لام دانه وهی ئیمام، به هه مان شیوه بۆ مه غریب و عیشاش هه روایه.

۲- ئه گهر کاتی گه یشت، ئیمام نویژی نیوه پۆی ته و او کردبوو، ئه وه دروست نییه نویژه کانی کۆبکاته وه، به لام دروسته بۆی به نیه تی نیوه پوو له گه ل ئیمام نویژه که ی به کۆمه ل ئه نجام بدات، له کاتی کدا ئیمام نویژی عه سر ئه نجام ده دات، وهکو پیشتر باسمان کردوو که جیاوازی نیوان نیه تی ئیمام و مه ئموم کار له نویژه که یان ناکات.

۳- ئه گهر که سی کاتیک گه یشت ئیمام نویژی مه غریبی ته و او کردبوو، له کاتی کۆکردنه وهی نیوان نویژی مه غریب و عیشا، ده توانی له م کاته دا به نیه تی نویژی مه غریب له گه ل ئیمام نویژه که ی ئه نجام بدات له کاتی کدا ئیمام نویژی عیشا ئه نجام ده دات، کاتیک ئیمام هه لده ستیته وه بۆ رکاتی چواره می نویژی عیشا، ئه م ده توانیت نیه تی جیاپوونه وه له ئیمام به یئیت و ته حیات بخوینیت و سه لام بداته وه، پاشان بگاته نویژی عیشای ئیمامدا و له دوا ی سه لام دانه وهی ئیمام هه ستیته وه و نویژه که ی ته و او بکات، له سه ر بۆچوونی هه ندی له زانیان.

٤- ئه گهر کاتی گه یشت نویژی مه غریب ته واو ئه نجام درابوو واته ته واو بووبوو، وه پکاتی یان دوو پکات له نویژی عیشایش ئه نجام درابوو، له م کاته دا دروست نییه نویژه کانی کۆبکاته وه، چونکه کۆکردنه وهی نویژه کانی له دهس چوو، وه ده بیته نویژی عیشا له کاتی خۆیدا ئه نجام بدات، به لام دروسته بۆی نویژی مه غریب له گه ل ئیمام ئه نجام بدات، کاتی ئیمام نویژی عیشا ئه نجام ده دات.

* تیبینی //

١- نویژی به یانی له گه ل هیچ نویژیکدا کۆنا کریتته وه.

٢- نویژی عه سر له گه ل مه غریب کۆنا کریتته وه.

٣- نویژی نیوه رۆ و عه سر پیکه وه کۆده کریتته وه، ئیتر به پیش خستن بیته یان دوا خستن.

٤- نویژی مه غریب له گه ل نویژی عیشا کۆده کریتته وه، چ نویژی مه غریب ببهی بۆ لای عیشا یان به پیچه وانه وه نویژی عیشا بیته بۆ لای مه غریب.

٥- کورت کردنه وهی نویژه کان (قصر الصلاة) له کاتی سه فه ردا ته نها بۆ چوار رکاتیه کانه، واته بۆ نویژی (نیوه رۆو- عه سر- عیشایه) که ده کرین به دوو رکاتی، نویژی مه غریب و به یانی وه کو خۆیان ئه نجام ده درین له کاتی سه فه ریشدا، واته کورت نا کرینه وه.



پایہی سنی یم

زہکات دان

بابه تهكاني نهم به شه

۷۳	حوکمی نه دانی زهکات
۷۵	مهرجه کانی واجب بوونی زهکات* (شروط وجوب الزکاة)
۷۷	نایا زهکات واجبه له مالی مندال و بیت عه قدا
۷۷	نهو به شانیهی که زهکات تیپاندا واجبه
۷۷	زهکاتی نالتون و زیو
۷۸	رادهی زهکاتی زیو و زیو (نصاب الذهب والفضة)
۸۰	تیکه ل کردنی زیو و زیو بو ته و او کردنی رادهی نصاب (النصاب)
۸۱	زهکاتی پاره و کاغز و سنده بانکیه کان
۸۲	چونیتی دهر کردنی زهکاتی پاره
۸۲	زهکاتی خشل (زیو و زیو)
۸۳	زهکات له مووچه و کریی خانوو و کریی دوکان و کریی پوژانه دا
۸۴	زهکاتی مالی که درایت به قهرز
۸۵	که سیک قهرزی له سهر بیت نایا زهکاتی له سهره
۸۵	زهکاتی ماره یی نافرته تان
۸۶	مهرجه کانی واجب بوونی زهکات له نازه لاند
۸۷	نازه له کان چوار جورن
۸۸	زهکاتی و شتر
۹۲	زهکاتی ره شه و لآخ (مانگا)
۹۴	زهکاتی مهر و بز
۹۶	چهند تیپینییه کی گشتی له زهکاتی نازه لاند
۹۸	زهکاتی مالی بازارگانی
۹۸	حوکمی مالی بازارگانی
۹۹	مهرجه کانی زهکاتی مالی بازارگانی
۱۰۰	چونیتی زهکات دان له مالی بازارگانیدا
۱۰۰	نایا زهکات له مالی بازارگانیدا له خودی مال که ددهیت یان له نرخه کهی
۱۰۱	زهکاتی دانه ویله و بهروبووم
۱۰۱	رادهی زهکاتی دانه ویله
۱۰۳	بری زهکاتی واجب له دانه ویله و بهروبوومدا
۱۰۴	زهکاتی زهیتوون
۱۰۴	زهکاتی ههنگوین
۱۰۵	پیش خستنی زهکات
۱۰۵	دواخستنی زهکات
۱۰۶	نهوانه زهکاتیان پی دهریت
۱۰۸	چهند تیپینییه که دهر باره زهکات به شپوهیه کی گشتی
۱۱۰	زهکاتی سهر فیره (زکاه الفطر)
۱۱۰	حوکمی زهکاتی فیر
۱۱۱	زهکاتی فیر کات واجب ده بیت
۱۱۲	نهو جوره خوراکانهی که دهریت به زهکاتی فیر (الفطر)
۱۱۲	نایا دروسته زهکاتی (فیر) به پاره دهر بکریت

یه کیکی تر له پایه کانی ئیسلام زهکات دانه:-

زهکات: واته/ پاک بوونه وه و گه شه کردن یان بهرکته تی خستن، چونکه ئه و که سه ی زهکات ده دات خوی پاک کرد و وه ته وه له پیسکه یی، وه ماله که ی گه شه و بهرکته دار ده بی به هوی زهکات دانه وه. وه کو خوی گه وره فه رموویه تی:

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ [التوبة ١٠٣]

واته/ ئه ی محمد (دروودی خوی له سه ربی) له سامانه کانیان زهکات و سه دهقه وهر بگره دل و دهر وونیان پی پاکه وه که، هه تا له گونا هه کانیان پاک ببه وه و، چاکه کانیان فراوان بیت، هه روه ها زهکات بریکی که مه که مروقی موسلمان له ماله که ی دهری دهکات که ده بیته هوی سرینه وه ی تاوانه کان و وه چاکه کردن له گه ل دروست کراوه کانی خوی گه وره دا، وه هه روه ها زهکات دان ده بیته هوی خوشه ویستی نیوان مروقه کان، چونکه کاتی دهوله مهنده کان زهکاته کانیان ده دن به هه ژاره کان ئه وه ئه و رق و کینه یه ی که له دلیاندا یه پاک ده بیته وه به رامبه ر دهوله مهنده کان، هه روه ها زهکات دان ده بیته هوی دابه زینی خیر و خیرات له ئاسمانه وه، وه به پیچه وانه وه به نه دانی ده بیته هوی ریگری له خه یرو خه یرات، وه کو پیغه مبه ری خودا (دروودی خوی له سه ربی) فه رموویه تی: (مَمْنَعُ قَوْمٍ زَكَاةَ أَمْوَالِهِمْ إِلَّا مُنِعُوا الْقَطْرَ مِنَ السَّمَاءِ)^١

(١) أخرجه ابن ماجه برقم (٤٠١٩)، وصححه الألبانی.

واته/ هەر نه ته وهیه ک زهکاتی ماله کانیان نه دهن و پێگری بکهن، ئیلا باران بارینیان لی دهگیریت له ئاسمانه وه، ههروهها زهکات دان یارمهتی دهري لی قهوماوان و تیکۆشه ران و کویله کان و گهشتیاران و قهرزاران، هه ر له بهر ئهمه یه زهکات دان سوود و قازانجی زۆری تیدایه بۆ مرۆقایه تی، هه ر بۆیه دانراوه به پایه یه ک له پایه کانی ئیسلام.

حوکمی نه دانی زهکات

حوکمی ئه و که سانه ی که زهکاتی ماله کانیان نادهن دوو جورن:-

۱- که سیک ئینکاری واجیبتی زهکات دان بکات و باوه ری پی نه بیئت، به تیکرای زانیان بی باوه ره، له بهر ئه وه ی قورئان و پیغه مبه ری خودای (دروودی خوی له سه ر بیئت) به درۆ خستوه ته وه، چونکه چه ندین به لگه له سه ر واجیبتی زهکات دان هاتوه.

۲- که سیک باوه ری به واجیبتی زهکات دان هیه، به لام له بهر پیسکه ی و ره زیلی زهکات نادات، له پیشه واهه حمه ده وه هاتوه که فهرموویه تی:

(تارکها بخلا یکفر کتارک الصلاة کسلا) واته/ ئه وه ی زهکات نادات له بهر ره زیلی بی باوه ره ده بی وه کو ئه و که سه ی که نوێژ ناکات له بهر ته مبه لی، ههروهها خوی گه ورهش ده رباره ی بی باوه ران فهرموویه تی:

﴿ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَآتُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ﴾
[التوبة ١١]

واته/ ئه گهر په شیمان بوونه وه له هاوبه ش بریاردان، وه نویتیان ئه نجام داو وزه کاتی ماله کانیان دا، ئه وه براتانن له ئایندا، بویه هندی له زانیانی حه نابیله دهرباره ی ئه م ئایه ته فهرموویانه: نه ری (نه فی) برایه تی له ئایندا ناکریت، مه گهر به دهرچوون له ئاین نه بیټ، وه خوای گهره ش ئثباتی برایه تی کردووه له سهر ئه م سئ خاله: په شیمان بوونه وه له هاوبه ش دانان (التوبة من الشرك)، وه ئه نجام دانی نویت (وإقامة الصلاة)، زه کات دان (وإيتاء الزكاة)، به لام لای زوربه ی زانیان: - ئه وه که سه ی که له بهر چروکی زه کات نادات بی باوه ر نابیت، به لام تاوانی گهره ی ئه نجام داوه به نه دانی زه کات، بویه ده که ویته ژیر ویستی خوای گهره وه که ئایا لئی خو ش ده بی یان نا، ههر وه کو پیغه مبه ری خودا (دروودی خوای له سهر بی) دهرباره ی ئه وه که سانه ی زه کات ناده ن فهرموویه تی:

(ثُمَّ يَرَى سَبِيلَهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ).^۱

واته/ پاشان ریگای پی نیشان ددری یان بو به هشت یان بو ئاگر، واته ئه م فهرمووده ی به لگه یه له سهر ئه وه ی که بی باوه ر نابی به نه دانی زه کات، چونکه ئه گهر بی باوه ر بووایه ریگه ی به هشتی بو نه بوو، ده ست به جی ده یفه رموو بو ئاگره، والله اعلم.

(۱) أخرجه المسلم برقم (۹۸۷).

مهرجه گانی واجب بوونی زهکات* (شروط وجوب الزکاة)

۱- نازادی (الحرية): زهکات واجب نییه له سسر بهنده (العبد) له بهرنه وهی خاوه نی مال نییه، هر چی هیه گه وره گهی (السید) ده بیته خاوه نی، هر وه کو نیین عومر فهرموویه تی: (ليس في مال العبد زكاة حتى يعق).^۱ واته / زهکات دان له مالی بهنده دا نییه هه تا کو نازاد ده بیته.

۲- نیسلام بوون (الإسلام): زهکات واجب نییه له سسر بی باوهر (الكافر) به بوچوونی تیکرای زانایان، هر وه کو خوای گه وره فهرموویه تی:

﴿ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ طَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ﴾ [التوبة ۵۴] واته / چ شتیک ریگری کرد له مونافیه کان که خوای گه وره خیره کانیاں لی وهر بگری، ته نها له بهر نه وه نه بی که نه وان بی باوهر بوون به خوای گه وره و پیغه مبه ره گهی (دروودی خوای له سسر بی).

۳- ده بیته نه و مال له به شانه بیته که زهکاتیاں تیدا واجبه: وه کو (ثالثون- زیو- مه و بز و ووشتر و مانگا- گنم و جو و خورما و میوژ).

«ثم شتانه به تیکرای زانایان زهکاتیاں تیدا واجبه، له گهل نه مانه شدا هندی شی تر هیه زانایان جیاوازیان هیه له سسری که نایا زهکاتیاں تیدا واجبه یان نا؟ که یاس

له‌هه‌ندیکیان ده‌کەین له دواتردا.

۴- ده‌بیټ ماله‌که گه‌یشتبیتته هه‌دی نیصاب(النصاب) یان ئاستی زه‌کات، که هه‌ر به‌شه‌وه ئه‌ندازه‌ی خۆی هه‌یه، که دواتر باسی لیده‌که‌ین، چونکه هه‌ر مالیک نه‌گاته راده‌ی زه‌کات، زه‌کاتی تیدا واجب نییه.

۵- ده‌بیټ ماله‌که سالیکی کۆچی(هجرى) به‌سه‌ردا تیپه‌ر بووبیټ، وه سه‌ره‌تای ساله‌که‌ش له و کاته‌وه ده‌ست پیده‌کات که ماله‌که ده‌گاته راده‌ی زه‌کات، هه‌ر کاتی ماله‌که‌ی گه‌یشه راده‌ی زه‌کات سالیکی کۆچی هه‌ژمار ده‌کات پاشان زه‌کاتی ماله‌که‌ی ده‌دات، به‌لام ئه‌م مه‌رجه زه‌کاتی دانه‌ویله و به‌رووبوومی کشتوکالی ناگریته‌وه، چونکه ئه‌م جو‌رانه هه‌ر له‌روژی چینه‌وه‌و دوریندا، ده‌بیټ زه‌کاته‌که‌ی ده‌ر بکریټ، چاوه‌ری ئه‌وه ناگریټ سال به‌سه‌ریداتیپه‌ریټ، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

﴿وَعَاتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ [الأنعام ۱۶۱] واته/له روژی دروینه‌و میوه چینی‌شدا به‌شه‌که‌ی خوا جیا بکه‌نه‌وه، واته زه‌کاتی لیبدن.

۶- ده‌بیټ ماله‌که مالی ته‌واوی خۆی بیټ، مالی که‌سیکی تر نه‌بیټ، چونکه خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً [التوبة ۹۳] واته/له ماله‌کانیان زه‌کات و خیر وه‌ربگره.

ئایا زەكات واجبه له مالى مندال و بى عەقلا

زانایان له م بارهیه وه دوو بۆچوونیان ههیه:-

۱- لای پیشه و ئه بو حەنیفه و هەندى له سه لهف زەكات له مالى مندال و بى عەقلا واجب نییه، چونكه ناسه پێندى به سه رياندا یان ته کلیفیان له سه ر نییه.

۲- لای زۆربهی زانایان زەكات واجبه له مالى مندال و بى عەقلا به گشتى، چونكه به لگه كان واجبىتى زەكات ده رده خات له مالى ده وله مەند به گشتى، مندال و بى عەقلى جيانە كردو وه ته وه، وه كهس و كارەكه یان هەل دەستى به ده ركردنى زەكاتى ماله كانیان، هه روه ها له ها وه لانی پیغه مبه رى خودا (دروودى خوائ له سه ر بى) بۆچوونى پیشه و عومه ر و عەلى و ئیبن عومه ر و جابرى كوپى عبد الله يشه (په زای خوائان له سه ربى).

ئهو به شانەى كه زەكات تییاندا واجبه

ئهو به شانەى كه زانایان جیاوازیان نییه تیایدا نو دانەن:-

(ئالتون و زیو- ووشتر و مانگا و مه ر و بز- گه نم و جو و خورما و میوژ).

زەكاتى ئالتون و زیو

زەكات له زیر و زیودا واجبه ئه گه ر بگاته را ده ی زەكات

دان، وه سالیکی کوچی به سهردا تیپه ربووییت، وهیه ک جار
زهکاتیان لی دهرییت له هر سالیکیدا.

پادهی زهکاتی زیو (نصاب الذهب والفضة)

زیر زهکاتی لی نادریت ههتا نهگاته بیست دینار (۲۰ مسقال)
کاتیک گهشته بیست مسقال وه سالیکی کوچی به سهر دانانیدا
تیپه ری ئهوا چارهکی دهیهکی (رُبْعُ الْعُشْرِ) زهکاتی له سهره، واته
له (چل بهشدا یهک بهش) کهواته له بیست مسقالدا نیو مسقال
زهکاتی له سهره، هر چهنده زیاتر بی بهو شیوه یه ههژماری
دهکهی.

ههروهها زیویش زهکاتی له سهر نییه ههتا نهگاته دوو
سه دیرههم (۲۰۰ درهم)، کاتی گهشته دوو سه دیرههم
وه سالیکی به سهر دانانیدا تیپه ری ئهوه چارهکی دهیهکی (رُبْعُ
الْعُشْرِ) زهکاتی له سهره، واته له چل بهشدا یهک بهش، هر
وهکو پیغه مبهری خودا (ﷻ) فهرموویه تی:

(لَيْسَ عَلَيْكَ شَيْءٌ - يَعْنِي فِي الذَّهَبِ - حَتَّى يَكُونَ لَكَ عِشْرُونَ دِينَارًا، فَإِذَا كَانَتْ
لَكَ عِشْرُونَ دِينَارًا وَحَالَ عَلَيْهَا الْحَوْلُ فَفِيهَا نِصْفُ دِينَارٍ، فَمَا زَادَ فَبِحِسَابِ
ذَلِكَ).^۱

ههروهها دهربارهی زیویش فهرموویه تی (ﷻ) (لَيْسَ فِيْمَا دُونَ
خَمْسِ أَوْاقٍ مِنَ الْوَرَقِ صَدَقَةٌ).^۲

(۱) أخرجه أبو داود برقم (۱۵۷۳)، و صححه الألباني.

(۲) أخرجه البخاري برقم (۱۴۸۴) ومسلم (۹۷۹).

واتە/ لە پینچ وقییه کەم تر لە زیو زەکات نییه، کە (پینچ وقییه = ۲۰۰ دیرھەم)، چونکە یەک وقییه = ۴۰ دیرھەم، یەک دیرھەمیش = ۲،۹۷۵ گرام، کەواتە (۲۰۰) دیرھەم = ۵۹۵ گرام زیو.

ههروهها (۲۰) مسقال زیریش به گرام = ۸۵ گرام زیر، چونکە یەک مسقال زیر = ۴،۲۵ گرام (گرام) له کوندا.

به لام له ئیستادا یەک مسقال زیر = ۵ گرام، ۸۵ گرام زیر + ۵ گرام = ۱۷ مسقال زیر، کەواتە له ۱۷ مسقال زیری عیار (۲۴) دا زەکات دەرکەوێت، به لام ئەگەر زیرەکە عیار (۲۱) بوو ئەو له ۱۹،۵ مسقالدا زەکات دەرکەوێت، وە ئەگەر زیرەکە عیار (۱۸) بوو ئەو له ۲۲،۵ مسقالدا زەکات دەرکەوێت. والله اعلم.

تییینی // نیشابی عیار (۲۱ و ۱۸) بهم رینگهیه دەر دەرکەوێت:-

(کیشی زیر $\times ۲۱$) $\div ۲۴$ = کیشی زیرەکە به عیار (۲۴) (کیشی زیر $\times ۱۸$) $\div ۲۴$ = کیشی زیرەکە به عیار (۲۴) بۆ نمونە: کەسێ (۱۰۰) گرام زیری عیار (۲۱) یەکی ههیه ئەو (۲۱×۱۰۰) $\div ۲۴$ = $۲۱۰۰ \div ۲۴$ = ۸۷،۵ گرام زیری عیار (۲۴) ئەگەر بیکهین به مسقال ($۵ \div ۸۷،۵$) = ۱۷،۵ مسقال زیری عیار (۲۴) چونکە یەک مسقال = ۵ گرام، پاشان نرخ (۱۷،۵) مسقال زیری عیار (۲۴) چەندە له (۱۰۰) دا (۲،۵) زەکات دەرکەوێت. والله اعلم.

تیکه‌ل کردنی زیر و زیو بو ته‌واوکردنی راده‌ی نیصاب (النصاب)

ئه‌گەر که‌سی خواوه‌نی هه‌ندی له زیر بێ نه‌گه‌یشتیته راده‌ی زه‌کات، وه‌ خواوه‌نی هه‌ندی له زیویش بێ نه‌گه‌یشتیته راده‌ی زه‌کات، ئایا ده‌بیت تیکه‌لیان بکات بو‌ ئه‌وه‌ی به‌ هه‌ر دووکیان بگاته راده‌ی زه‌کات و وه‌ زه‌کاته‌کیان بدات یان نا، بو‌ نمونه‌ی که‌سی خواوه‌نی (۱۵) مسقال زیر و (۱۵۰) دیره‌می زیوه‌، هه‌یچ کامیان نه‌گه‌یشتوووه به‌ راده‌ی زه‌کات، ئایا ده‌بیت هه‌ر دووکیان تیکه‌ل بکات بو‌ ئه‌وه‌ی بکات به‌ راده‌ی زه‌کات، وه‌ زه‌کاتیان لی بدات یان نه‌خیر زه‌کاتیان له‌سه‌ر نییه‌، چونکه‌ هه‌یچ کامیان نه‌گه‌یشتوووه به‌ راده‌ی زه‌کات، له‌م باره‌یه‌شه‌وه زانایان دوو رای جیاوازیان هه‌یه‌:-

۱- زۆربه‌ی زانایانی وه‌کو هه‌نه‌فیه‌کان و مالکییه‌کان و وه‌ریواتیکیش له‌ پێشه‌وا ئه‌حمه‌ده‌وه‌ فهرموویانه‌: ده‌بیت زیر و زیوه‌که‌ تیکه‌ل بکریت بو‌ ئه‌وه‌ی راده‌ی زه‌کات ته‌وا بکه‌ن، پشان زه‌کاته‌که‌ی ده‌ربکریت، به‌لگه‌یه‌شیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ زیر و زیو هه‌ر دووکیان پارهن و سوود و قازانجیان یه‌که‌، وه‌ مه‌به‌ست تییاندا کرین و فروشتنه‌، واته‌ ئه‌گەر که‌سی خواهن (۱۰) مسقال زیر و (۱۰۰) دیره‌م زیو بیت، زه‌کاتی له‌سه‌ره‌.

۲- پێبازی شافعیه‌کان و ریوایه‌تیک له‌ پێشه‌وا ئه‌حمه‌د و رای ئیبن هه‌زم و ئه‌لبانی و ئیبن عوسه‌یمینیش ئه‌وه‌یه‌ که‌ نابێ تیکه‌ل بکری چونکه‌ زیر و زیو دوو ره‌گه‌زی (جنس) جیاوازن و هه‌ریه‌که‌یان راده‌ی زه‌کاتی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌،

هەر وهکو چۆن مانگا و مهړ ټيکهل ناکړين، وه ههریه کیان
 رادهی خوئی ههیه له گهل ته وهشدا مه بهست له مانگا و مهړدا
 یه که، که ههر دووکیان بو زیاد کردن و گه شه کردنه.

پای په سهند: - ته وهیه که زیرو زیو ټيکهل ناکړين بو ته وهی
 رادهی زهکات ته و او بکه ن، چونکه ههر یه کیان رادهی زهکاتی
 تاییه تی خوئی ههیه، ههر وهکو له پیشترا باسی رادهی زهکاتی
 زیرو زیومان کرد، له فهرمووده کانی پیغه مبهری خودا (دروودی
 خوی له سهر بی).

زهکاتی پاره و کاغز و سهنده بانکیه کان

ههر کاتی پاره و کاغز و سهنده بانکیه کان گه یشته رادهی
 زهکات و سالیان به سهردا تیپه ری بیت ده بی زهکاتیان لی
 بدریت، چونکه هه مان حوکی زیرو و زیویان ههیه وه هه مان
 کاری زیرو و زیو ته انجام دده ن، به لام زانایان جیاوازیان ههیه
 که ئایا رادهی زهکاتی پاره و کاغز و سهنده بانکیه کان
 به رادهی زهکاتی زیرو یان به رادهی زهکاتی زیو ده خه ملینریت،
 هه ندی له زانایان به رادهی زهکاتی زیو ده خه ملینن، چونکه
 سوود و قازانجی هه ژارانی زیاتر تیدایه، به لام پای په سهند
 ته وهیه به رادهی زهکاتی زیرو ده خه ملینریت، چونکه نرخي زیو
 زور دابه زیووه له چاو سهرده می پیغه مبهری خودا (دروودی
 خوی له سهر بی)، به پیچه وانه وه نرخي زیرو تارادهیه کی باش

وهكو خوى ماوه ته وه.

چۆنیتى دهرکردنى زهكاتى پاره

۱- (پێگهى يه كه م): - كۆى پاره $\div 40 =$ برى زهكاتى پاره كه.
بۆ نموونه: - كه سيك (500000) دينارى هه بێت ئه و: -
 $500000 \div 40 = 12500$ دينار، كه واته له (5) مليون دينار (125)
هه زار دينار زهكاتى له سه ره.

۲- (پێگهى دووهم): - (كۆى پاره كه $2,5 \times$) $\div 100 =$ برى زهكاتى
پاره كه: بۆ نموونه (2,5 \times 500000) $\div 100 = 1250000$
 $1250000 \div 100 = 12500$ دينار.

زهكاتى خشل (زير و زيو)

زانايان جياوازيان هه يه له باره ي زهكاتى خشلى (زير و
زيو) ي ئافره تان، كه بگاته راده ي زهكات:

۱- لای زۆربه ي زانايان و ئيبنول عومهر و جابر و عائشه
و ئه سمای كچى ئه بو به كر (په زای خويان له سه ربیّت)، له سه ره
ئهو هه ن كه خشلى ئافره تان زهكاتى له سه ره نيه، هه ره كه
ئيبن عومهر فه رمويه تی:

(لَيْسَ فِي الْحُلِيِّ زَكَاةٌ) ١، واته/زهكات نيه له خشلى ئافره تاندا.

(۱) صحيح أخرجه عبد الرزاق برقم (۸۲/۴) ودار قطني (۱۰۹/۲).

۲- لای ئه‌بو حه‌نیفه و ئیبن حه‌زم و ئیبن عوسه‌یمین و ئیبن باز، زه‌کات واجبه‌له‌ خشلی ئافره‌تان، ئه‌گه‌ر بگاته‌ راده‌ی زه‌کات(نیصاب)، هه‌روه‌ها لای هاوه‌لان رای ئیبن عه‌باس و ئیبن مه‌سعودیشه‌، چونکه‌ به‌لگه‌کان به‌ گشتی هاتوو ده‌رباره‌ی زه‌کاتی زیرو و زیو، وه‌ ئه‌م جیاوازیه‌ش که هه‌یه‌ ده‌رباره‌ی خشل بو خشلیکه‌ که حه‌لال بی‌ت به‌کاره‌یتانی بو ئافره‌تان، به‌لام ئه‌گه‌ر خشلیک بوو که حه‌رام بوو به‌کاره‌یتانی وه‌کو خشلی قاپ و قاچاگی زیرو و زیو یان تایبه‌ت بوو به‌ پیاوانه‌وه‌ وه‌کو شمشیر، ئه‌وه‌ واجبه‌ زه‌کاتیان لی ده‌ر بکری‌ت، ئه‌گه‌ر گه‌یشتیته‌ راده‌ی-ئاستی زه‌کات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا حه‌رامه‌ به‌ کاره‌یتانیان، هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پیاویش خشلی ئافره‌تانی هه‌لگرت له‌ ماله‌وه‌ بو هه‌ر مه‌به‌ستی واجبه‌ زه‌کاتی لی ده‌ربکات ئه‌گه‌ر گه‌یشتیته‌ راده‌ی زه‌کات به‌بی جیاوازی له‌ نیوان زانایاندا.

زه‌کات له‌ مووچه‌ و کری‌ی خانوو و کری‌ی دوکان و کری‌ی رۆژانه‌دا

ئه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌وه‌نده‌ پارهی هه‌بوو گه‌یشتیته‌ راده‌ی زه‌کات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مانگانه‌و رۆژانه‌ هه‌ندی پارهی ده‌س که‌وی‌ت، ئه‌وه‌ باشتره‌ له‌ گه‌ل ئه‌و پارانه‌ی که‌ سالی به‌سه‌ردا تیپه‌رییوه‌ زه‌کاتی ئه‌و به‌شه‌ پارهی‌شی بدات، به‌لام ده‌توانی‌ت زه‌کاتی ئه‌و به‌شه‌ پارهی نه‌دات، که‌ مانگانه‌وه‌ رۆژانه‌ ده‌ستی که‌وتوو، که‌ سالی به‌سه‌ردا تی پهری ئه‌و کاته‌ زه‌کاتی ئه‌و به‌شه‌ش بدات، بو نموونه‌/ئه‌گه‌ر که‌سی (۱۰) ملیۆن دیناری له‌

مالدا هه بی و سالی به سهردا تیپه پی بوو ده بییت زه کاته که ی بدات، له گهل ئه وه شدا چهند پوژیک یان یهک دوو مانگ پیشتتر (یهک ملیون) تری دهس که وتوو، باشتتره زه کاتی ئه م یهک ملیونهش له گهل زه کاتی (۱۰) ملیونه که ی تردا بدات، به لام دروستیشه زه کاتی ملیونه که نه دات هه تا وه کو سالی به سهردا تیپه ده بییت، پاشان زه کاتی ئه و یهک ملیونهش بدات.

زه کاتی مالیک که درابیت به قهرز

۱- قهرزیک ئومیدی دانه وهی هه بییت، به وهی که له لای که سیک بی توانای دانه وهی هه بییت و دانی پیدابنییت، ئه وه ده بییت له گهل ئه و پارهییه که له لای خویه تی وه له ماله وهیه ئه ژمییری بکات و زه کاتی هه مووی دهر بکات، به لام دروستیشه زه کاتی ئه و پارهییه نه دات که له قهرزدا یه، کاتی وهریگریته وه زه کاتی ئه و چهند ساله ی بدات که له قهرزدا بووه.

۲- قهرزیک ئومیدی دانه وهی نه بییت، به وهی که له لای که سیک بییت توانای دانه وهی نه بییت، یان ئینکاری بکات که قهرزی لایه، ئه وه له م کاته دا زه کاتی ئه و پارهییه نادات که له قهرزدا یه، به لام کاتیک دهستی که وتوو ده بییت زه کاتی سالانی رابردووی لی دهر بکات که له قهرزدا بووه، وه لای هه ندی له زانایان ته نها زه کاتی یهک سال دهر ده کات کاتیک وهری بگریته وه.

کهسیک قهرزی له سهر بیټ ئایا زهکاتی له سهره

۱- زهکات واجبه له سهر کهسیک ئه گهر ماله که ی گه یشتیته پاده ی زهکات و سالی به سهر دا تی په پووبیټ با قهرزاریش بیټ، ئه مهش پای تازه ی پیشه و شافعییه و وه پای بن باز و ئیبن عوسه یمین و لیژنه دائیمه شه.

۲- لای هندی زاناش ئه گهر که سی هندی مالی به دهسته وه بوو که زهکاتی له سهر بیټ، له گهل ئه وه شدا قهرزار بیټ، ئه گهر ئه وه نده قهرزار بیټ که ماله که ی له پاده ی زهکات کهم بکاته وه یان ئه وه نده مالی هه بیټ که به شی قهرزاریه که ی بکات لهم کاته دا زهکات له سهری واجب نییه، به لام ئه گهر ئه ونده قهرزار بوو ماله که ی له پاده ی زهکات کهم نه کاته وه ئه و ده بیټ زهکاتی ماله که ی خوی بدات، بو نمونه ئه گهر که سی (۲۰) مسقالی هه بیټ، به لام (۵) مسقال قهرزار بیټ، ئه وه زهکاتی له سهر واجب نییه، چونکه (۱۵) مسقالی مالی خویه تی و نه گه یشتوو به پاده ی زهکات، به لام کهسیک ئه گهر (۳۰) مسقال ئالتوونی هه بیټ، به لام (۵) مسقال قهرزار بیټ، ئه وه ده بیټ زهکاتی (۲۵) مسقاله که بدات، چونکه گه یشتوو به پاده ی زهکات ماله که ی.

زهکاتی مارهیی ئافره تان

مارهیی ئافره تان سهروهت و سامانه هه ر وه کو سهروهت و سامانه کانی تر، ده بی زهکاتی لی ده ر بکریټ ئه گهر

بگات بە پادەیی زەکات، بەلام ئەگەر ئافەرەتەکە مارییەکی وەرەگریت، هەر وەکو مای قەرەز مامەلەیی لەگەڵدا دەکری، وەکو پیشتر باسمان کرد، هەر چەندە پیشەوا ئەبوحەنیفە رای وایە ماریی ئافەرەتان زەکاتی لەسەر نییە هەتا وەکو وەری نەگریت.

زەکاتی ئاژەل

زانایان کۆکن لەسەر ئەوەی زەکات واجبە لە ئاژەلدا، لە ووشتر و پەشەولەخ و مەر و بزەن، بەلام زانایان جیاوازیان هەیە کە ئایا زەکات لە ئەسپ دا هەیە یان نا، لای زۆربەیی زانایان ئەسپ زەکاتی لەسەر نییە، ئەگەر بۆ بازرگانی نەبییت با مەرجهکانی زەکاتیشی تیدا بییت، کە دواتر باس لە مەرجهکانی زەکاتی ئاژەل دەکەین، بەلام ئاژەلەکانی تری وەکو هیستەر و گوئی درێژ و ئەوانی تر زەکاتیان لەسەر واجب نییە، مەگەر بۆ بازرگانی بن، ئەگەر بۆ بازرگانی بوون ئەو کاتە مامەلەیی مای بازرگانیان لەگەڵدا دەکریت، کە مای بازرگانی دەخەملێنری بە پارە، ئەگەر گەشتییتە پادەیی زەکات ئەو کاتە زەکات لەسەری واجب دەبییت.

مەرجهکانی واجب بوونی زەکات لە ئاژەلدا

۱- دەبییت بگاتە پادەیی زەکات (النصاب): کە دواتر باس لە پادەیی زەکاتی ئاژەلان دەکەین.

۲- دەبییت سالیکی کۆچی (هجری) بەسەریدا تی پەری بییت،

لەبەر فەرموودەكەى پىغەمبەرى خودا(دروودى خوائ لەسەر
بى) كە فەرموویەتى:

(لَا زَكَاةَ فِي مَالٍ حَتَّى يَخُولَ عَلَيْهِ الْخَوْلُ).^۱ واتە/زەكات لە مالێكدا
نیه هەتا سالیكى بەسەردا تێدەپەڕێت.

۳-خۆلەوەرپێت (سائمة): واتە/بەشى زۆرى سال لەپوش و
لەوهرى دەشتاییهكان كە قەدەغە نیه بلەوەرپێت، ئەمەش
پای زۆربەى زانایانە، جگە لە پێشەوا مالیک و لەیث
كە فەرموویانە: زەكات واجبە لە ئازەلدا بە شیوہیەكى گشتى، چ
خۆ لەوەرپێت یان ئالف پێدراو بیت یان بۆ بار و ئیش بیت
یان نا.

ئازەلەكان چوار جۆرن

۱-خۆ لەوەرپێت(أَنْ تَكُونَ السَّائِمَةَ): ئەو ئازەلەى كە بەشى
زۆرى سال لە دەرەوہ بلەوەرپێت، وەبۆ شیر و بیچوو و زاوژى
بە خێوبكریت، ئەم جۆرە ئازەلانە زەكاتیان تێدا واجبە.

۲-ئالف پى دراو بیت (أَنْ تَكُونَ مَعْلُوفَةً): ئەم جۆرە ئازەلە
خاوەنەكەى ئالیکى بۆدەكرى یان بۆى دەدوریتەوہ، ئەم
جۆرانە زەكاتیان تێدا واجب نیه، لای زۆربەى زانایان جیاواز
لە پێشەوا مالیک.

۳-بۆ كرى دانراپێت (أَنْ تَكُونَ عَامِلَةً): ئەم جۆرە ئازەلانە
خاوەنەكەى بۆ كرى دایناوہ بۆ بار گواستەوہ یان بۆ

(۱) أخرجه ابن ماجه برقم (۱۷۹۲) وأحمد (۱۲۶۵) وغيرهما، وصححه الألباني في صحيح الجامع.

سواربوون یان بۆ کیلان و ئاودان، ئەم جوورانەش زەکاتیان
تیدا نییەلای زۆربەى زانیان جیاواز لەپیشەوا مالیک.

٤- بۆ بازرگانی دانرابییت (أن تكون معدة للتجارة): ئەو ئاژەلەى
بۆ بازرگانی دانرابییت زەکاتى تیدا واجبەلای زۆربەى زانیان،
بۆیە زەکات لەیەک ووشتەر واجب دەبییت ئەگەر نرخەکەى بگاتە
پادەى زەکات، بە مەرجی بۆ بازرگانی دانرابییت، ئیتر چ خۆ
لەوەرپییت یان ئالف پیدراوپییت یان بۆ کرێ و سواری بییت.

زەکاتی ووشتەر

هەرکەسى له پینچ ووشتەر کەم تری هەبییت، نیرییت یان
مى، گەورەبییت یان بچووک، زەکاتى تیدا واجب نییە، لەبەر
فەرموودەکەى پیغەمبەرى خودا (دروودى خواى لەسەر بییت)
کە دەفەرموویت: (لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ دَوْدٍ مِنَ الْإِبِلِ صَدَقَةٌ).^١

واتە/ کەمتر لە پینچ سەر لە ووشتەر زەکاتى لەسەر
نییە، بەلام ئەگەر بگاتە پینچ سەر یان زیاتر، دەسالیشى
بەسەردا تیپەرپووییت، ئەو لە هەر پینچ سەر لە ووشتەر،
کاوپرە مەریکی (شاة) یەک سالەى تیدا واجب دەبییت هەتاوێکو
دەگاتە (٢٥) سەر ووشتەر وەکو لەم خستەیه‌دا پوونى دەکەینه‌وه:

(١) أخرجه البخاري برقم (١٤٤٧) ومسلم (٩٧٩).

پادهی زهکاتی ووشتر

له	ههتا	ئه‌ندازه‌ی زهکاته‌که
۱	۴	زهکاتی تێدا نییه.
۵	۹	کاوپرێکی (شه‌ک) یه‌ک ساڵه‌ له‌ مه‌ر.
۱۰	۱۴	دوو کاوپر له‌ مه‌ر (یه‌ک ساڵه‌).
۱۵	۱۹	سێ کاوپر له‌ مه‌ر (یه‌ک ساڵه‌).
۲۰	۲۴	چوار کاوپر له‌ مه‌ر (یه‌ک ساڵه‌).
۲۵	۳۵	یه‌ک (بِنْتُ مَخَاصٍ) بنت مخاص: ووشترێکی مێیه‌ که‌ سالی ته‌واو کردبێت، چووتیه‌ دوو ساڵه‌وه‌، ئه‌گه‌ر نه‌بوو ئه‌توانی‌ت (إِبْنُ لَبُونٍ) له‌ جیاتی بدات، ابن لبون ووشترێکی نێره‌ که‌ دوو سالی ته‌واو کردووه‌.
۳۶	۴۵	یه‌ک (بِنْتُ لَبُونٍ) بنت لبون ووشترێکی مێیه‌یه‌ که‌ دوو سالی ته‌واو کردووه‌ چووته‌ سێ ساڵه‌وه‌.
۴۶	۶۰	یه‌ک (حِقَّةٌ) حِقَّة: ووشترێکی مێیه‌یه‌ سێ سالی ته‌واو کردووه‌.
۶۱	۷۵	یه‌ک (جَذَعَةٌ) جذعة: ووشترێکی مێیه‌یه‌ که‌ چوار سالی ته‌واو کردووه‌.
۷۶	۹۰	(بِنْتُا لَبُونٍ) واته‌: دوو بنت لبون.
۹۱	۱۲۰	(حِقَّتَانِ) واته‌: دوو حیقّه‌..

ئەمە ئەو ئەندازەییە که له فەرمووده‌که‌ی ئەبو به‌کر (پەزای
خوای لیبی) هاتوو له پیغه‌مبەری خواوه (دروودی خوای
له‌سەر بی)، وه هه‌روه‌ها زانایان کۆکن له‌سەری. به‌لام ئەگەر
له (۱۲۰) سەر ووشتر تیپه‌ری، ئەوه زانایان جیاوازیان هه‌یه
له‌سەری، که چۆن زه‌کاتی لی ده‌دری، به‌لام لای زۆربه‌ی
زانایان ئەویە که له‌هەر (۴۰) سەر ووشتر (بنت لبون) یک
ده‌دری به‌زه‌کات، وه له‌هەر (۵۰) سەر ووشتر (حقه‌یه‌ک
ده‌دری به‌زه‌کات، واته‌: ژماره‌ی ووشتره‌کان به‌چل سەر
یان په‌نجا سەر یان هەر دووکیان پیک ده‌خری، وه‌کو له‌م
خشته‌یه‌دا پوونی ده‌که‌ینه‌وه‌:

له	هه‌تا	ئەندازە‌ی زه‌کاته‌که
۱۲۱	۱۲۹	سێ (بنت لبون)،
۱۳۰	۱۳۹	یه‌ک (حقه‌) و دوو (بنت لبون)،
۱۴۰	۱۴۹	دوو (حقه‌) و یه‌ک (بنت لبون)،
۱۵۰	۱۵۹	سێ (حقه‌)،
۱۶۰	۱۶۹	چوار (بنت لبون)،
۱۷۰	۱۷۹	سێ (بنت لبون) و یه‌ک (حقه‌)،
۱۸۰	۱۸۹	دوو (حقه‌) و دوو (بنت لبون)،
۱۹۰	۱۹۹	سێ (حقه‌) و یه‌ک (بنت لبون)،
۲۰۰	۲۰۹	چوار (حقه‌) یان پێنج (بنت لبون)،

به م شیوهیه هه تاوه کو زیاتر بیټ، واته/له هه ر چل سه ر
ووشتر (بنت لبون) یك ده دریټ به زهکات، وه له هه ر په نجا
سه ر ووشتر (حقه) یه ک ده دریټ به زهکات.

چه ند تیبینیه ک ده رباره ی زهکاتی ووشتر

۱- ئه و ووشتره ی که له زهکاتدا وه ر ده گیرټ ده بیټ
ووشتری می یه بیټ له هه موو کاتی کدا، ته نها له یه ک کاتدا
نه بیټ که ئه ویش ئه گه ر (بنت المخاض) نه بوو، (ابن لبون)
له جیاتی وه ر ده گیرټ، که ووشتریکی نیره دوو سالی ته و او
کردوووه.

۲- ئه و کاوړه ی (شاة) له مه ر که له زهکاتی ووشتردا
وه ر ده گیرټ له جیاتی ووشتر، ئه گه ر شه ش (۶) مانگی ته و او
کردبیټ هه ر دروسته بدریټ به زهکات، (جذعة من الضأن)
به لام ئه گه ر بز ن بدریټ ده بی سالی ته و او کردبیټ، (ثنية من
المعز).

۳- ئه گه ر خاوه ن مال له و ته مه نه ی بوی دانراوه له ووشتر،
بو ئه وه ی بیدات به زهکات، ئه گه ر ته مه نی گه وره تری دا به
زهکات دروسته، بو نموونه / ئه گه ر (بنت مخاض) ی له سه ر بوو
ئه و (بنت لبون) یان (حقه) یه کی دا به زهکات له جیاتی (بنت
مخاض) که ئه وه دروسته، به بی جیاوازی له نیوان زانایاندا، وه
ده بیټه خیر و پاداشتیکی زیاتر بوی.

۴- ئه گه ر خاوه ن مال له جیاتی شه که مه رکه، ووشتریکی دا
به زهکات، ئه مه جیاوازی له نیوان زانایاندا هه یه که ئایا دروسته

یان نا، لای پیشهوا ئه بو حه نیفه و شافعی و پای ته وای
مالکیه کان دروسته، به لام لای حه نابیه کان دروست نییه،
چونکه ئه وه لادانه له فهرمووده که ی پیغه مبه ری خودا (دروودی
خوای له سه ربیت) که تا (۲۵) ووشتر (شه کی) له مهر ده دریت
به زه کات، پای په سند دروسته، چونکه خوای گه وره کاتیک
مه ری واجب کردووه بو زه کاتی ووشتر تا ده گاته (۲۵) ووشتر،
وه کو به زه ی و رحمت بو خاوه ن مال دایناوه، بو ئه وه ی بار
قورسی نه که ویته سه ری، هه روه ها زانای سه رده میش ئیین
عوسه یمین له گه ل ئه ودایه که دروسته.

زه کاتی ره شه ولاخ (مانگا)

زانایان کوکن له سه ر واجبیته زه کاتی ره شه ولاخ که
بگاته (۳۰) سه ر، واته راده ی زه کاتی ره شه ولاخ، (۳۰) سه ره،
ئه گه ره له (۳۰) سه ر که متربوو زه کاتی تیدا واجب نییه، وه کو
له م خشته یه دا پروونی ده که ی نه وه:-

راده ی زه کاتی ره شه ولاخ.

له	هه تا	ئه ندازه ی زه کاته که
۱	۲۹	زه کاتی تیدا نییه،
۳۰	۳۹	یه ک (تبیع) یان یه ک (تبیعه)، تبیع: گویره که یه کی نی ره که یه ک سالی ته وای کردووه، چووته دوو ساله وه، تبیع: گویره که یه کی م یه که یه ک سالی ته وای کردووه چووته دوو ساله وه، بو یه پنده وتری (تبیع) چونکه شوین دایکیان ده که ون،

له	ههتا	ئەندازەى زەكاتهكه
٤٠	٥٩	یهك (مُسْنَه) مُسْنَه: نووینگىكى مِییه دوو سالى تهواو كرددوو، بۆیه پى دهوتریت (مُسْنَه) چونكه دانى دهركردوو،
٦٠	٦٩	دوو (تبیع)،
٧٠	٧٩	یهك (تبیع) و یهك (مُسْنَه).

پاشان له هەر سی (٣٠) سەر رەشه و لاخ (تبیع) یك دەدریت به زەكات، وه له هەر (٤٠) سەر رەشه و لاخ (مُسْنَه) یهك دەدری به زەكات، واته: ژماره‌ی رەشه و لاخه‌كان به‌سی سەر یان چل سەر یان به هەر دووکیان ریک ده‌خریت، وه‌كو له‌م خسته‌یه‌دا پروونی ده‌که‌ینه‌وه:

له	ههتا	ئەندازەى زەكاتهكه
٨٠	٨٩	دوو (مُسْنَه)،
٩٠	٩٩	سى (تبیع)،
١٠٠	١٠٩	دوو (تبیع) و یهك (مُسْنَه)،
١١٠	١١٩	یهك (تبیع) و دوو (مُسْنَه)،
١٢٠	١٢٩	چوار (تبیع) یان سى (مُسْنَه)،

پاشان بهم شیوازه ههتا وهکو زۆر تر بیټ، واته: له ههر سی
سه ره شه ولاخ (ته بیع) یک ده دریت به زهکات، وه له ههر (٤٠)
سه ره شه وه لاخ (مُسْنَه) یهک ده دریت به زهکات،

تیبینی //

١- زانایان کوکن له سه ره ئه وهی که گویره کهی نیر (تبیع)
وه ده گیریت له زهکاتی ره شه وه لاخدا له جیاتی گویره کهی
می یه (تبیعه).

٢- زانایان جیاوازیان ههیه که ئایا نوینگی نیر (المُسْنَه)
وه ده گیریت له زهکاتی ره شه وه لاخدا له جیاتی نوینگی
می (المُسْنَه) یان نا، به لای زۆربهی زانایانه وه دروست نییه
وه به گیریت، چونکه فه رمووده کان باس له نوینگی می یه
ده کهن.

٣- گامیش هه مان حوکی ره شه وه لاخی ههیه له زهکات
داندا، واته ههر وهکو ره شه وه لاخ زهکاتی گامیش ده دریت.

زهکاتی مهر و بزنی

پادهی (نصاب) زهکاتی مهر و بزنی (٤٠) سه ره، واته ههتا وهکو
نه گاته (٤٠) سه ره زهکاتی تیدانییه یان واجب نابیت، که گه یشته
(٤٠) سه ره کاوړه مهریکی (شاه) یهک ساله ی تیدا واجب ده بیت،
ههتا وهکو (١٢٠) سه ره، وهکو لهم خشته یه ی خواره وه پوونی
ده کهینه وه: -

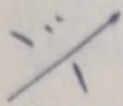
رادەي زەكاتی مەپ و بزى

لە	هەتا	ئەندازەي زەكاتەكە
۱	۳۹	زەكاتی تێدا نىيە،
۴۰	۱۲۰	يەك كاوپى (شاة) يەك سالى،
۱۲۱	۲۰۰	دوو كاوپ (شاتان)،
۲۰۱	۳۹۹	سى كاوپ (ثلاث شياة)،

پاشان لە ھەموو (۱۰۰) سەرى كاوپىكى (شاه) يەك سالى دەكەويته سەر، وەكو لەم خستەي تردا پوونى دەكەينەو:—

لە	هەتا	ئەندازەي زەكاتەكە
۴۰۰	۴۹۹	چوار كاوپ (شاة)،
۵۰۰	۵۹۹	پينچ كاوپ (شاة)،
۶۰۰	۶۹۹	شەش كاوپ (شاة)،
۷۰۰	۷۹۹	ھەوت كاوپ (شاة).

بهم شیوازه ههتا وهکو زور تربیت له هه موو (۱۰۰) سه ری
یهک کاوړ دهریت به زهکات لای زوربه ی زانایان.



تیبینی //

۱- زانایان کوکن له سهر نه وهی که بزن هه مان حوکی
مه ری هه یه، بو نمونه / که سی (۲۰) سهر مه رو (۲۰) سهر
بزنی هه بیت زهکات ده که ویت هه ری.

۲- نهو کاوړه ی که دهریت به زهکات دروسته چ له مه ر بیت
یان بزن، نیر یان می بیت، که نه مه ش پای هه نه فییه کان و
مالکیه کان و تبین هه زمه.

چند تیبینییه کی گشتی له زهکاتی نازهلاندا

۱- هه رکه سیک نازهله کانی گه شته راده ی زهکات، وه له
ماوه ی نهو ساله دا هه ندی له نازهله کانی بیچوویان بوو (زان)
نهو پتویسته زهکاتی هه موویان دهر بکریت، کاتی سال
به سهر نازهله گه وره کاندای پهری، واته بیچووه کانیش
هه ژمار ده کری له کاتی زهکات دانه هه ر وهکو گه وره کان،
نه مه ش پای زوریک له زانایانه.

۲- نهو زیادانه ی که له نیوان دوو فهرز دایه که پیتی دهوتری
(الأ وقاص) عه فوو لیبورنی له سهره لای زوربه ی زانایان، بو
نمونه نهو سهر مه رانه ی که له نیوان (۴۰) بو (۱۲۰) دایه
زهکاتی له سهر نییه، واته که سیک (۴۰) سهر مه ری هه بیت یهک

کاوپر زهکات دهدات به ههمان شیوه، (۱۲۰) سه‌ریشی هه‌بیئت
 ههر یه‌ک کاوپر دهدات به زهکات، ئه‌و زیاده‌یه‌ی سه‌روی (۴۰)
 سه‌ر هه‌تا (۱۲۰) سه‌ر عه‌فووی له‌سه‌ره.

۳- نابیت باشت‌ترین ئاژه‌له‌کان هه‌لبژیریت بو زهکات، مه‌گهر
خاوه‌نه‌که‌ی رازیییت، هه‌روه‌ها نابیت ئاژه‌لی عه‌یبداریش
هه‌لبژیریت یان وه‌ر بگیرییت، وه‌کو نه‌خوش و پیرو لاواز و
کویر و شه‌لییش که ببیته‌هوی لاواز بوونی.

۴- ئه‌و که‌سانه‌ی ئاژه‌لی هاوه‌به‌ش (شه‌ریک) یان هه‌یه پیکه‌وه،
 نابیت له‌ترسی زهکات، له‌کاتی زهکات دان له‌یه‌کیان جیا‌بکه‌نه‌وه
 بو ئه‌وه‌ی زهکات نه‌ده‌ن، بو نمونه‌/ دوو که‌س شه‌ریکن ههر
 یه‌که‌یان (۳۰) سه‌ر مه‌ری هه‌یه، که به‌هه‌ردووکیان ده‌گاته (۶۰)
 مه‌ر، که کاوپرکی (شاه) له‌سه‌ره، بو ئه‌وه‌ی زهکات نه‌ده‌ن له
 یه‌کیان جیا‌ده‌که‌نه‌وه، وه‌هه‌ریه‌که‌یان (۳۰) سه‌ر مه‌ره‌که‌ی خوی
 ده‌بات، له‌م کاته‌دا هه‌یچیان زهکات ناکه‌ویتته سه‌ریان، چونکه
 (۳۰) سه‌ر مه‌ر زه‌کاتی تیدا نییه، وه‌کو پیشت‌ر باس‌مان کرد،
 ئه‌م جو‌ره کارانه ناشه‌رعیه‌وه دروست نییه و ههر دوولایان
تاوانبار ده‌بن، وه‌هه‌روه‌ها ئه‌و که‌سانه‌ش که له‌کاتی زهکات
 داند مال‌ه‌کانیان تیکه‌ل ده‌که‌ن بو ئه‌وه‌ی زه‌کاتی که‌میان
 بکه‌ویتته سه‌ر، ئه‌م کاره‌ش نا شه‌رعیه‌وه تاوانبار ده‌بن و
 زه‌کاته‌که‌شیان ههر له‌سه‌ر ده‌میئن، بو نمونه‌/ دوو که‌س ههر
 یه‌که‌یان (۴۰) سه‌ر مه‌ری هه‌یه، له‌م کاته‌دا هه‌ریه‌که‌یان کاوپر
 (شاه) له‌مه‌ر زه‌کاتی له‌سه‌ره، مال‌ه‌کانیان (ئاژه‌له‌کانیان) تیکه‌ل
 ده‌که‌ن که به‌هه‌ردووکیان (۸۰) سه‌ر ده‌کات، وه‌له‌م کاته‌دا (۸۰)

سەر یەك كاوڤ زەكاتی لەسەرە، بۆ یە هەر دووکیان یەك كاوڤ دەدەن بە زەكات، كە ئەمیش بە هەمان شیۆه دروست نیە.

ه-پارەدان لەجیاتی ئاژەلهكه لە كاتی زەكات داند، واتە نرخى ئاژەلهكه چەندە كە دەدریٲ بەزەكات، نرخهكهى بدهیت بەزەكات لە جیاتی ئاژەلهكه، ئەم كارەلای زۆربهى زانایان دروست نییه، چونكه فهرموودهكان جوړ و ږهگه‌زى ئاژەلهكهى دیارى كړدوووهكه دەدریٲ بە زەكات، بەلام لای ږیازی هه‌نه‌فییه‌كان دروسته نرخ بدریٲ له زهكاتدا، چ زهكاتى ئاژەل بى یان زهكاتى فیترا(الفطر) بیٲ یان نه‌زرو كه‌فاره‌ت بیٲ، وه لای هه‌ندى له زانایانیش بۆ كاتی پیویست یان بۆ به‌رژه‌وه‌ندى دروسته وه‌كو كه‌سى (ه) سەر وشتری هه‌یه كه كاوږى له مه‌ړ زه‌كاته‌كه‌یه‌تى، وه كاوږه‌كه‌شى لا ده‌ست ناكه‌ویٲ، دروسته پارەكه بدات بە زه‌كاته‌كه.

زه‌كاتی مالی بازارگانی

مالی بازارگانی ئەو مال‌یه كه بۆ كږین و فروشتن داده‌نریٲ به مه‌به‌ستی قازانچ و سوود.

حوكمی مالی بازارگانی

لای زۆربهى زانایان زه‌كات له مالی بازارگانیدا واجبه، وه‌كو خواى گه‌وره فهرموویه‌تى:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ﴾ [البقرة ٢٦٧]

واته/ئەي ئهوانەي باوه پرتان هيناوه ببه خشن له پاكترين
وحه لال ترين شت كه به دهستان هيناوه

ئيبن ئەلعهربي فەرموویەتی: - زانا کانیان فەرموویانە
ووتەي (ماکسبتم) واتە: ئەو مالەي که له بازرگانی دهستان
که ووتوو، ههروهها له بهر چه ندين به لگه ي تر که به
شيوهيه کي گشتي هاتوو، هه رچه نده لای هه ندي له زانایانی
وه کو ریبازی زاهیرییه کان و پیشه وای ئه لبانی و شه وکانی و
صديق خان و ئيبن حه زم بو ئه وه چوونه که زهکات له مالی
بازرگانیدا واجب نییه، پای په سه نده ئه وه يه زهکات له مالی
بازرگانیدا واجب وه کو زۆربه ي زانایان فەرموویانە، چونکه
ئەگەر زهکات له مالی بازرگانیدا واجب نه ییت ئەوه زۆربه ي
دهوله مه نده کان زهکات ناکه ویتته سه ریان، چونکه زۆربه ي
ماله کانیان له بازرگانیدایه (التجارة).

مه رجه کانی زهکاتی مالی بازرگانی

۱- بگاته راده ي زهکات (النصاب): - واته نرخی مالە بازرگانیه که ي
نرخی (۲۰) مسقال ئالتوون بیّت، ئەگەر که متر بوو له راده ي
زهکات ئەوه زهکاتی تیدا واجب نییه.

۲- سالیکی کوچی (هجري) به سه ر مالە که دا تی په ریبیّت.

۳- نیه تی بازرگانی هه بیّت له مالە که دا: واته /کاتی بوو به

خاوه‌نی ماله‌که نیه‌تی ئه‌وه‌ی لی بیتی که بو بازرگانیه‌تی.

چۆنیتی زه‌کات دان له مائی بازرگانیدا

ده‌بیت مالی بازرگانیه‌که بخه‌ملینریت به پاره به مایه و قازانج و هه‌لگیراو قه‌رزیک که ئومیدی دانه‌وه‌ی هه‌بیت، پاشان زه‌کاته‌که‌ی بدات له گه‌ل ئه‌و ماله‌ی که هه‌یه‌تی له پاره‌ی دانراو، که چل یه‌که، واته له چل دیناردا یه‌ک دینار یان له چل هه‌زاردا یه‌ک هه‌زار.

ئایا زه‌کات له مائی بازرگانیدا له خودی ماله‌که دده‌یت یان له نرخه‌که‌ی (قیمه‌ته‌که‌ی)

زۆربه‌ی زانایان بو ئه‌وه چوونه که واجبه له نرخ‌ی ئه‌و ماله‌ی که بو بازرگانیه‌ی زه‌کات بدریت، وه دروست نییه زه‌کات له خودی ماله‌که بدریت، بو نمونه/که‌سی دوکاندار بیت، زه‌کاتی دوکانه‌که‌ی له شت و مه‌کی دوکانه‌که بدات به زه‌کات نه‌ک پاره‌که‌ی (نرخه‌که‌ی)، ئه‌مه لای زۆربه‌ی زانایان دروست نییه، به‌لام لای پیشه‌وا ئه‌بو حه‌نیفه‌و ووته‌یه‌کی پیشه‌وا شافعی ئه‌وه‌یه که بازرگان به ویستی خۆیه‌تی که نرخ‌ی ماله‌که بدات یان خودی ماله‌که بدات.

زهکاتی دانه ویله و بهروبووم

خوای گه وره زهکاتی دانه ویله و بهروبوومی واجب کردووه
وهکو فهرموویه تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ [البقرة ٢٦٧] واته/ئهی ئه وانهی
باوه رتان هیئاوه، زهکاتی ئه وشته پاكانهی که به دهستان هیئاوه
بدن وه ئه وانهی له زهوی بومان دهرکردون، وه له شوینیکی
تردا خوای گه وره فهرموویه تی:

﴿وَعَاثُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ [الأنعام ١٥١] واته/پوژی
چینه وهو دورینه کردن مافه کهی بدن. ئیبن عه بیاس
فهرموویه تی: مافه کهی ئه و زهکاتهیه که فهرزکراوه، ههروه ها
زانایان کوکن له سهر ئه وهی که زهکات واجبه له (گهنم-جو-
خورما-میوژ)، جگه له م چوار بهروبوومه، زانایان جیاوازیان
ههیه دهربارهیان که ئایا زهکاتیان تیدا واجبه یان نا؟ وهکو
(زیتون - ههنگوین.... هتد).

پادهی زهکاتی دانه ویله

لای زوربهی زانایان پادهی زهکاتی دانه ویله و بهروبووم پینچ
ویسقه پاش پاکردنه وهی له کاو تویکل، له بهر فهرمووده کهی
پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بی) که فهرموویه تی:

(لَيْسَ فِيمَا ذُوْنَ خُمْسَةٍ أَوْ مِثْقَلٍ صَدَقَةٌ). 'واته/ له پینچ ویسق که متر له دانه ویله و بهروبوومدا زهکات نییه.

که یهک ویسق = ۶۰ صاع، یهک صاعیش = ۴ گوئل، یهک گوئیش = ۵۴۴ گرام، که واته یهک ویسق = $۵۴۴ \times ۴ \times ۶۰ = ۱۳۰,۵۶۰$ کیلو گرام، وه پینچ ویسق = $۱۳۰,۵۶۰ \times ۵ = ۶۵۲,۸$ کیلوگرام، که واته رادهی زهکاتی دانه ویله و بهروبووم = $۶۵۲,۸$ کیلو گرام، به لام لای پیشه واته بو حنیفه زهکات واجبه له دانه ویله و بهروبووم دا به گشتی کهم بیت یان زور، له بهر فهرمووده کهی پیغه مبهری خودا (دروودی خوی له سه ربی) که فهرموویه تی:

(فِيْمَا سَقَّتِ السَّمَاءُ الْعُشْرُ). 'واته//ئه وهی ئاسمان ئاوی دا دهیه کی زهکاتی لیده دریت.

رای په سه ند: رای زور بهی زانایانه که رادهی زهکاتی دانه ویله و بهروبووم پینچ ویسقه، چونکه له فهرمووده کهی تر دا راده کهی دیاری کراوه.

تیبینی // تیپه ربوونی سال به سه ر ماله که دا له زهکاتی دانه ویله و بهروبووم، مه رج نییه ده بی هر له پوژی دروینه کردنی یان چینه وهی زهکاته کهی بدریت، ئه گه ر گه یشته رادهی زهکات وه کو خوی گه وره فهرموویه تی:

﴿وَعَاثُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ [الأنعام ۱۳۱]

(۱) أخرجه البخاري برقم (۱۴۴۷) ومسلم (۹۷۹).

(۲) صحيح، أخرجه أحمد برقم (۲۲۰۳۷).

بري زهکاتي واجب له دانه ويڼه و بهروبوو همدا

بري زهکاتي دانه ويڼه و بهروبوووم دهگورپرديت به پيښي
 ئاوديري کړدني، نه گهر ئاسمان ئاوي دا، واته به باران ئاودرا
 به بي ئامير هکاني ئاودان نه وه ده يه کي (۱۰/۱) زهکاتي لي
 نه دريت، به لام نه گهر به ئاميري ئاودان ئاودرا يان به ووشتر
 يان به هر هوکاري کي ئاودان که تيچوو (تکليف) و نه زيتي
 تيدابي، نه وه نيو ده يه کي (۲۰/۱) زهکاتي لي نه دريت، له بهر
 فهرمووده که ي پيغه مبهري خودا (دروودي خوي له سهر بي) که
 فهرموويه تي :

(فِيمَا سَقَتِ الْأَمْهَارُ وَالْعُيُونُ الْعَشْرُ وَمَا سَقَى بِالسَّوَابِ فِيهِ نِصْفُ الْعَشْرِ).^۱

واته/ نه وه ي به رووبار و کانياو ئاودرا ده يه کي زهکاتي
 له سهره، وه نه وه ي به ووشتر ئاودرا نه وه نيو ده يه کي
 له سهره، واته (۲۰/۱) دا.

*تيبيښي// نه گهر که سي زهکاتي دانه ويڼه و بهروبووومه که ي
 به پاره بدات له جياتي دانه ويڼه و بهروبووومه که ي، نه وه
 ده بيت به هه مان شيوه ي دانه ويڼه وه و بهروبوووم، ده يه کي
 زهکاتي ماله که ي بدات، واته له ده (۱۰) دينار دينار يک زهکات
 ددات يان له (۱۰) هزار، هزار دينار زهکات ددات، نه ک وه ک
 زهکاتي پاره و پول حيسابي بو بکات له چل دا يه ک بدات،
 واته له چل هزار، هزار بدات، چونکه زهکاتي دانه ويڼه و
 بهروبوووم (ده يه که نه ک چل يه ک).

(۱) رواه أبو داود برقم (۱۵۹۷) والنسائي (۲۴۸۹)، و صححه الألباني.

زهکاتی زهیتوون

زانایان جیاوازیان هیه دهربارهی زهکاتی زهیتوون، لای
 حنه فییه کان و مالکییه کان و ووته یه کی کونی پیشه و شافعی و
 ووته یه کی پیشه وا ئه حمه دئه وهیه که زهکات واجبه له زهیتوندا،
 ههروه ها له ئیبن عه باسیشه وه ریوایه ت کراوه، له بهر گشتیتی
 ووته ی خوای گه وره که فهرموویه تی:

﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ [الأنعام ١١١] پوژی چینه وهی
 مافه که ی بدهن، به لام لای پیشه و شافعی له ووته ی
 تازهیدا وهیه کی که له ووته کانی پیشه وا ئه حمه د، ئه وهیه که زهکات
 له زهیتوندا واجب نییه، له بهر ئه وهی به ووشکی هه لئاگیریت،
 ههروه ها ئه مه رای زانای سه رده م ئیبن بازیشه (رحمه تی
 خوای لی بیت)، رای په سه ند/ ئه وهیه که زهکات له زهیتوندا
 واجب نییه.

زهکاتی ههنگوین

زۆربه ی زانایان بو ئه وه چوون که ههنگوین زهکاتی تیدا نییه،
 له وانه پیشه و شافعی و مالیک و ئیبن مونزر، له بهر ئه وهی هیچ
 به لگه یه کی جیگر نه هاتووه له سه ر واجبیتی زهکات له ههنگویندا،
 ههروه ها پیشه و بوخاریش فهرموویه تی: هیچ به لگه یه کی ته و او
 نه هاتووه دهرباره ی زهکاتی ههنگوین، به لام حنه فییه کان و
 پیشه وا ئه حمه د بو ئه وه چوونه که ههنگوین زهکاتی تیدا
 واجبه، به به لگه ی ئه و ریوایه ته ی که عه مری کوری شوعه یب

گێڕایه تیوه له پیغه مبهری خودا (دروودی خوای له سه ر بی):

(أَنْتَ أَخَذَ مِنَ الْعَسَلِ الْعُسْرَ).^۱ واته/ پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بی) له ههنگوین ده یهکی وهگر تووه، رای په سه ند/ئه وهیه که زهکات له ههنگویندا واجب نییه، چونکه ئه م ریوایه ته که هاتوو ده رباره ی زهکاتی ههنگوین لاوازه و نا کرێته به لگه بو واجییتی زهکات له ههنگویندا، والله أعلم.

پیش خستنی زهکات

دروسته زهکات پیش بخریت پیش ئه وهی سالی به سه ردا تی په ری، لای زۆربه ی زانایان له وانه پیشه و شافعی و ئه بو حه نیفه و ئه حمه د، به لام لای پیشه و مالیک دروست نییه پیش خستنی زهکات، چونکه یه کی که له مه رجه کانی زهکات تی په ربوونی ساله به سه ر ماله که دا، رای په سه ند/ئه وهیه که دروسته پیش خستنی زهکات.

دوا خستنی زهکات

دروست نییه زهکات دوا بخریت له کاتی خۆی، مه گه ر بو پیوستی یان به رژه وه ندیه ک بی، وه کو ئه وهی که دوا بخری بو هه ژاریک که ئاماده نییه له و کاته دا که زۆر پیوستی، له و هه ژارانه ی تر که ئاماده ن له ویدا هه ژارتره، یان دوا بخری بو که سیکی هه ژاری خزمی خۆی، چونکه خزم مافی زیاتره

(۱) ضعیف، أخرجه ابن ماجه برقم (۱۸۲۴).

له‌سه‌ری له‌که‌سانی تر، به‌لام ده‌بی‌ت دواخستنه‌که زور نه‌بی‌ت.

ئه‌وانه‌ی زه‌کاتیان پێ ده‌دری‌ت

خوای که‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ ﴾ [التوبة ٥٧]

که‌واته‌ئه‌وانه‌ی زه‌کاتیان پێ ده‌شی هه‌شت جورن:-

١- هه‌ژاره‌کان (الفقراء): ئه‌و که‌سانه‌ن که هه‌چیان نیه‌ له‌ مال و کاسبی.

٢- که‌م ده‌ست (مساکین): ئه‌و که‌سانه‌ن که شتی که‌میان له‌مال هه‌یه، به‌لام به‌شی بژیوی ژانیان ناکات.

٣- ئه‌وانه‌ی که زه‌کات کو‌ده‌که‌نه‌وه‌ (العاملین علیها): -واته ئه‌و کریکارانه‌ی که بو کو‌کردنه‌وه‌ی زه‌کات دانراون، ئه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیش بن.

٤- دل راهی‌نراوه‌کان (المؤلفة قلوبهم): ئه‌و که‌سانه‌ن که دلیان جیگیر نه‌بووه له‌سه‌ر ئیسلام، زه‌کاتیان پێ ده‌دری‌ت بو ئه‌وه‌ی دلیان جیگیر بن له‌سه‌ر ئیسلام.

٥- به‌نده‌کان (الرقاب): -زه‌کات ده‌دری‌ت به‌و به‌ندانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وی‌ت خویان پزگار بکه‌ن له‌به‌ندایه‌تی و کو‌یلایه‌تی، وه‌ وشه‌ی (الرقاب) گشتی یه‌ هه‌موو به‌نده‌یه‌ک ده‌گری‌ته‌وه‌.

٦- قه زداران: (الغارمین): ئه و که سانه ی که توشی قه رز بوونه وه ناتوانن بیده نه وه، دروسته زهکاتیان پی بدریت بو ئه وه ی قه رزه کانیان بده نه وه، به مهرجیک له ریگای شه رعیدا قه رزار بوو بیت به بی زیاده ره وه ی، نهک له ریگای ناشه رعیدا قه رزار بوو بیت، ئه گهر له ریگه ی ناشه رعیدا قه رزار بوو بیت، به مهرجی دروسته زهکاتی پی بدریت که په شیمان بوو بیته وه و تهوبه ی کرد بیت له و کاره ی، وه جاریکی تر نه گه ریته وه سه ری.

٧- له ریگه ی خوادا: (وفی سبیل الله): ئه و که سانه ی له پیناو خوادا ده جهنگن بو سهر خستنی ئاینی خودا دروسته زهکاتیان پی بدریت، ئه گهر دهوله مه ندیش بن، به لام ئه و جهنگاوهرانه دهگریته وه که مووچه ی تایبه تیان نییه له دهوله ته وه، ئه مهش پای زۆربه ی زانایانه، به لام لای هه ندی له زانایان له پیناو خوادا هه موو ریگه یهک دهگریته وه که مروف بگه یه نیته ره زامه ندی خوای گه وره، جا فیروونی زانستی شه رعی بیت یان هه ر هوکاریکی تر بیت بو بلاو بوونه وه ی ئاینی ئیسلام، هه روها لای هه ندی له زانایانیش هه ج کردنیش دهگریته وه، به لام لای زۆربه ی زانایان له پیناو خوادا ته نها تیگوشان (جیهاد) دهگریته وه، چونکه ئه گهر به شیوه یهکی گشتی لیک بدریته وه زۆر شت دهکه ونه ژیر ووشه ی (وفی سبیل الله) وه، هه رکه سی هه لده ستی و بانگه شه ی ئه وه دهکات که ئه و کاره ی ئه م ئه نجامی ده دات له پیناو خوای گه وره دایه.

۸- ریبوار: (ابن سبیل): ریبواریک که له وهلاتی خوی داته بریت و پارو پولی پی نامینیت، دروسته زهکاتی پی بدریت، نه وهندهی که یارمتهی بدریت بۆ جی بهجی کردنی مه بهسته کانی و گه رانه وهی بۆ وهلاتی خوی، به لام لای زوربهی زانیان نهو ریبوارهی که له ناو وهلاتی خویدایه و کهسیکی دهس دهکهویت که قهرزی بداتی دروست نییه زهکاتی پی بدریت، هر چهنده لای پیشهوا شافعی دروسته زهکاتی پی بدریت با له وهلاتی خویشدا بیت، به مهرجی گهشتی (سهفه ری) نه بیت بۆ نهجام دانی تاوان بیت.

چەند تێبینییەك دەربارەی زەكات بەشیوەیەكی گشتی

۱- زانیان كۆكن له سەر نه وهی که پیاو نابیت زهکاتی ماله کهی بدات، به خیزانی خوی، چونکه نهفهقهی ژن له سەر پیاو واجبه و ده بیت نهفهقهی دابین کات.

۲- لای پیشهوا شافعی و ووتیه کی پیشهوا نهحمه دروسته ژن زهکاتی ماله کهی خوی بدات به پیاوه کهی، نه گهر پیاوه کهی هه ژار بیت، چونکه نهفهقهی پیاو له سەر ژن نییه.

۳- لای زوربهی زانیان دروست نییه کهسی زهکات به باو باپیرانی و دایک و داپیرانی و نه وه کانی و کچه کانی و کوپه زاکانی و کچه زاکانی بدات، چونکه نهفهقهی نه مانه ی هه موو له سەر واجبه.

۴- دروست نییه زهکات بدریت به بی باوه (کافر)، به تیگرای زانیان.

۵- لای زۆربهی زانایان دروست نییه زهکات بدریت به کهسی تاوانبار و بیده‌عه‌چی (موبته‌دیع) نه‌گهر زانرا له کاری ناشه‌رعیدا خه‌رجی ده‌کات.

۶- دروست نییه زهکات بدری به‌که‌سی ده‌وله‌مه‌ند و وه که‌سی توانای کاسبی هه‌بیته، وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) که فهرموویه‌تی: (لَا حَظَّ فِيهَا لِعَنِي وَلَا لِقَوِي مُكْتَسِبٌ).^۱

واته/ به‌ش له زه‌کاتدا نییه بۆ ده‌وله‌مه‌ند و که‌سیک توانای کاسبی کردنی هه‌بیته، به‌لام ده‌وله‌مه‌ند دروسته زه‌کاتیان پی بدریت له‌به‌ر هۆکاریکی تر نه‌ک له‌به‌ر ده‌وله‌مه‌ندی وه‌کو باسما‌ن کرد نه‌وانه‌ی که له پیتا‌و خوا‌دا ده‌جه‌نگن یان نه‌وانه‌ی زه‌کات کۆده‌که‌نه‌وه دروسته زه‌کاتیان پی بدریت با ده‌وله‌مه‌ندی‌ش بن.

۷- دروست نییه زه‌کات بدریت به‌به‌نو هاشم که بنه‌ماله‌ی عه‌لی و عوقه‌یل و جه‌عفه‌ر و عه‌باس و حارث و بنه‌ماله‌ی موته‌لیب ده‌گریته‌وه، چونکه که‌س و کاری پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) خوی فهرموویه‌تی: (إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِأَلِ مُحَمَّدٍ).^۲

واته/ به‌راستی زه‌کات حه‌لال نییه بۆ موحه‌مه‌د و که‌س و کاری موحه‌مه‌د (دروودی خوای له‌سه‌ر بی).

(۱) رواه أبو داود برقم (۱۶۳۳) والنسائي (۲۵۹۸) وأحمد (۱۷۹۷۲)، وصححه الألباني.

(۲) أخرجه مسلم برقم (۱۰۷۲) والنسائي (۲۶۰۹) وأبو داود (۲۹۸۵).

۸- گواستنه وهی زهکات له شاریکه وه بۆ شاریکی تر، به مهرجی دروسته خه لکی ئه وه شاره بی پئویست بن له زهکات، یان خه لکی شاره کانی تر زۆر هه ژار تر بن له خه لکی شاره کهی خوی، یان هه به رژه وه ندییه کی تر بیت.

زهکاتی سه ر فیتره (زکاه الفطر)

زهکاتی سه ر فیتره ده بیته هوی پاک که ره وهی که م و کورپییه کانی رۆژووان له قسه ی خراپ و کاری خراپ، وه ده بیته خوراک بۆ هه ژران وه کو پیغه مبه ری خوا (درووی خوی له سه ر بی) فه رموویه تی: (طَهْرَةٌ لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ وَ طُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ).^۱

واته/ زهکاتی سه ر فیتره پاکه ره وهیه له قسه ی هیچ و خراپ، وه خواردنیکیشه بۆ که م دهستان.

حوکمی زهکاتی فیتر

زهکاتی فیتر واجبه له سه ر هه موو موسلمانیک گه وره بیت یان بچووک، نیر بیت یان می، ئازاد بی یان بهنده، هه ره وه کو ئیین عومه ر گنیرایه تییه وه فه رموویه تی:

(فَرَضَ رَسُولُ (صلى الله عليه وسلم) زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ وَالذَّكَرِ وَالْأُنْثَى وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ).^۲

(۱) أخرجه أبو داود برقم (۱۶۰۹)، وصححه الألباني.

(۲) أخرجه البخاري برقم (۱۵۰۳).

صاعیک = (۲,۲۰۰) کیلوگرام به نزیکهی (تقریباً) واتە/ پیغه مبهری خودا (دروودی خوای له سهر بی) زهکاتی فیتری فهرزکرد صاعیک له خورما یان صاعیک له جو له سهر بهنده و ئازاد و نیڕ و می و گه وره بچووک له موسلمانان. به مهرجیک خۆراکی شهو پوژیک خوی و ئه و که سانهی هه بیته که تیچوویان له سه ریته نه فه قه یان له سه ریته ئه گهر نا زهکاتی فیتری له سه ری واجب نابیت.

زەكاتی فیتري کات واجب ده بیت

لای هه نه فییه کان و ووتیه که لای پیشه و مالیک له کاتی ده رکه و تنی شه به قی (فجر) پوژی جه ژن واجب ده بیت، به لام لای هه ندی زانایانی تر له کاتی خورئا و ابوونی کو تا پوژی ڕمه زان (رمضان) واجب ده بیت، وه کو شافعییه کان و هه نابله کان.

که واته: زهکاتی فیتری واجب ده برکریته پیش نویژی جه ژن، وه قه ده غه یه (حرام) دوا بخریته بو دوا نویژی جه ژن، وه دروستیشه زهکاتی فیتری پیش بخریته بو پوژیک یان دوو پوژپیش جه ژن، له بهر فه رمووده که ی ئیبن عومه ر که فه رموویه تی:

(كَانُوا يُعْطُونَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ قَبْلَ الْعِيدِ يَوْمَ أَوْ يَوْمَيْنِ).^۱ واتە/ هاوه لان زهکاتی فیتریان ده دا به پوژیک یان دوو پوژ پیش جه ژن.

(۱) أخرجه البخاري برقم (۱۵۱۱).

ئەو جۆره خۆراکانەى كە دەدریٲ بە زەكاتى فیترا (الفطر)

ئەو خۆراكانەى كە لە فەرموودەكاندا ھاتووە بریتیە لە (گەنم-جۆ-خورما-كەشك-میوژ) بەلام رای پەسەند ئەوێە كە خۆراكى سەرەكى ھەر میللەتێك چییە دەتوانریت ئەوە بدریت بە زەكاتى فیترا، وەكو ئەم سەردەمەى خۆمان كە برنج خۆراكى سەرەكى خەلكە.

• تیبینى //

زانایان كۆكن لەسەر ئەوێ ئەگەر كەسێ پێش چەژن زەكاتى فیترا دەر نەكرد، واجبە لەسەرى داواى نوێژى چەژن ئەنجامى بدات، چونكە بەنەمانى كاتەكەى لەسەرى لا ناچیت، وە بە دواخستنى تاوان بار دەبیت و پێویستى بە پەشیمان بوونەوێە (تەوبەكردن)ە، چونكە واجبێكى ئەنجام نەداوێە لە كاتى خۆیدا.

ئایا دروستە زەكاتى (فیترا) بە پارە دەر بكریت

سەبارەت بە دەرکردنى پارە لە جیاتى خودى شتەكە لە كاتى زەكات داند، زانایان جیاوازیان ھێە كە ئایا دروستە یان نا؟

لای زۆربەى زانایان، وەكو ھەنابیلەكان و شافعییەكان و مالکییەكان دروست نییە پارە بدریت لە جیاتى خودى

شته که چونکه له فەرمووده کاندا وا هاتووه، به لام لای پېشه و
 نه بو حه نیفه دروسته پاره بدریت له جیاتی خودی ماله که، چ
 زهکاتی فیتربى یان نه زر بى یان که فارهت بیت، ههروه ها
 ئیبن تهیمیهش رای وایه که بو کاتی پیویست دروسته پاره
 بدریت له جیاتی خودی شته که.



پایه‌ی چوارم
رؤژوو گرتن

بابه تهکانی ئهم به شه

- ١١٦ دوکمی رۆژووی مانگی رهمزان
- ١١٧ بهچی رۆژووی مانگی رهمزان واجب ده بیټ
- ١١٨ بینینی مانگی رهمزان به چهند شایهت جیگر(ثابت) ده بیټ
- ١١٨ ئه گهر هیلالی مانگی رهمزان له وهلاتیک بینرائیا...
- ١٢٠ مهرجی تهواویتی رۆژوو
- ١٢١ تازه کردنهوهی نییهت له هه موو شه وهکانی رهمزاندا
- ١٢١ پایهی رۆژووگرتن (رکن الصیام)
- ١٢٢ ئه وستانه ی رۆژوو پوچه ل ده که نه وه (المبطلات الصیام)
- ١٢٤ ئه وستانه ی که رۆژوو ناشکیئیت
- ١٢٦ رۆژوو ه سونه تهکان
- ١٢٧ ئه و رۆژانه ی که نه هی کراوه تیدا به رۆژووبین
- ١٢٩ ئه وکه سانه ی که دروسته به رۆژوو نه بن
- ١٣٢ گیرانه وه ی رهمزان

یه‌کیکی تر له پایه‌کانی ئیسلام پۆژوو گرتنه، که به‌واتای خوگرتنه‌وه له خواردن و خواردنه‌وه‌یه له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که پۆژوویان پێ به تال ده‌بیته‌وه یان ده‌شکیت له ده‌رکه‌وتنی شه‌به‌قه‌وه- فه‌جره‌وه هه‌تا خۆر ئاوابوون له گه‌ل نیه‌ت هه‌یناندا.

حوکمی پۆژووی مانگی رهمه‌زان

پۆژووی مانگی رهمه‌زان فه‌رزه له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانێکی پێ گه‌یشته‌وی ژیری له‌ش ساغی نیشته جئ (موقیم) واته گه‌شتیار (موسافر) نه‌بیته، هه‌ر وه‌کو خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة ١٨٣]

واته/ ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هه‌یناوه پۆژووتان له‌سه‌ر فه‌رز کراوه وه‌کو چۆن له‌سه‌ره‌ئه‌وانه‌ی پێش ئیوه‌نوسراوه، به‌لکوله‌خوا بترسن و خۆتان بپاریزن.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی:

﴿فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ [البقرة ١٨٥] واته/ هه‌ر که‌س له ئیوه مانگی رهمه‌زانی بینی و پێی گه‌شت با ئه‌و مانگه به‌پۆژوو بیته، یان له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (درووی خوای له‌سه‌ر بئ) کاتێ ده‌شته‌کیه‌ک هات بۆ لای، فه‌رمووی هه‌واڵم به‌ری خوای گه‌وره چی فه‌رز کردووه

لەسەرم لە پوڙوو، پيڤەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر
بييت) فەرمووى:

(شَهْرَ رَمَضَانَ إِلَّا أَنْ تَطْوَعَ شَيْئًا).^۱ واتە/ مانگى رەمەزان مەگەر خۆت
شتى لە پوڙووى سونەت ئەنجام بدەيت.

بەچى پوڙووى مانگى رەمەزان واجب دەبييت

۱- بە بينىنى يەكەم شەوى (هیلال) مانگى رەمەزان، ھەر وەكو
خوای گەورە فەرموویەتى:

﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ [البقرة ۱۸۵] واتە/ ھەر
كەسيكتان مانگى رەمەزانی بەسەرھات وە پيوار و نەخۆش
نەبوو، بيانوى شەرعیشى نەبوو، دەبى بە پوڙوو بييت.

۲- بە تەواو كردنى سى پوڙى مانگى شەعبان لەبەر ئەوەى
مانگى كۆچى كەمتر نيبە لە بيست و نۆ پوڙ وە زياتر نيبە لە
سى پوڙ، ئەگەر مانگى يەك شەوێ رەمەزان نەبينرا، لەبەر
ئەوێ ئاسمان ھەور بوو يان ھەر ھۆكارىكى تر ئەو دەبييت
مانگى شەعبان تەواو بكرييت بە سى پوڙ لەبەر فەرموودەكەى
پيڤەمبەرى خودا (دروودى خواى لەسەر بى) كە فەرموویەتى:

(فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَقْدُرُوا لَهُ).^۲ واتە/ ئەگەر ھەور بوو ئەندازەى
شەعبان بکەنە سى پوڙ. وە لە پيوايەتيكى تردا ھاتوو
كە پيڤەمبەرى خودا (دروودى خواى لەسەر بى) فەرموویەتى:

(۱) أخرجه البخاري برقم (٤٦) والمسلم (١١).

(۲) أخرجه البخاري برقم (١٩٠٠) والمسلم (١٠٨٠).

(صُومُوا لِرُؤُوتِهِ وَ أَفْطِرُوا لِرُؤُوتِهِ، فَأَنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا). 'واته/ به‌بینینی مانگ به پوژوو بن و به‌بینینی بیشکینن، وه ئه‌گه‌ر هه‌ور بوو مانگی شه‌عبان بکه‌نه سی پوژی ته‌واو، پاشان به پوژوو بن.

بینینی مانگی په‌مه‌زان به چهند شایه‌ت جیگر (ثابت) ده‌بیت

زۆربه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن که‌شایه‌تی یه‌ک پیاوی دادپه‌روه‌ر (عادل) وه‌ر ئه‌گیریت بۆ‌به‌پوژوو بوون، ئه‌مه‌ش ووتیه‌ی پیشه‌وا ئه‌بوو حه‌نیفه‌ و شافعی و ئه‌حمه‌ده، وه‌پیشه‌وا نه‌وه‌وی فه‌رموویه‌تی ئه‌میان راسته‌ یان به‌ هی‌زتره‌، به‌لام لای پیشه‌وا مالیک و له‌یث و ئه‌وزاعی و شه‌وری مه‌رجه‌ دوو شایه‌تی راستگو شایه‌تی بده‌ن، به‌لام بۆ بینینی هیلالی مانگی شه‌وال زانایان کۆکن که‌ یه‌ک شایه‌ت به‌س نییه‌، وه‌ مه‌رجه‌ دوو شایه‌تی راستگو شایه‌تی بده‌ن که‌ هیلالی مانگی شه‌والیان بینیه‌ و مانگی په‌مه‌زان کۆتای هاتووه‌، هه‌ر چه‌نده‌ پیشه‌وائیه‌ین هه‌زم هه‌روه‌ها شه‌وکانی و ئیه‌ینو پوشد ده‌فه‌رموون یه‌ک شایه‌ت به‌سه‌.

ئه‌گه‌ر هیلالی مانگی په‌مه‌زان له‌ وه‌لاتیک بینرائیا پێویسته‌ هه‌موو وه‌لاتان به‌پوژوو بن

پای یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر مانگ بینرا له‌ وه‌لاتیک پێویسته‌ هه‌موو

(۱) رواه البخاري برقم (۱۹۰۹) والمسلم (۱۰۸۱).

ۋەلاتان بەپۆڭۈۋىن، بەبى گويدانە جىاۋازى شوينى
 ھەلھاتنى مانگ، ئەمەش بۆچوونى ھەنەفییەكان و مالکیيەكان
 و ھەندى لە شافعیيەكانە و ۋوتەى باۋى ھەنبەلىكانىشە، لەبەر
 ھەرموودەكەى پىغەمبەرى خودا(دروۋى خۋاى لەسەر بىت)
 كە ھەرموۋىيەتى: (إِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَصُومُوا)، واتە ئەگەر مانگتان بىنى
 بەپۆڭۈۋىن، ئەمەش گىشتىيە و بۆ ھەموو مۇسلماننىكە.

پاى دوۋەم:- بۆ ھەر ۋەلاتىك بىننى تايبەتى خۋى ھەيە،
 واتە ھەر ۋەلاتەو بەپىنى بىننى خۋى كار دەكات، ۋە بىننى
 ۋەلاتى تر بەسەرئەماندا ناچەسپىت، ئەم پايش ئىبن
 مۇنزىر نەقلى كىردوۋەلە عىكرىمە وقاسمى كۆرى مۇھەمەد و
 سالم و ئىسحاق، بە بەلگەى ھەرموۋىيەتى خۋاى گەرەكە
 ھەرموۋىيەتى:

﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ [البقرة ۱۸۵]

ۋاتە/ھەر كەسى لە ئىۋە ھاتنى مانگى رەمەزانى بىنى و پىنى
 گەشت با ئەو مانگە بەپۆڭۈۋىن بىت.

ئەم ئايەتە ئەۋەى لى دەخوینرىتەۋە ئەۋەى مانگى رەمەزانى
 نەبىنى بە پۆڭۈۋىن نابىت ھەتا مانگ ئەبىننىت يان مانگى شەعبان
 تەۋاۋ دەكات بە تەۋاۋەتى، واتە سى پۆڭۈۋى تەۋاۋ.

پاى سى يەم:- ئەگەر مانگ بىنرا لە ۋەلاتىك ۋاجب دەبىت
 لەسەر ئەو ۋەلاتانەشى كە نىزىكە لەم ۋەلاتەۋە كە مانگى
 تىدا بىنراۋە، ۋە ھەلھاتنى مانگ جىاۋاز نىيەتتىاندا، ئەمەش
 پاى مام ناۋەندە لەم بۋارەدا ۋە بۆچوونى پەسەندى لای

شافعی و هندی له مالکییه کان و حنه فیه کان و وتهیه کی
حه نابیه کانه، وه هه لبراردی ئیبن تهیمیه شه.

مهرجی تهواویتی پوژوو

۱- پاکیتییه له هیز و نیفاس : که ئه مه تاییه ته به
ئافره تانه وه، هیز: خوینی مانگانه ی ئافره ته که تووشی ده بیته
وه پیی دهوتریت سوپی مانگانه (عاده)، وه نیفاسیش خوینی
دوای منداڵ بوونی ئافره تانه.

۲- نییهت هینان: پوژوو په رسته وه دانامه زریته مه گهر (ئیلا)
به نیته هیئان نه بیته، ههر وه کو هه موو په رسته کانی
تر (عیبادات)، به به لگهی فهرمووده که ی پیغه مبهری خوا
(دروودی خوی له سه ر بی) که فهرموویه تی:

(إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ). 'واته/ وه رگرتنی کرده وه کان له لای
خوای گهره به پیی نییه ته کانه، ههر وه ها پی شه وا نه وه وی
فهرموویه تی:

(لا یصح الصوم إلا بنية). واته/ پوژوو تهواو نییه و
دانامه زریته مه گهر به نییهت هینان نه بیته، وه شوینه که شی دلّه،
چونکه هندی جار خه لکی خوی له خواردن ده گریته وه له بهر
نه خوشی یان بو خولاواز کردن یان ئاره زووی (ئیشتهایی) نیه
له خواردن یان بو ههر هوکاریکی تر.

تازەکردنەوهی نییەت لە ھەموو شەوێکەکانی پەمەزاندە

واجبە تازەکردنەوهی نییەت لە ھەموو شەوێکەکانی پەمەزاندە لای زۆربەی زانایان، لەبەر ئەوەی ھەر پۆژیک لە پۆژەکانی پەمەزان پەرسەشیکێ (عیبادەتیکێ) سەر بەخۆیە و نەبەستراوەتەو بە یەکەو، بەلام لای پیشەوا مالک و ریوایەتیک لە پیشەوا ئەحمەدەو ئەوێە کە کافییە نیەت ھێنان لەسەرەتای مانگی پەمەزانەو بۆ ھەموو مانگەکە، ھەر چەندە ھەستان بۆ پارشیو و خواردن و خواردنەو لەو کاتەدا ئەمە بۆ خۆی نییەتە و مەبەستی لە پۆژوو گرتنە.

پایەیی پۆژووگرتن (رکن الصیام)

پایەیی پۆژووگرتن خۆ گەردنەوێە لە خواردن و خواردنەو و ئەو شتانەیی کە پۆژوو دەشکێنێت لە دەر کەوتنی شەبەقەو (فەجرەو) ھەتا خۆرئاواو، لەبەر فەرموودەکەیی خواي گەورە کە فەرموویەتی:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصِّيَامَ إِلَى الْإِيلِ﴾ [البقرة ١٨٥]

واتە/ بخۆن و بخۆنەو ھەتا وەکۆ ھێلی سپی (پووناکی پۆژ) لە ھێلی ڕەشی شەو (تاریکی شەو) جیادەبێتەو لە شەبەقەدا، پاشان بەردەوام بە پۆژوو بن تا وەکۆ سەرەتایی شەو.

ئەوشتانە‌ی پۆژوو پوچە‌ل دە‌کە‌نە‌وه (المبطلات الصيام)

١-خواردن و خواردنە‌وه به ئە‌نقە‌ست: ئە‌گەر کە‌سی‌ک خواردن یان خواردنە‌وه‌ی خوارد به له‌بیر چوونە‌وه، ئە‌وه پۆژۆ‌کە‌ی تە‌واوه‌و گرتنە‌وه‌ی له‌سەر نی‌یه، له‌بەر فەر‌مووده‌کە‌ی ئە‌بی هورە‌یرە کە‌ پی‌غە‌مبە‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سەر بی) فەر‌موویه‌تی:

(مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَّ صَوْمَهُ فَإِنَّمَا أَطَعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ).^١ واتە/ هەر کە‌سی به‌پۆژوو بوو له‌ بیری نه‌بوو خواردن و خواردنە‌وه‌ی خوارد، با پۆژۆ‌کە‌ی تە‌واو بکات، چون‌کە ئە‌وه (خ‌وای گە‌وره) خواردن و خواردنە‌وه‌ی پێ‌داوه. هەر‌وه‌ها دەر‌زی مو‌غە‌زی شو‌ینی خواردن و خواردنە‌وه دەر‌گرتە‌وه بۆ‌یه پۆژوو دەر‌شک‌ین‌یت، وه دەر‌ب‌یت ئە‌و پۆژو ب‌گرتە‌وه له‌ کاتی‌کی تردا.

٢-خۆ‌پ‌شان‌دنه‌وه: ئە‌گەر کە‌سی‌ک پ‌شانە‌وه زۆ‌ری بۆ ه‌ینا و پ‌شایە‌وه، ئە‌وه نه‌گ‌یر‌انه‌وه‌ی له‌سەر نه‌ کە‌فارە‌ت، به‌لام ئە‌گەر به ئە‌نقە‌ست خ‌وی پ‌شان‌ده‌وه ئە‌و دەر‌ب‌یت پۆژۆ‌کە‌ی ب‌گرتە‌وه، هەر وه‌کو پی‌غە‌مبە‌ری خوا (دروودی خ‌وای له‌سەر بی) فەر‌موویه‌تی: (مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلَيْقُضْ).^٢

(١) أخرجه البخاري برقم (١٩٣٣) ومسلم (١١٥٥).

(٢) أخرجه أبو داود (٢٣٨٠) وترمذي (٧٢٠) وابن ماجه (١٦٧٦) وأحمد (١٠٤٦٣) وغيرهما وصححه الألباني.

ھەرۋەھا ئىبىن مۇنزىر كۆى (ئىجماعى) زانايان نەقل دەكات لەسەر بەتال بوونەۋەى پۇرۇو بە خۇ پشانىدەۋەى ئەنقەست.

۳-خوینى سورى مانگانە(عادە) و خوینى منداى بوون:- ھەر ئافرەتتەك توشى خوینى مانگانە يان خوینى منداى بوون بوو، ئەگەر چى لە كوتای پۇرۇشدا بىت و چەند كاتىكى كەمى مابىت پۇرۇكەى پوچەل دەبىتەۋە و دەبىت پۇرۇكەى بگىتەۋە بە تىكرای زانايان.

۴-ئاو ھىنانەۋە:- ھەر كەسى ئاۋى خۇى ھىنايەۋە بە ھۇى ماچ كىردنى خىزانى بىت يان بەھۇى يارى كىردن بىت لە گەلىدا، يان بەدەست بىت، ئەۋە پۇرۇكەى پى دەشكىت، ۋە دەبىت پۇرۇكەى بگىتەۋە بە پاي زۆربەى زانايان، بەلام لای ئىبىن ھەزم و پىشەۋا ئەلبانى ئاۋ ھاتنەۋە بەبى جىماع پۇرۇو ناشكىنیت، پاي پەسەند ئەۋەيە كە پۇرۇو دەشكىنیت بە پاي زۆربەى زانايان، لەبەر فەرموۋدەى خۇای گەۋرە كە لە فەرموۋدەيەكى قودسىدا دەربارەى پۇرۇوان دەفەرموۋىت:

(يَدْعُ طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ وَشَهْوَتُهُ مِنْ أَجْلِ). ۱. واتە/خواردن و خواردنەۋە و ئارەزو و شەھەۋاتى واز لى ھىناۋە لەبەر خاترى من.

۵-نىيەت ھىنانى شكاندى پۇرۇو:- ھەر كەسى نىيەتى شكاندى پۇرۇۋى ھەبىت، لە كاتىكدا كە بە پۇرۇۋە ئەۋ كەسە پۇرۇكەى دەشكىت، با ھىچىش نەخوات، چونكە نىيەت ھىنان مەرجىكە بۇ تەۋاۋىتى پۇرۇو، جا ئەگەر كەسەكە نىيەتەكەى

هه لوه شانده وه به مه بهستی پوژوو شکاندن به نهقه ست
پوژوکه ی به تال ده بیته وه.

۶- جووت بوون (جیماع کردن):- هه ر که سی جیماع بکات له
گه ل خیزانیدا له پوژانی په مه زاندا ئه وه پوژوکه ی ده شکیت،
وه ده بیته بیگیریتته وه و که فاره تیش بدات، که ئازاد کردنی
به نده یه که، گه ر نه بوو دوو مانگ له سه ری که به پوژوو ده بیته،
ئه گه ر نه ی توانی ده بیته خواردنی شه ست هه ژار بدات، وه لای
زۆربه ی زانایان ئافره ته که ش ده بیته پوژوکه ی بیگیریتته وه و
که فاره تیش بدات به مهرجی ئافره ته که رازی بوو بیته له سه ر
ئه و کاره، به لام ئه گه ر له لایه ن پیاوه که وه زۆری لی کرابیته
ئه وه که فاره تی ناکه ویتته سه ر به س پیاوه که که فاره ت ده دات،
هه ر چه نده لای هه ندی له زانایان ئافره ته که له هیه چ کاتیکدا
که فاره ت ناکه ویتته سه ری گه ر به په زامه ندی خو ی بیته یان
به زۆر بیته، یه کیک له وانه پیشه وانه وه ویه

ئه و شتانه ی که پوژوو ناشکینیت

۱- خو شۆردن و مه له کردن: به لام ده بیته ئاگاداری چوونه
خواره وه ی ئاو بین له گه رودا.

۲- ئاو له دهم و لووت و هردان: به لام به بی زیاده په و ی.

۳- تام کردنی خواردن بۆ کابانی مال: به لام ده بیته ئاگاداری
ئه وه بیته که نه چیتته خواره وه.

۴- لەش گرانى: كەسىك تووشى لەش گرانى بووخۇشۇردنەكەى بىكاته دواى فەجرەۋە دروستە، ھەرۋەھا كەسىك تووشى لەش گرانى بوو لە پۆژدا بە ھۆى خەو بىننەۋە پۆژۇكەى دروستە و بەتال نابىتەۋە.

۵- ماچ كىردنى خىزان و نىك بوونەۋە لى: بەلام دەبىت تواناى خۇپاگرتتى ھەبىت و تووشى جووت بوون(جىماع) نەبىت.

۶- كەلە شاخ گرتن و خوین بەخشىن بۇ كەسى كە تووشى لاۋازى(صُغف) نەبىت، ھەر چەندە لای ھەندى لە زاناىان كەلە شاخ گرتن پۆژوو بەتال دەكاتەۋە، بەلام لای زۆربەى زاناىان پۆژوو بەتال ناكاتەۋە.

۷- چاۋ پىشتن و قەترە كىردنە چاۋ و گۆى و بۇن كىردنى بۇن و دەرزى لىدان، بەلام دەبىت دەرزى موغەزى نەبىت(چونكە دەرزى موغەزى ئاۋ و كانزاۋ و پىداۋىستىيەكانى لەشى مرقۇقى تىدايە لە جىاتى خواردن بەكاردى)، بۇيە پۆژوو دەشكىتت.

۸- سىۋاك كىردن: بەلام لای شافىيەكان و ھەنابىلەكان پىيان باشە دواى نىۋەپۇ سىۋاك بەكار نەھىترىت، ھەرۋەھا مەعجون ددان ھەمان ھوكمى ھەيە.

۹- بەلغەم (تفكە) قوت دان و تف قودان، بەلام باشتر وايە ئەگەر بەلغەم ھاتە ناۋ دەم قوت نەدرىت و فرى بدرىتەۋە.

۱۰- ته حامیل (شاف) هه لگرتن و بهنج کردن، به لام نابییت له کاتی بهنج کردنی دان و هه لکیشانی خوین قوت بدرییت.

پۆژوو و سونه ته کان

۱- شه شه لان: واته شهش پۆژ له مانگی شه وال.

۲- نۆ و دهی عاشوراء (مانگی موحه پهم).

۳- پۆژی عه ره فه: واته نۆیه مین پۆژی (ذی الحجة).

۴- دوو شه ممان و پینچ شه ممان.

۵- پۆژه سپییه کان (الایام البیض) واته/ ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ ی مانگی عه ره بی.

۶- پۆژ نه پۆژی به پۆژوو بوون، ئه مهش پۆژی پیغه مبه ر داووده (علیه السلام) که باشتترین پۆژوو ی سونه ته.

۷- نۆ مینه ی حاجیان واته نۆ پۆژ له مانگی (ذی الحجة).

۸- مانگی موحه پهم به گشتی.

۹- پۆژوو ی مانگی شه عبان، چونکه له عائیشه وه هاتوو ه که پیغه مبه ر خوا (دروودی خوا ی له سه ر بی) زۆربه ی مانگی شه عبان به پۆژوو بووه.

ئەو رۆژانەى كە نەھى كراوە تىدا بەرپۆژووبىن

۱- جەژنى پەمەزان و قوربان: زانايان كۆكن لەسەر حەرامىيەتى پۆژوو گرتن لە جەژنى پەمەزان و قورباندا، چ پۆژووى فەرز بى يان سونەت، لەبەر فەرموودەكەى پيغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر بى) كە فەرموويەتى:

(تَهَى عَنْ صِيَامِ يَوْمَيْنِ يَوْمِ الْفِطْرِ وَ يَوْمِ النَّحْرِ).^۱

۲- (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ): واتە دووهم و سى يەم و چوارەم پۆژانى جەژنى قوربان كە لاى زۆربەى زانايان حەرامە پۆژوو بوون تياندا لەبەر فەرموودەكەى پيغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر بى) كە فەرموويەتى:

(أَيَّامُ التَّشْرِيقِ أَيَّامُ أَكْلٍ وَ شَرَبٍ).^۲

واتە/ پۆژانى تەشريق پۆژانى خواردن و خواردنەوێه.

۳- (يَوْمُ الشَّكِّ): پۆژى گوماناوى كە سى يەمين پۆژى مانگى شەعبانە، ئەمەش ئەگەر مانگ نەبينرا، لەبەر هەور يان هەر ھۆكارىكى تر، واتە لە سى يەم پۆژى مانگى شەعبان بە پۆژوو بيت بە نيەتى پەمەزان لەكاتى كەدا مانگى پەمەزان نەبينراوە، كە ئەمەش دروست نيە لەبەر فەرموودەكەى پيغەمبەرى خوا (دروودى خوتى لەسەر بى) كە فەرموويەتى:

(۱) أخرجه البخاري برقم (۱۹۹۱) ومسلم (۱۱۳۸).

(۲) أخرجه مسلم برقم (۱۱۴۱).

(مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يُشْكُ فِيهِ فَقَدْ غَصَى أَبَا الْقَاسِمِ).^۱

واته/هەر کهسی پۆژی به پۆژوو بیت که گومانی تیدا بیت،
ئەو سەر پیچی باوکی قاسمی کردوو که پیغمبەر خوایه
(دروودی خوای لهسەر بی).

۴- پۆژی هەینی به تەنها: - دروست نییه پۆژوو گرتنی
پۆژی هەینی به تەنها، چونکه پیغمبەری خودا(دروودی خوای
لهسەر بی) نه هی لی کردوو، که فەرموویه تی: (لَا يَصُومَنَّ أَحَدُكُمْ
يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ).^۲

واته/هیچ کهس له ئیوه پۆژی هەینی به پۆژوو نه بیت ئیلا
پۆژی پیشی یان پۆژی دوا به پۆژوو بیت له گه لیدا.

۵- پۆژوو گرتنی هەموو ساله که (صیام الدهر): وهکو
پیغمبەری خوا (دروودی خوای لهسەر بی) فەرموویه تی:
(لَا صَامَ مَنْ صَامَ الدَّهْرَ).^۳

۶- پۆژی شەممە به تەنها: لای زۆربهی زانیان ناپه سنده-
نهویستراوه (مکروه) پۆژی شەممە به تەنها به پۆژوو بیت،
به لام لای پیشهوا مالک و ئیبن تهیمییه و ئیبن قهیم دروسته،
چونکه ئەو فەرموودانهی که لهم بارهوه هاتوو به لاوازی
دهزانن.

(۱) أخرجه أبو داود برقم (۲۳۳۴) والترمذی (۶۸۶) والنسائی (۲۱۸۸) وصححه الألبانی.

(۲) أخرجه البخاري برقم (۱۹۸۵) ومسلم (۱۹۲۹).

(۳) أخرجه البخاري برقم (۱۹۷۹) ومسلم (۱۱۵۹) وابن ماجه (۱۷۰۶).

تېيىنى // ئەگەر پۆڭۋى عەرەفە كەۋتە پۆڭۋى ھەيىيەۋە يان
پۆڭۋى شەممەۋە دروستە بەتەنھا بەپۆڭۋو بىن، چۈنكە بە
نىيەتى عەرەفەۋە بە پۆڭۋو دەيىن.

ئەۋكەسانەى كە دروستە بە پۆڭۋو نەبن

۱- نەخۇش: زانايان كۆكن لەسەر ئەۋەى كە دروستە
نەخۇش بە پۆڭۋو نەبىت لە مانگى پەمەزاندا، بەلام دەبىت لە
دۋاى پەمەزانەۋە ئەۋ پۆڭۋوانە بگىرپىتەۋە، چۈنكە پەرۋەردگار
فەرمۇيەتى:

﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ [البقرة ۱۸۵]

ۋاتە/ ھەركەسى كە نەخۇش بوو يان لە سەفەردا بوو
نەيتۋانى بە پۆڭۋو بوو با لە پۆڭۋانى تردا بگىرپىتەۋە لە دۋاى
پەمەزان. بەلام ئەگەر نەخۇشىيەكى سووك بوو ۋە كاريگەرى
نەكاتە سەرى كاتى بە پۆڭۋو دەبىت ۋەكو سەر ئىشەيەكى
سووك يان ئازارى ددان، لەم كاتەدا دروست نىيە بە پۆڭۋو
نەبىت.

۲- گەشتىار/ (موسافىر): دروستە موسافىر بەپۆڭۋو نەبىت،
بەلام دەبىت دۋاى پەمەزان بگىرپىتەۋە ھەر ۋەكو خۋاى گەۋرە
فەرمۇيەتى:

﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ [البقرة ۱۸۵]

ۋاتە/ ھەركەسى كە نەخۇش بوو يان لە سەفەردا بوو

نەیتوانی بە پۆژوو بوو با لە پۆژانی تردا بیگیژیتەو
لە دواى پەمەزان. بەلام ئەگەر موسافیر بە پۆژوو بوو لە
کاتی سەفەرە کەیدا دروستە و پۆژوووە کەى تەواوە.

۳- ئافەرەتى سەك پەرو شیردەر : ئافەرەتى سەك پەرو شیردەر
دروستە بۆیان بە پۆژوو نەبن لە پەمەزاندا، چونکە سەك
پەرى (حەمل) و شیردان دەبنە نەرەحەتى و مەشەقەت لە سەر
ئافەرەتان، بەلام زانایان جیاوازیان هەیه کە ئایا ئەو پۆژانەى
کە بە پۆژوو نەبوونە دەبێت بیگیژنەو یان کە فارەتە کەى
بدەن، لای پێشەوا ئیبن عەباس و ئیبن عومەر و هەرودەها
پێشەوا ئەلبانى لەم سەر دەمەدا ئەوەیه بەس کە فارەت
دەکەوێتە سەریان، وە لای هەندى لە زانایان گێرانەو هەیان لە
سەرە، بەلام لای هەندى لە زانایانى تر دەفەرموون گێرانەو
و کە فارەتیش دەکەوێتە سەریان.

تیببىنى // کە فارەتى پۆژوو بریتییه لە تیرکردنى هەژاریک بۆ
هەر پۆژێک، ئەگەر بە خواردنى و وشکەش کە فارەتە کەى دا،
دەبێت (۶۰۰) گەم بە نزیکەى (تقریباً) لە خواردنى پۆژانەى خەلکى
بدات، بەلام لای هەندى لە زانایان نیو صاعە.

۴- پیرى ژن و پیرە پیاو و نەخۆشیک کە ئومێدى چاک
بوونەو هەى لى نەکریت: زانایان کۆکن لە سەر ئەو هەى کە ئەمانە
دروستە بۆیان کە بە پۆژوو نەبن و وە گێرانەو هەشیان لە سەر
نییه، بەلام دەبێت فیدیە بدەن بۆ هەر پۆژێک خواردنى
هەژاریک، چونکە خواى گەورە فەرموویەتى:

﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ [البقرة ١٨٥]

واتە/ ئەو كەسانەش ناتوانن بە ئاسانی بە پۆژوو بن و زۆر بەسەختی بۆیان دەگیریت، وەك پیر و نەخۆشی سەر جیگە و ئافرەتی شیردەر و ژنی دووگیان، ئەو پێویستە لە جیاتی هەر پۆژی خواردنی ژەمی خۆراك بدەن بە هەژاریك.

هـ- ئافرەتێك خوینی سوپی مانگانه یان خوینی منداڵ بوونی هەبێت: زانایان كۆكن لەسەر ئەو هی ئافرەتێك لە عەدەدا بێت یان منداڵی بووبێت و خوینی منداڵ بوونی هەبێت هەرامە كە بە پۆژوو بن، بەلام دەبێت ئەو پۆژوانە بگرنەو لە دواى پەمەزان، بەلام

تێبینی// ئەگەر ئافرەتێك مانگی پەمەزان بە پۆژوو نەبوو لەبەر ئەو هی كە شیردەرە، بەلام لە نێوان مانگەكەدا تووشی خوینی عەدە بوو، ئەو دەبێت ئەو پۆژوانەى كە لە عەدەدا بوو بگرتەو، نابێت حیسابی ئەو بكات كە شیر دەدات، بەلام بۆ پۆژەكانی تر فیدیە دەدات، هەروەها ئەگەر ئافرەتێك پیش پەمەزان منداڵی بوو وە خوینی منداڵ بوونی هەبوو نابێت حیسابی ئەو بكات كە شیر دەدات و فیدیە بدات لە جیاتی مانگی پەمەزان، بەلكو دەبێت مانگی پەمەزان بگرتەو كە خوینی منداڵ بوونی نەما، چونكە لە كاتێكدا بۆی هەیه فیدیە بدات كە تەنها لەبەر شیردانەكەى یان لەبەر سکیپریكەى (الحمل) بەرۆژوو نەبێت، والله أعلم.

گپرانه وهی په مه زان

۱- ئەگەر به بی بیانوو (عذر) پۆژووی نه گرت: -زۆربەهی زانایان لەسەر ئەوەن ئەگەر کەسیک به بی بیانوو به پۆژوو نه بوو یان چەند پۆژیک له په مه زان به پۆژوو نه بوو، واجبە لەسەری بگپریته وه چ به بیانوو بیئت یان به بی بیانوو، به لام پی شه وا ئیبن حەزم بۆ ئەوه چووه کە شەری نییه گپرانه وهی پۆژوو بۆ ئەو کەسانەهی کە به بی بیانوو پۆژو ناگرن، چونکە له ئیبن مه سعوده وه هاتوو کە فەرموویه تی:

(مَنْ أَفْطَرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ عَذْرِ وَلَا رُخْصَةٍ لَمْ يُجْزِهِ صِيَامَ الدَّهْرِ كُلِّهِ).^۱

۲- گرتنه وهی پۆژووی په مه زان واجب نییه به په له له دواي په مه زان دەس به جی بگپردریته وه: -گپرانه وهی پۆژوو هه وتاوه کانی په مه زان دەس به جی واجب نییه به په له بگپردریته وه له دواي په مه زان، به لکو واجبە گرتنه وهی له هەر کاتی کدا بیئت، له بهر فەرمووده کە عایشه (په زای خوای لی بیئت) کە فەرموویه تی:

(كَانَ يَكُونُ عَلَى الصَّوْمِ مِنْ رَمَضَانَ فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَهُ إِلَّا فِي شَعْبَانَ).^۲

واته/ پۆژووی چەند پۆژی له په مه زان لەسەرم بوو، نەم توانی بگپرمه وه ئیلاله شه عبان نه بیئت کە مانگی پیش په مه زانی تر دهکات، پی شه وا ئیبن حەجر ده فەرموویت: فەرمووده کە به لگه یه له سه ر دروستییتی دواخستنی گپرانه وهی پۆژووی په مه زان،

(۱) ضعیف، أخرجه الترمذی برقم (۷۲۳) وابن ماجه (۱۶۷۲) والدارمی (۱۷۵۵).
(۲) أخرجه البخاري برقم (۱۹۵۰) ومسلم (۱۱۴۶).

چ دواخستنه‌که به بیانوو بی یان به بی بیانوو، به لام باشته
په له بکریت له گیرانه‌وهی پۆڭوو و فه‌وتاوه‌کان، چونکه مرقف
نازانیت چ به‌سه‌ر دیت له نه‌خۆشی و ناخۆشی ژیان، نه‌کو
بو ی نه‌گونجی له گیرانه‌وهی پۆڭوو و فه‌وتاوه‌کانی.

تیبینی //

أ- ئه‌گه‌ر که‌سی پۆڭوو و فه‌وتاوه‌کانی نه‌گریته‌وه له دوا
په‌مه‌زان هه‌تا په‌مه‌زانی تر دیت به‌سه‌ریدا، ئه‌و کاته واجب
دوا په‌مه‌زانه‌که‌ی تربیگریته‌وه، به‌لام زۆربه‌ی زانایان
ده‌فه‌رموون ده‌بیته‌ فیدییه‌ش بدات له گه‌ل گیرانه‌وه‌ی
پۆڭوو و هه‌کانی ئه‌گه‌ر به‌بی عوزر دوا بخات، هه‌رچه‌نده‌ پای
په‌سه‌ند ئه‌وه‌یه که هیچ ناکه‌ویته‌ سه‌ری، جکه له گیرانه‌وه‌ی
پۆڭوو و فه‌وتاوه‌کانی، ئه‌مه‌ش پای پێشه‌وا ئه‌بو حه‌نیفه‌ و ئیبن
حە‌زمیشه، چونکه هیچ به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌هاتوو که
فیدییه بکه‌ویته‌ سه‌ری.

ب- گیرانه‌وه‌ی پۆڭوو و فه‌وتاوه‌کانی مانگی په‌مه‌زان واجب
نییه به دوا یه‌کدا بیته، بۆ نموونه/ئه‌گه‌ر که‌سیک شه‌ش پۆڭ
قه‌رزار بوو واجب نییه له‌سه‌ری هه‌ر شه‌ش پۆڭه‌که به‌سه‌ر
یه‌که‌وه بگریته‌وه، چونکه خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی:

﴿فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ [البقرة ١٨١]

واته/هه‌ر که‌سی نه‌خۆش بوو یان له‌سه‌فه‌ردابوو، نه‌یتوانی
به پۆڭوو بیته، باله‌چه‌ند پۆڭیکی تر دا بیان گیریته‌وه،

وہ ھەروەھا ئیبن عەباس ھەرموویەتی: (لَا بَأْسَ أَنْ يَفْرَقَ)^۱

واتە/ھیچی تێدا نییە ئەگەر بە جیا بیکێریتەو.

۳-ئەگەر کەسیک مردوو پۆژووی لەسەر بوو:-

ئەگەر کەسی مردوو پۆژووی ھەرزى لەسەر بووچ پۆژووی
پەمەزان بوو یان پۆژووی نەزر بوو بە گشتی دروستە کەس
و کارەکەى بۆی بگێرنەو، چونکە پیغەمبەرى خوا(دروودی
خواى لەسەر بێت) ھەرموویەتی:

(مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ، صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ)^۲.

واتە/ ھەر کەسى بمریت و پۆژووی لەسەر بێت،
واتەقەرزار بێت، با کەس و کارەکەى بۆی بگێرنەو، ئەم
داخوایش(ئەمرەش) بۆ سونەتە نەک بۆ واجب لای زۆربەى
زانایان، واتەواجب نییە لە سەر کەس و کارەکەى بۆی
بگێرنەو، بەلکو سونەتە.

تییینی //

۱- ئەگەر کەسى مردوو پۆژووی لەسەر بوو، دروستە
چەند کەسیک لە پۆژیکدا پۆژوووەکانى بۆ بگرنەو، بۆ
نموونە/ ئەگەر کەسى(۱۰) دە پۆژ قەرزار بوو، دروستە(۱۰)
دە پیاو لەیەک پۆژدا پۆژوووەکانى بۆ بگرنەو.

(۱) إسناده صحيح: أخرجه البيهقي (۲۵۸/۴) والدارقطني (۱۹۲/۲).

(۲) أخرجه البخاري برقم (۱۹۵۲) ومسلم (۱۱۴۷).

۲- لای ھەندى لە زانايان وایە کە فەرموودە کە تايبەتە بە
پۆڭۋو نەزر (نذر) ھەر بۆیە پيشەوا ئیبن قەیم: دەفەرمووی
کەس پۆڭۋو بۆ کەس ناگریت، مەبەستى پۆڭۋو فەزرە،
بەلام پۆڭۋو نەزر کەس و کارەکەى بۆی دەگرەنەو.



پایه پنجم

هج کردن

بابه ته‌کانی ئەم بەشه

١٣٨	حوکمی حج کردن
١٣٩	چەند شوینیکی دیاری کراو ههیه بو ئیحرām به‌ستن
١٤٢	ئیحرام به‌ستن (الأحرام)
١٤٢	جۆره‌کانی ئیحرام به‌ستن
١٤٣	چۆنیتی حجی التَّمَتُّع
١٤٦	چۆنیتی حجی قِران
١٤٧	الافراد
١٤٩	سونه‌ته‌کانی ئیحرام
١٤٩	قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی ئیحرام
١٥١	ئه‌وشتانه‌ی که دروسته‌ که‌سی که جلی ئیحرامی
١٥٢	حوکمی ئەو که‌سی که له ئیحرامدا یه و یه‌کێک له.....
١٥٣	ئه‌گه‌رجووت بوو (جیماع) له گه‌ل خێزاند
١٥٤	پایه‌کانی حج کردن (أركان الحج)
١٥٥	پێویستییه‌کانی حج (الوجبات الحج)
١٥٥	سورانوه (الطواف)
١٥٦	جۆره‌کانی سورانه‌وه
١٥٦	کاتی ته‌وافی ئیفاضة
١٥٨	مه‌رجه‌کانی سورانه‌وه (طواف)
١٦٠	کۆشش کردن له نیوان صه‌فاو مه‌روا...
١٦١	ئایا دروسته‌ سه‌عی کردن پیش ته‌واف کردن ئه‌نجام بدریت
١٦١	ئایا دروسته‌ ئافره‌ت له بێ نوێژی دابیت سه‌عی
١٦٢	مه‌رجه‌کانی کۆشش کردن (شروط السَّعی)
١٦٢	وه‌ستان له عه‌رفه
١٦٢	کاتی وه‌ستان له عه‌رفه
١٦٣	مانه‌وه‌له‌ مزده‌لیفه له شه‌وی جه‌ژندا
١٦٣	سه‌ر تاشین یان کورت کردنه‌وه
١٦٤	ئه‌وشتانه‌ی حج به‌تال ده‌کاته‌وه (المُبْطَلَاتُ الْحَجِّ)
١٦٥	حج کردن بو که‌سی تر
١٦٥	ئافره‌تان
١٦٧	عومه‌ ئه‌نجام دان (العُمْره)
١٦٨	پاداشتی عومه‌
١٦٨	کاتی عومه‌ کردن
١٦٩	دوو بار کردنه‌وه‌ی عومه‌ له‌یه‌ک سه‌فه‌ردا
١٦٩	پایه‌کانی عومه‌ (أركان العُمْرة)
١٧٠	پێویستییه‌کانی عومه‌ (الوجبات العُمْرة)
١٧١	هه‌رام کراوه‌کانی هه‌ردوو هه‌رم (مه‌که و مه‌دینه) ...

یه‌کی‌کی تر له پایه‌کانی ئیسلام هه‌ج کردنه‌که مه‌به‌ست لێی
سه‌ردانی کردنی مالی په‌روه‌ردگاره‌، بۆ جی به‌جی کردنی
په‌رستنیکی تایبه‌ت له کاتیکی تایبه‌ت دا به‌ شیوازیکی دیاری
کراو.

هوکمی هه‌ج کردن

هه‌ج کردن فه‌رزی عه‌ینه له‌سه‌ر هه‌موو موسلمانیکی پی
گه‌یشته‌وی ژیری ئازادی به‌ توانا (توانایی مادی و مه‌عنه‌وی)،
له‌ هه‌موو ته‌مه‌ندا یه‌ک جاره‌، له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری
خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) که فه‌رموویه‌تی:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ، قَدْ فَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوا).^۱

واته‌/ئه‌ی خه‌لکینه به‌راستی خوی گه‌وره‌ هه‌جی له‌سه‌ر
فه‌رزکردوون، که‌واته‌ هه‌ج بکه‌ن، لای زۆربه‌ی زانایان ئه‌گه‌ر
که‌سی توانای هه‌جی هه‌بیته‌ وه‌ مه‌رجه‌کانی تیدا هاتیه‌ته‌ جی
ده‌بیته‌ ده‌س به‌جی هه‌ج ئه‌نجام بدات و که‌م ته‌رخه‌می تیدا
نه‌کات، ئه‌گه‌ر که‌م ته‌رخه‌می تیدا بکات و دوی بخات تاوان
بار ده‌بیته‌، هه‌ر چه‌نده‌ پیشه‌وا شافعی و هه‌ندی له‌ زانایانی
تر بۆ ئه‌وه‌ چوونه‌ که‌که‌سی توانای هه‌جی هه‌بی تاوان بار
نایته‌ که‌ دوی بخات، به‌مه‌رجی نیه‌تی هه‌بیته‌ له‌ داها‌توودا
ئه‌نجامی بدات.

(۱) أخرجه المسلم برقم (۱۳۳۷).

تَيِّبِيْنِي // ٺاڦر هت مهرجه پياوهڪهي يان مهرهميڪي له گهڻا
بيٽ بڻ ٺه نجام داني حج، بهلام ٺه گهر حج ٺه نجام دا
به بي ٺه وهي مهرهميڪي له گهڻا بيٽ يان ميڙدهڪهي ٺه وه
حججهڪهي دامه زراوه و تهواوه، بهلام تاو نبار دهبيٽ له سهر
ٺه وهي كه به بي مهرهم حج ٺه نجام داوه، ههر وهڪو:
شافعيهڪان و مالڪيهڪان بڻ ٺه وه چوونه كه مهرهم مهرج
نييه بڻ ٺه نجام داني حج.

چهند شوينيڪي ديارى ڪراوه هي به بڻ ٺي حرام به ستن

پيغهمبر خوا(دروودي خواي له سهر بي) پيئچ شويني ديارى
کردووه بڻ ٺي حرام (ٺيزارو پيدا-جلي تايه تي حج) به ستن،
بڻيه واجب له سهر ههموو كه سي كه ويستي حج ڪردن
يان عمره ڪردني هي به ٺي حرام به ستي له شوينيڪيان، ٺه
شوينانهش ٺه مانهن:-

۱- (ذو الحليفة): ديارى ڪراوه بڻ خه لڪي (مهدينه)، وه بڻ
ٺه واندهش كه به سهر ٺه واندا تي دهپه پڻ، وه ٺي ستاش ناو نراو
به (أبيار على) كه (٤٥٠) كم دووره له مهڪه ي پيروزه وه.

۲- (الجحفة): ديارى ڪراوه بڻ خه لڪي شام و مه غريب و ميصر
وه بڻ ٺه واندهش كه به سهر ٺه واندا تي دهپه پڻ، كه نزيكه له
شاري (رابع) كه ٺي ستا خه لڪي له شاري (رابع) ٺي حرام ده به ستن،
(١٨٣) كم له مهڪه ي پيروزه وه دووره.

۳- (قُرْنُ الْمَنَازِل): - دیاری کراوه بۆ خەلکی (نَجْد)، وه بۆ ئەوانەش که به سەر ئەواندا تی دەپه پ، وه ئیستا ناو نراوه (السبیل الکبیر) یان به (وادی السبیل)، که (۷۵) کم دووره له مهککه ی پیروژه وه.

۴- (يَلْمَلَم): - دیاری کراوه بۆ خەلکی (یه مەن)، وه بۆ ئەوانەش که به سەر ئەواندا تی دەپه پ، که ئیستا خەلکی له (السعدیه) ئیحرام ده بهستن، وه (۹۲) کم دووره له مهککه ی پیروژه وه.

۵- (ذَات عِرْق): - دیاری کراوه بۆ خەلکی (عیراق)، وه بۆ ئەوانەش که به سەر ئەواندا تی دەپه پ، که (۹۴) کم دووره له مهککه ی پیروژه وه.

واجبه له سەر هه رکه سی که تیپه ر ده بیئت به سەر ئەم شویتانه دا که ویستی حه ج یان عومره کردنی هه یه ئیحرام بیه ستیت لێیان، وه ئەوه ی تیپه ربیئت به ئەنقه ست بی ئەوه ی ئیحرام بیه ستیت لێیان ده بیئت بگه ریته وه بۆیان و ئیحرام بیه ستیت له وی، ئەگه ر نا خوین ده که ویته وه سه ری که سه ر برینی ئاژده لیکه (شه کیک) که له مهککه سه ری ده بریئت و دابه شی ده کات به سەر هه ژاراندا، پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سەر بی) فه رموویه تی:

(فَهُنَّ لَهُنَّ وَ لِمَنْ أَتَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ).^۱

واته/ ئەمانه بۆ ئەوان و ئەوانه شی به سەر ئەواندا تیپه ر ده بن، بۆ که سی که ویستی حه ج و عومره ی هه یه، وه خەلکی مهککه و ئەوه ی له مهککه دایه و خەلکی مهککه نییه، هه ر له

(۱) أخرجه البخاري برقم (۱۵۲۶) ومسلم (۱۱۸۱).

مه‌ککه‌دا ئیحرام ده‌به‌ستن بۆ حج، به‌لام بۆ عمره ده‌بیت
 ده‌رچن بۆ ده‌ره‌وه‌ی مه‌ککه ئیحرام به‌ستن وه‌کو (ته‌نعیم)،
 نه‌مه‌لای هه‌ندی زانایان، به‌لام لای هه‌ندی له‌زانایانی تر
 ده‌بیت بگه‌رینه‌وه بۆ نه‌و شوینانه‌ی که دیاری کراوه بۆ
 ئیحرام به‌ستن که باسماں کرد پیشتر، وه نه‌و که‌سانه‌ی
 که ماله‌کانیان له‌نیوان میقات و مه‌ککه‌دایه واته نزیک ترن
 له‌مه‌ککه‌وه له‌و شوینانه‌ی که دیاری کراوه، نه‌وه له‌ماله‌کانی
 خویانه‌وه ئیحرام ده‌به‌ستن وه‌کو دانیش‌توانی (جدة - بحرة -
 مستورة - أم السلم - بدر - الشرائع)، نه‌مانه‌له‌ماله‌کانی خویان
 ئیحرام ده‌به‌ستن یان له‌و شوینانه‌ی که نیه‌تی حج دینن یان
 عومره، له‌به‌ر فهرمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای
 له‌سه‌ر بی) که فهرموویه‌تی:

(فَمَنْ كَانَ ذُوْنَهُنَّ فَمِنْ أَهْلِهِ، حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ يَهْلُوْنَ مِنْهَا).^۱

واته/ هه‌ر که‌سی له‌و شوینانه‌ی نزیک تره له‌مه‌ککه‌وه نه‌وه
 له‌مالی خویه‌وه ئیحرام ده‌به‌ستیت، هه‌تا وه‌کو خه‌لکی مه‌ککه
 له‌مه‌ککه‌وه ئیحرام ده‌به‌ستن.

تییینی //

۱- (ئیبین مونزیر) ده‌فه‌رموویت: -زانایان تیکرا له‌سه‌ر نه‌وه‌ن
 که دروسته ئیحرام به‌ستن پیش (میقات)، به‌لام باش نییه‌چونکه
 پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بی) شوینه‌کانی دیاری
 کردووه.

(۱) أخرجه مسلم برقم (۱۱۸۱).

۲- ئەگەر کەسێ بە سەر دوو میقاتدا تێپەڕی، ئەو لە لای زۆر بەی زانیان دەبێت لە یەکە میان ئیحرام ببەستێت دروست نیە دواى بخت بۆ دووهم، بەلام لای پێشەوا ئەبو حەنیفە و مالیک دروستە دواى بخت.

ئیحرام بەستن (الأحرام)

یەكەم كردهوى حەج و عمره ئیحرام بەستنه، كه نیهتی حەج یان عمره یان هەر دووکیان دینی، وه یهكێكه له پایه کانی حەج و عمره هەر وهکو پێغه مبهری خوا (دروودی خوای له سەر بی) فەرموویهتی:

(إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ).^۱

واته/ به راستی وەرگرتنی کردەوهکان به پیتی نییه تهکانه.

جۆره کانی ئیحرام بهستن

واجبه له سەر هەر کەسێ كه نیهتی حەجی ههیه یهكێك لهو سێ جۆر ئیحرام بهستنه ههلبژێریت:-

۱- التَّمَتُّع ۲- الْقِرَان ۳- الْإِفْرَاد

التَّمَتُّع

ئەویە كه ئیحرام دەبەستێت به نییهتی عمره له یهكێك

(۱) أخرجه البخاری برقم (۱) ومسلم (۱۹۰۷).

لە مانگەکانی حەجدا کە (شوال و ذو القعدة و دە پوژ لە ذو الحجة) وە دەلیت

(لبيك عمرة متمتعاً بها الى الحج) پاشان تەواف و کۆششی (سەعی) نیوان سەفا و مەروا دەکات و سەری کورت دەکاتە وەو خۆی لە ئیحرام دەکاتە وە، وە هەموو شتیکی بۆ حەلال دەبیّت لە قەدەغە کراوەانی ئیحرام، پاشان لە پوژی هەشتەمی (ذو الحجة) ئیحرام دەبەستی بە حەج لە شوینی خۆیە وە دەر دەچیت بۆ دروشمەکانی (شَعَارَات) حەج و حەجە کە ی تەواو دەکات، وە شەکیک دەکەوێتە سەری یان بە حەوت کەس و وشتریک یان پەشە و لاخیک دەکەوێتە سەریان، ئەگەر نەیبوو ئەو سێ پوژ بە پوژوو دەبیّت لە حەجدا وە حەوت پوژ بە پوژوو دەبی ئەگەر گەرایە وە بۆ لای کەس و کاری.

چۆنیتی حەجی التَّمَتُّع

١- لە میقات ئیحرام بە عومرە دەبەستیت، لە یەکیک لە مانگەکانی حەجدا،

٢- تەواقی عومرە دەکات لە حەرەم،

٣- سەعی نیوان سەفا و مەروا دەکات لە حەرەم بۆ عەرە کە ی.

٤- سەری کورت دەکاتە وە،

٥- خۆی لە ئیحرام دەکاتە وە و قەدەغە کراوەکانی بۆ حەلال

ده بیټ،

۶- له پوژى هه شته می (ذی الحجة) که به پوژى (الترؤیة) ناسراوه، ئیحرام ده به ستیټ به حج کردن و پوو له (منى) دهکات، وه نویژهکانی کورت دهکاته وه به بی کوکردنه وه (الجمع) کردن.

۷- له پوژى نویه می (ذی الحجة) له دواى خوږ کهوتن به رهو عه رةفه به پږ دهکهون نویژى نیوه پو وعه سر به کورت کردنه وه و کوکردنه وهی پیش خستن (جمعُ التقديم) ئه نجام ددهن، پاشان له سنورى عه رةفه ده وهستن و نزاو پارانه وه (دعاء) زوږ دهکهن هه تا خوږ ئاوابوون.

۸- له دواى خوږ ئاوابوون به رهو (مزدلفة) به پږ دهکهون و نویژى مه غریب و عیسا به کورت کردنه وهو (القصر) کوکردنه وهی دوا خستن (الجمع تأخیر) ئه نجام ده دریت کاتیټ که یشتن،

۹- له دهیه م پوژى (ذی الحجة) پیش خوږ کهوتن به رهو (منى) به پږ دهکهون، له (منى) ره جمی (جمره العقبة) ی که وه ره ده کریت دواى خوږ کهوتن ته نها به ههوت بهرد،

۱۰- هه ره له دهیه م پوژى (ذی الحجة) له (منى) ئاژه لیک سه ره ده بریت و پاشان سه ره ده تاشی یان کورتی دهکاته وه، پاشان ئیحرام دهکاته وهو جلهکانی خوږ له بهر دهکات و هه موو شتیکی قه دهغه کراوی بو حه لال ده بیټ جگه له جووت بوون (جیماع) له گه ل خیزاندا، که پی دهوتریت (التحلل الأول)، پاشان هه ره

له دهیهەم رۆژی (ذي الحجة) که یەكەم رۆژی جهۆنی قوربان دهكات دهگەرێتهوه بۆ حەرەم تهوافی (ئیفاضة) دهكات و سهعی نێوان صهفاو مهروا دهكات پاشان جیماعیشی بۆ حهلال دهبیت که پێی دهوتریت (التحلل الثاني) پاشان هەر له دهیهەم رۆژ دهگەرێتهوه بۆ (منی) و رۆژانی (أیام التشریق) له (منی) دەمینێتهوه،

۱۱- له رۆژی یازدهیهمی (ذي الحجة) له (منی) له دواى نیوه‌رۆ (په‌مى جه‌مه‌رات) ده‌كات که‌پێى ده‌وتریت شه‌یتان په‌جم کردن، بچووک و ناوه‌ندو گه‌وره به‌حه‌وت به‌رد بۆ هەر دانه‌یه‌کیان،

۱۲- له رۆژی دوازه‌یه‌م به‌هه‌مان شه‌یه‌ له دواى نیوه‌رۆ په‌جمی شه‌یتان ده‌كات بچووک و ناوه‌ند و گه‌وره به‌حه‌وت به‌رد بۆ هەر دانه‌یه‌کیان،

۱۳- له رۆژی سیازده‌هه‌م به‌هه‌مان شه‌یه‌ به‌لام دروستیشه که‌سیک په‌له‌ی بوو چاوه‌ڕێی سیازده‌هه‌م رۆژ نه‌كات و هەر له رۆژی دوازه‌هه‌م پێش خۆر ئاوا بوون بگه‌ڕێته‌وه بۆ حەرەم و تهوافی وه‌داع بکات و بگه‌ڕێته‌وه بۆ وه‌لاتی خۆی،

۱۴- له دواى په‌جمی جه‌مه‌رات له سیازده‌هه‌م رۆژدا ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ حەرەم بۆ تهوافی مال ئاواى (الوداع) پاشان کرده‌وه‌کانی هه‌ج کوتایی دیت.

القران

ئەو ھەيە کەسێ ئیحرام دەبەستێ بە عەمرەو حەج بە یەکەو ھە دەلێت (لبیک عَمْرَہ و حَجًّا)، کاتی ک گەشت بە مەککە تەوافی گەشتن دەکات (طواف القدوم) و کۆششی نیوان صەفاو مەرەوا دەکات بۆ حەج و عەمرە کە ی بە یەک کۆشش (سعیاً واحداً) و بە ئیحرامە کەو ھە مینیتەو ھە و خۆی لە ئیحرام ناکاتەو ھە تا پۆژی ھەشتەمی (ذی الحجّة) دەر دەچیت بۆ کردەو ھەکانی حەج جگە لە سەعی نیوان صەفاو مەرەوا نەبیت کە ئەنجامی نادات چونکە لە پێشتر ئەنجامی داو ھە لە دوا تەوافی ھاتن (القدوم)، ھەر ھە ئازەلێک دەکەویتە سەری یان بە حەوت کەس و وشتریک یان مانگایەک، ئەگەر نەیبوو سێ پۆژ بە پۆژوو دەبی لە حەج، وەحەوت پۆژ کاتی گەرایەو ھە بۆ لای کەس و کاری.

چۆنیتی حەجی قران

۱- لە میقات ئیحرام بە عەمرەو حەج دەبەستیت بە یەکەو ھە، لە یەکیک لە مانگەکانی حەج دا،

۲- تەوافی گەشتن (القدوم) لە حەرەم ئەنجام دەدات،

۳- کۆششی (سەعی) صەفا و مەرەوا دەکات بۆ عەمرەو حەجە کە ی لە گەل ئەو ھەشدا بۆی ھە یە دوا بخت بۆ دوا (طواف الإفاضة).

۴- حاجی به ئیحرامه که یه وه ده می نیتته وه و دوور ده که ویتته وه له قه دهغه کراوه کانی ئیحرام هه تا رۆژی هه شته م (ذی الحجّة) پاشان ده رده چیت بو دروشمه کانی (شعار) هه ج.

۵- پاشان کرده وه کانی تری هه جی (قران) هه روه ک هه جی (التمتع) ده کات هه ر وه کو له خالی (۶-۷-۸-۹-۱۰-۱۱-۱۲-۱۳-۱۴) دا باسی لیوه کراوه، جگه له سه عی صه فاو مه روا نه بیت که ئه ویش دواى سورخواردنی گه یشتن (الطواف القدوم) ئه نجامی داوه، ئه گهر ئه نجامی نه دا بوو ئه ویش ئه نجام ده دات.

الإفراد

ئه وه یه ئیحرامی هه ج ده به ستی به ته نها، کاتی گه یشته میقات ئیحرام ده به ستی و ده لیت (لیک حجاً) وه کاتی ده گاته مه که ی پیروژ سورخواردنه وه ی گه یشتن (الطواف القدوم) ئه نجام ده دات و پاشان سه عی صه فا و مه روا ده کات بو هه ج که ی، وه به ئیحرامه که یه وه ده می نیتته وه هه تا وه کو هه موو دروشمه کانی هه ج ته واو ده کات، وه هه موو کرده وه کانی هه ر وه کو هه جی (قرانه) جگه له وه نه بیت که ئاژهل نا که ویتته سه ری، چونکه عه مره و هه جی به یه که وه کو نه کردو وه ته وه.

تییینی:

۱- ئه و که سه ی هه ج که ی به (الإفراد) یان (القران) ده کات ده توانیت له رۆژی هه شته می (ذی الحجّة) راسته وخو بروات بو (منی)، سه عی و ته وافی گه یشتن (لقدوم) ئه نجام نه دات، به لام

ده بیټ سه عی صه فاو مه روا که ی له دوا ی (طواف الإفاضه) ئه نجام بدات چونکه سه عی صه فاو مه روا یه کی که له پایه کانی حه ج ئه بیټ ئه نجامی بدات، به لام (الطواف القدوم) سونه ته، ئه نجامیشی نه دات دروسته.

۲- زۆر یادی خوا کردن و قورئان خویندن و نزا کردن له پوژی عه ره فه و پوژانی ته شریق (ایام التشریق) سونه ته.

۳- زۆربه ی زانایان له سه ر ئه وه ن که هه رسی جو ره که (التَّمَتُّع -القران- الأفراد) دروسته هه رکامیان ئه نجام بدریټ.

۴- خه لکی مه که ی پیرو ز ده بیټ حه ج به ئیفراد ئه نجام بده ن له سه ر بو چونی هه ندی له زانایان، چونکه خوا ی گه وه ده رباره ی ئه و که سانه ی که حه ج به ته مه توع ئه نجام ده ده ن فه رموویه تی :

﴿ ذَٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ﴾
[البقرة ۱۲۵]

واته / ئه و ته مه توع و ئی حرام به ستته بو که سی که که دانیشتوی ده ره وه ی مه که بیټ، هه رچه نده لای زۆربه ی زانایان وه ک (مالک و شافعی و أحمد) ده فه رموون: ئه م ئایه ته ده گه ریته وه بو سه ربهرینی ئاژهل، واته هه رکه سی حه جی ته مه توعی ئه نجام دا ئه وه ئاژهل دی ده که ویتته سه ره ئه گه ر خه لکی مه که نه بوو، که واته ئه گه ر خه لکی مه که بوو ئاژهل نا که ویتته سه ری، ئیبن حه زمیش بو ئه م بو چونه رو شته.

سونه ته گاني ئيحرام

۱- خوښوړدن پيش ئيحرام به ستن،

۲- خوښوړن خوښ كردن پيش ئيحرام به ستن، به لام دواى ئيحرام به ستن دروست نيينه،

۳- له بهر كردنى دوو ده ستمالى سپى يه كيكيان بكرېته (إزار) له ناوكه وه تا ئه ژنو ئه وى تريان بدرېته سهر شاندا (رداء)،

۴- دهنك بهر زكردنه وه به (تلبية) كردن،

(لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك)، وهكاتى (تلبية) كردن بؤ عه مره له ئيحرام به ستنه وه هه تا سهره تاى سورانه وه يه (الطواف)، وه له هه جدا له ئيحرام به ستنه وه هه تا دس پى كردنى شهيتان په جم كردنى عهقه به (رمي جمرة العقبة) له به يانى رپوژى جه ژندا.

قهده غه كرا وه گاني ئيحرام

ئهو شتانه ي كه هه رame له سهر ئهو كه سه ي كه ئيحرامى به ستووه هه شت دانه ن:-

۱- كردنه وه ي يان برينى قژ يان نينو ك، به لام ئه گهر خو ي كه وت به بى مه به ست، يان خو ي قژى يان نينو كى كرده وه به

له‌بیرچوونه‌وه یان نه‌یزانی که حه‌رامه هیچی له‌سه‌ر نییه،

۲- دروست نییه ئه‌و که‌سه‌ی که له ئیحرام دایه بۆن بدات له خۆی یان جله‌کانی، به‌لام ئاساییه ئه‌گه‌ر شوینه‌واری بۆنه‌که مابوو به‌لاشه‌یه‌وه که پیش ئیحرام به‌ستنه‌که له خۆی دابوو،

۳- دروست نییه ئه‌و که‌سه‌ی که له ئیحرام دایه سه‌ری خۆی داپۆشییت، به‌هه‌ر شتیک بیّت وه‌کو: -می‌زه‌رو خودره‌و کلاوو.....هتد،

۴- دروست نییه ئه‌و که‌سه‌ی که له ئیحرام دایه جلی دوراو له‌به‌ربکات، شه‌روال -قه‌میص(کراس)-عه‌با-ده‌س کیش- گۆره‌وی.....هتد، به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌س مالی (إزار و رداء) ده‌س نه‌که‌وت دروسته شه‌روال له پی بکات، وه ئه‌گه‌ر نه‌علی ده‌س نه‌که‌وت دروسته خووف له پی بکات،

۵- داواکردنی ئافره‌ت و ماره‌برین بۆ خۆی یان جگه له خۆی دروست نییه،

۶- جووت بوون له گه‌ل خیزاندا یان خۆ نزیک کردنه‌وه لیی به ئاره‌زووه‌وه دروست نییه بۆ که‌سی له ئیحرامدا بیّت

۷- دروست نییه بۆ ئافره‌تان له کاتی ئیحرامدا ده‌س کیش له ده‌س کردن و دهم و چاو دا پۆشین(بالنقاب)،

۸- راواکردنی ئاژه‌لی ووشکانی دروست نییه بۆ ئه‌و که‌سه‌ی که له ئیحرام دایه چ به کوشتن بیّت یان سه‌ره‌برین یان به ئاماژه بۆکردن(ئیشاره‌ت) یان به ناردنی سه‌گی راو بیّت.

تییینی //

۱- به گشتی بو که سێ که جلی ئیحرامی له بهر دایه (محرّم) وه ئه و که سه شێ که جلی ئیحرامی له بهر دا نییه (غیر محرم) شتی دۆزراوه دروست نییه هه ل بگیریّت له مه که هێ پیرۆزدا مه گهر بو که سێ نه بیّت که باسی بکات به بهردهوامی له ناو خه لکیدا.

۲- قه ده غه یه (هه رامه) له سه ر موسلمان به گشتی ئه وه ی له ئیحرامدا یه وه ئه وه شێ له ئیحرامدا نییه، برینی دار و درهخت و پوه کی هه ره م، ئه وه ی که به سه روشتی خۆی پوه اووه.

۳- هه رامه له سه ر موسلمانان به گشتی نیّر بی یان می، پاوکردنی ئاژه لی و شکانی به هه ر هۆکارێک بی له سنوری هه رمدا (مه که هێ پیرۆز) به لام بو که سێ که له ئیحرامدا بی له ناوه وه و ده ره وه ی هه ره می ش دروست نییه پاوکردنی ووشکانی.

ئهوشتانه ی که دروسته که سێ که جلی ئیحرامی له بهر دا بی ئه نجامی بدات

۱- نه عل له پێ کردن.

۲- سه عات له ده س کردن.

۳- ئه نگوسیه له په نجه کردن.

۴- چاویلکه له چاو کردن.

۵- له‌ش خوراندن.

۶- سه‌ر شانه کردن.

۷- دهنگ به‌ر(سه‌ماعه) له گوی کردن.

۸- چه‌تر به‌کار هیئان بو سیبه‌رکردن یان.

دانیشتن له ژیرسه‌قفی سه‌یاره یان هه‌رشتیکی تر.

۹- پیچینی برین به له‌فاف.

۱۰- به‌کار هیئانی قایشی پشت.

۱۱- خو شوردن و گورینی جلی ئی‌حرام.

۱۲- که‌له‌شاخ گرتن.

۱۳- چاو رشتن به کل.

۱۴- بو ئافره‌تان دروسته هه‌ر جوړه جلی له‌به‌ر بکه‌ن،
به‌ویستی خو‌یان.

**حوکمی نه‌و که‌سه‌ی که‌له ئی‌حرام‌دایه و یه‌کیک له
ه‌رام کراوه‌کانی نه‌نجام ده‌دات جگه له (پا‌وکردن و
جووت بوون) (جیماع)**

۱- ده‌بیئت سی پوژ به روژوو بیئت،

۲-یان شه‌ش هه‌ژار تیر بکات،

۳-یان ئاژه‌لیک سهر بپریت و دابه‌شی بکات به‌سهر هه‌ژارانی
حه‌ره‌م دا.

تیبینی // که‌سه‌که به ویستی خویه‌تی هه‌ر کامیان ئه‌نجام
بدات.

ئه‌گهر راو کردنی ئه‌نجام دا

۱-ده‌بی ئاژه‌لیک هاو شیوه‌ی ئه‌و ئاژه‌له‌ی راوی کردووه
سهر بپریت، ئه‌گهر هاو شیوه‌ی هه‌بییت،

۲-یان ئاژه‌له‌که به چه‌ند پاره مه‌زهند ده‌کریت، خواردنی پی
ده‌کریت و دابه‌شی ده‌کات به‌سهر هه‌ژارندا بو هه‌ر هه‌ژاریک
نیو صاع له‌ خواردن،

۳-یان به‌ پوژوو ده‌بییت له‌ بری خواردنی هه‌ر هه‌ژاریک
پوژریک، واته‌ نرخ‌ی ئاژه‌له‌که به‌شی خواردنی چه‌ند هه‌ژار
ده‌کات ئه‌ونده‌ پوژه به‌ پوژوو ده‌بییت.

ئه‌گهر جووت بوو (جیماع) له‌ گه‌ل خیزاندا

جووت بوون گه‌وره‌ترین حه‌رام کراوه‌کانی ئیحرامه، دوو
شیوازی هه‌یه:-

۱-ئه‌گهر جووت بوونی کرد پیش (التحل الاول) که ئیحرام
کردنه‌وه‌یه له‌ لاشه، ئه‌و ئه‌م شتانه‌ی ده‌که‌وێته‌سهر:-

أ-تاوان بار دهبیئت.

ب-حهجه که ی پوچهل دهبیئته وه.

ج-دهبیئت ئاژه لیک سهر ببریئت و دابهشی بکات به سهر هه ژارانی هه ره مدا.

د-دهبیئت حهجه که ی سالیکی تر ئه نجام بداته وه (قضاء).

۲-شیوازی دووهم: ئه گهر جووت بوونی له گهل خیزانی کرد دواى (التحلل الاول) واته دواى خوکردنه وه له ئیحرام ئه وه حهجه که ی پوچهل نایبته وه، به لام دهبیئت ئاژه لیک سهر ببریئت.

پایه کانی حهج کردن (أركان الحج)

۱-ئیحرام به ستن (الإحرام).

۲-وهستان له عه ره فه (الوقوف بعرفة).

۳-سوړانه وى زیارهت (الطواف الإفاضة).

۴-کووشش کردن (السعي بين الصفا و المروة).

تیبینی // ههر که سى واز له پایه یه ک له پایه کانی حهج بهیئنئ ئه وه حهجه که ی ته وای نییه و پوچهل دهبیئته وه،

پێویستییهکانی ههچ (الوجبات الحج)

- ١- ئیحرام بهستن لهو شویتانهی که دیاری کراوه (المیقات).
- ٢- وهستان له (عهرفه) ههتا خۆر ئاوابوون.
- ٣- مانهوه له (موزدهلیفه)، ههتا ئه نجام دانی نویژی بهیانی.
- ٤- مانهوه له (منی) شهوهکانی (ایام التشریق).
- ٥- رهجم کردنی شهیتانهکان، (رمی الجمار).
- ٦- سهه تاشین یان کورت کردنهوهی.
- ٧- سورانهوهی مال ئاواپی (طواف الوداع).

تییینی //

ئهگهر کهسی یهکیک له پێویستییهکانی ههچ ئه نجام نه دات
ئهوه ئازده لێک ده که ویتته سهه، شهکیک سهه ده بریت و
دابەشی دهکات به سهه هه ژارانێ حه ره مدا.

سورانهوه (الطواف)

واته/ سورانهوه به دهوری مالی خوادا (البیت الحرام) بهو
شیوهیهی که له شه رعدا هاتوه:-

جۆره کانی سورانه وه

۱- سورانه وهی هاتن (طواف القدوم):-

ئهم سورانه وه پيشی دهوتریت سورانه وهی سه لاو (الطواف التحية)، که لای زۆربهی زانایان سونه ته وه دهفه رموون هه ر وه کو سه لاوی مزگه وته (التحیه المسجد) که سونه ته لای زۆربهی زانایان، به لام لای مالکیه کان واجبه، هه ر که سی ئه نجامی نه دات، خوین ده که ویته سه ری.

۲- سورانه وهی ئیفاضه (طواف الإفاضة):-

ئهم سورانه وه پيشی دهوتریت سورانه وهی زیاره ت (طواف الزیاره) که یه کیکه له پایه کانی جه ج به تیکرای زانایان، هه ر وه کو په روه ردگار فه رموویه تی: ﴿وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ [الحج ۲۹]

واته / باته وافی مالی دیرین و پاریزراوی خوا بکه ن. زانایان کۆکن که ئهم ئایه ته مه به ستی ته وافی ئیفاضه یه (طواف الإفاضة).

کاتی ته وافی ئیفاضه

۱- سه ره تای کاته که ی: دروست نییه ته وافی ئیفاضه ئه نجام بدریت پيش ئه و کاته ی شهرع دایناوه، که دهس پی دهکات له ده رچوونی شه به قی-فه جری-به یانی رۆژی جه ژنی قوربانیه وه لای هه نه فییه کان و مالکیه کان، به لام لای شافعییه کان و

هه نابيله كان سه ره تاكه ي دهس پي دهكات له دواي نيوه شهوي
جه ژني قوربان هوه.

۲- كوتايي كاته كه ي: هه نه فييه كان بو ئه وه چوونه كه كوتا
كاتي ته وافي ئيفاضه، كوتا پوژي پوژاني ته شريقه (ايم
التشريق)، وه لاي مالكيه كان مانگي (ذي الحجة) كاته كه يه تي،
به لام راي په سهند ئه وه يه كوتا كاته كه ي كوتا پوژي ته شريقه،
وه باشتري كاتيش كه ئه نجامي ده ي پوژي چه ژنه، له بهر
ئه وه ي پيغه مبهري خوا (دروودي خوي له سهر بي). له و پوژدها
ئه نجامي داوه.

تيني //

أ / ئافرهت ئه گهر توشي عاده بوو پيش ته وافي ئيفاضه
ئه گهر تواني چاوه ري بكات هه تا پاك ده بيته وه، پاشان ته وافي
بكات ده بيته چاوه ري بكات، له بهر فهرمووده كه ي پيغه مبهري
خوا (دروودي خوي له سهر بي) كه فهرموويه تي به عائيشه
كاتي توشي عاده بوو

(إفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطْوِي بِالْبَيْتِ)¹.

واته / ئه وه ي حاجيه كان ئه نجامي ده دن تويش ئه نجامي
بده، جگه له ته وافي كردن به دهوري مالي خوادا، هه تا پاك
ده بيته وه، به لام ئه گهر نه يتواني چاوه ري بكات هه تاكو پاك
ده بيته وه، وهك ئه وه ي كه گروي (قافله) حاجيان به جي ي
بهيلن ده تواني ته وافه كه ي ئه نجام بدات به سوپي مانگانه وه،

(۱) رواه البخاري برقم (۲۹۴) ومسلم (۱۲۱۱) ومالك (۱۲۲۹) والدارمي (۱۸۸۸).

له بهر پیو یستی هر وهکو یاسا شه رعیه که مان که ووتر او ه:
 ((الضُّرُویَاتُ تُبِیْحُ الْمَحْظُورَاتُ))

واته/ پیو یستییه کان هه رامه کان هه لال ده که ن.

ب- ئافرهت ده توانیت حه پ بخوات بو ئه وهی توشی عاده
 نه بیئت له کاتی هه جدا بو ئه وهی توشی ئه و راجیا وازییه نه بیئت
 که له نیوان زانایاندا هه یه. *هر یه مکی*

۳- سورانه وی مال ئاوی (الطواف الوداع): -

ئهم ته وافه واجبه لای زۆربهی زانایان، جگه لای مالکییه کان
 که سونه ته، له بهر فهرمووده که ی ئیین عه باس که فهرموویه تی:

(أَمَرَ النَّاسُ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ خُفِّفَ عَنِ الْحَائِضِ).^۱

واته/ فهرمان کراوه به خه لکی که و دواين کار له کاره کان
 هه ج کردنیان سورانه وهی مال ئاوی بیئت، به لام ئه وه سووک
 کرایه وه له سه ر ئه و ئافره ته ی که له هه یزدا بیئت، ئه مه ش
 به لگه یه له سه ر واجبییتی ته وافی مال ئاوی، والله أعلم.

تییینی // لای ریازی هه نه فهیه کان و هه نابله کان ته وافی مال
 ئاوی له سه ر خه لکی مه که ی پیرو ز نیه

مه رجه کان سورانه وه (طواف)

۱- پاکیتی (الطهارة): - پاکیتی له له ش گرانی و بی دهس نویژی

(۱) رواه البخاری برقم (۱۷۵۵) ومسلم (۱۳۲۷).

مه‌رجه بۆ سوپانه‌وه به دهوری مالی خوادا لای زۆربه‌ی زانایان، ئەگه‌رکەسێ لەش گران بوو یان بێ دەس نوێژ بوو، ته‌وافه‌که‌ی پوچه‌له و ئەژمێر ناکرێت، به‌لام لای هه‌نه‌فیه‌کان و ئیبن هه‌زم پاکیتی مه‌رج نییه بۆ ته‌واف.

۲- داپۆشینی عه‌وره‌ت (ستر العورة): -دروست نییه بۆ هه‌یچ که‌سێ که ته‌واف بکات به‌ پووتی، ئەگه‌ر ئەنجامی دا ته‌وافه‌که‌ی دروست نییه لای زۆربه‌ی زانایان، به‌لام لای هه‌ نه‌فیه‌کان داپۆشینی عه‌وره‌ت مه‌رج نییه بۆ ته‌واف به‌لکو واجب، هه‌ر که‌سێ عه‌وره‌تی دانه‌پۆشی ته‌وافه‌که‌ی ته‌واوه، به‌لام شه‌کیک ده‌که‌وێته سه‌ری.

۳- ده‌بیته سوپانه‌وه‌که له ده‌ره‌وه‌ی حیجر(الحجر)بیته، ئەگه‌ر له ناو حیجره‌وه ته‌واف بکات ته‌وافه‌که‌ی ته‌واو نییه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا(درووده‌ی خوی له‌سه‌ر بێ) که فه‌رموویه‌تی: (الحِجْرُ مِنَ الْبَيْتِ).

واته/ حیجر به‌ ده‌م که‌عه‌به‌وه‌یه.

حِجْر/ ئەو به‌شه‌ی ده‌ره‌وه‌ی که‌عه‌به‌یه که ئیستا به‌ دیوار ده‌وری گیراوه، که له‌سه‌رده‌م قوره‌شدا کاتیکی که‌عه‌بیان تازه‌کرده‌وه و پوخاندیان نه‌یان توانی وه‌کو خۆی دروستی که‌نه‌وه، بۆ یه‌ بچوکیان کرده‌وه و وه‌ ئەو به‌شه‌ی تریان به‌ دیوار ده‌ورگرت، که پێی ده‌وتریت حیجر(الحجر).

۴- ده‌بیته له‌ به‌رده‌ په‌شه‌که‌وه ده‌س پێ بکات و له‌ ویشدا

(۱) صحیح: أخرجه الترمذي برقم (۸۷۶) وأبو داود (۲۰۲۸) وغيرهما.

کوئایی به سورانه وه که ی بیئت،

۵- ده بیئت مال که (بیئت) یش بخاته لای چه پی خوئی له کاتی سورانه وه دا،

۶- مهرجه سورانه وه که ی حهوت جاری ته واو بیئت،

۷- ده بیئت هر حهوت سورانه وه که به دوا ی یه کدابیئت، نابیئت بچرانیکی زور بکه ویته نیوان سورانه وه کانی، ئەمەش مهرجه لای مالکیه کان و حەنابیلەکان، بەلام ئەگەر بچراندنە که ی له بهر عوزریک بوو وه کو سەر ئاوکردن یان دەس نویژگرتن یان بو نویژکردنی فەرز یان هیلاک بوو نه ییتوانی ئەوه هەر لهو شوینه وه دەس پی دهکات که وازی لی هیناو.

تیبینی //

۱- له دوا ی ته واف سونه ته دوو رکات نویژی سونهت بکریت له دوا ی مه قامی ئیبراهیمه وه،

۲- قسه کردن دروسته له کاتی ته وافدا،

۳- دروسته ته واف کردن به سواری، ئەگەر توانای پویشتنیشی هه بیئت.

کۆشش کردن له نیوان صه فاو مه روا (السعي بين الصف والمروة)

کۆشش پیکردنه له نیوان صه فاو مه روا دا به پویشتن و

هاتن، به نیه تی په رستن، که ههوت چاره له صهفا دهس پئی دهکات و له مهروادا کوتایی دیت، که یه کیکه له پایه کانی ههچ له سهه بۆچوونی زۆربه ی زانایان.

نایا دروسته سهعی کردن پیش تهواف کردن ئه نجام بدریت

لای زۆربه ی زانایان سهعی کردن پیش تهواف کردن دروست نییه، ئه گه ئه نجامی دا ده بییت له دوا ی تهوافه وه ئه نجامی بداته وه.

نایا دروسته ئافهرهت له بی نوێژی دابیت سهعی نیوان صهفا و مهروا بکات؟

به لای دروسته له بهر فهرمووده که ی عایشه (په زای خوا ی لی بییت) کاتی که وته سووپی مانگانه وه (عاده وه) پیغه مبهری خوا (دروودی خوا ی له سهه بی) پئی فهرموو: ((فَعَلِيْ كَمَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ اَنْ لَا تَطْوِيْ بِاَلَيْتٍ)).^۱

واته/ئه وه بکه که حاجی دهیکات، ته نها ئه وه نه بییت که وا تهواف نه که یته هه تا وه کو خۆت دهشۆیت، هه ر چه نده لای هه ندی له زانایان دروست نییه کۆششی نیوان سهفا و مهرواش بکات، له وانه زانای پایه بهرز ئیبن عوسه یمین، چونکه له ریواتی تر دا هاتو وه وه کو له (موطأ) دا هاتو وه (ولابین الصفا والمروة).

مەرجه کانی کۆشش کردن (شروط السعی)

۱- ده بیټ پاش سوړانه وه (ته واف) بکړیت چ ته وافی هاتن (قدوم) بیټ یان ته وافی ئیفاضة یان ته وافی عه مره بیټ لای زوربه ی زانایان.

۲- ده بیټ حهوت جار بیټ له صه فاوه بۆ مه روا، وه له مه رواشه وه بۆ صه فا، وه ده بیټ له صه فا دهس پی بکړیت و له مه روا کوتایی بیټ،

۳- کۆشش کردن ده بیټ له ریگه ی نیوان صه فاو و مه روا بیټ.

وهستان له عهرفه

وهستان له عهرفه گه وره ترین پایه ی حه جه چونکه پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیټ) فه رموویه تی: (الحج عَرَفَة).^۱ واته/ حه ج عه رفاته.

کاتی وهستان له عهرفه

کاته که ی لای زوربه ی زانایان له دوی نیوه پووه دهس پی دهکات هه تا خور ئاوا بوون، به لام لای پی شه وا ئه حمه د له دوی فه جری پوژی عه رفه وه دهس پی دهکات هه تا وه کو دوی خور ئاوا بوون.

(۱) صحیح/ أخرجه الترمذی برقم (۸۸۹) والنسائی (۳۰۱۶) وابن ماجه (۳۰۱۵) وأحمد (۱۸۷۷۴).

مانه‌وه له موزده‌لیفه له شه‌وی جه‌ژندا

مانه‌وه له موزده‌لیفه هه‌تا شه‌به‌ق (فجر) له شه‌وی جه‌ژندا لای ئیبن عه‌باس و ئیبن زوبیر و نه‌خه‌عی و شه‌عی و عه‌لقه‌مه، پایه‌یه‌که له پایه‌کانی هه‌ج، هه‌ر که‌سی ئه‌نجامی نه‌دات هه‌جه‌که‌ی له ده‌س چووه، به‌به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌که‌ی په‌روه‌ردگار که فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ [البقرة ۱۹۸]

واته/کاتیک له عه‌ره‌فه بلاوه‌تان لی کرد و گه‌رانه‌وه خواره‌وه بو موزده‌لیفه لای (المشعر الحرام) وویرد (زیکر) و یادی خوا بکه‌ن.

المشعر الحرام/به شاخی موزده‌لیفه داده‌نریت که ئیستا به (قزح) ناسراوه. به‌لام لای زۆربه‌ی زانایان مانه‌وه له موزده‌لیفه به واجب داده‌نین، هه‌ر که‌سی ئه‌نجامی نه‌دات خوین ده‌که‌ویته سه‌ری که سه‌ر برینی شه‌کیکه، وه‌جه‌جه‌که‌ی ته‌واوه.

سه‌ر تاشین یان کورت کردنه‌وه

زۆربه‌ی زانایان له سه‌ر ئه‌وه‌ن که سه‌ر تاشین یان کورت کردنه‌وه یه‌کیکه له واجبه‌کانی هه‌ج هه‌ر که‌سی ئه‌نجامی نه‌دات خوین ده‌که‌ویته سه‌ری، به‌لام لای پی‌شه‌وا شافعی سه‌ر تاشین یان کورت کردنه‌وه یه‌کیکه له پایه‌کانی هه‌ج، به‌نه‌کردنی هه‌جه‌که‌ی پوچه‌ل ده‌بیته‌وه.

تییینی //

۱- سهرتاسشین باشتره له کورت کردنه وه.

۲- ئافره‌تان سهر تاشینیان له سهر نییه، تهنه سهریان کورت ده‌که‌نه وه،

زانایان جیاوازن که ئەندازه‌ی چەندی له قژیان کورت ده‌که‌نه وه، به‌لام پرووکه‌شی فهرمووده‌کان ئەوه ده‌خوازن که ویستی خۆیانه چەندی لی کورت ده‌که‌نه وه، به‌مه‌رجی له پیاو نه‌چیت یان نه‌شوبه‌یتته پیاو.

۳- ئەو ئافره‌ته‌ی که له خۆینی منداڵ بووندایه هه‌مان حوکی ئافره‌تیکی هه‌یه که له‌سو‌ری مانگانه دایه (عاده)، دروست نیه ته‌واف ئەنجام بدات، به‌لام کاره‌کانی تری هه‌جی بۆ دروسته ئەنجامی بدات.

ئەوشتانە‌ی هه‌ج به‌تال ده‌کاته‌وه (المُبَطَّلَاتُ الْحَجِّ)

۱- جووت بوون پیش ره‌جم کردنی (جَمَرَةُ الْعَقَبَةِ) له‌گه‌ل خیزاندا هه‌ج پوچه‌ل ده‌کاته‌وه.

۲- به‌جی نه‌هینانی پایه‌یه‌ک له پایه‌کانی هه‌ج.

هه‌ج کردن بۆ که‌سی تر

هه‌ج کردن بۆ که‌سی تر دروسته چ بۆ که‌سی مردییت

یان زیندووبیّت، به‌لام نه‌توانیّت هه‌ج ئه‌نجام بدات، به هۆی نه‌خۆشی یان پیری، به‌لام به مه‌رجی ئه‌و که‌سه خۆی هه‌جی ئه‌نجام دابیّت پیشتەر، هه‌ر چه‌نده لای پیشه‌وا مالیک و ئه‌بو هه‌نیفه ئه‌گه‌ر هه‌جیشی بۆ خۆی ئه‌نجام نه‌دابیّت هه‌ر دروسته هه‌ج بۆ جگه له خۆی ئه‌نجام بدات..

ئافره‌تان

۱- پیویسته ئافره‌ت مه‌حره میکی له گه‌ل بیّت بۆ ئه‌نجام دانی هه‌ج،

۲- دروسته ئافره‌تان له‌بری پیاوان هه‌ج و عه‌مره ئه‌نجام بده‌ن، واته ئافره‌ت دروسته به‌ ده‌ل هه‌ج بۆ پیاو ئه‌نجام بدات، هه‌ر وه‌کو چۆن دروسته ئافره‌ت بۆ ئافره‌تی تر هه‌ج ئه‌نجام بدات،

۳- ئافره‌تانیش هه‌ر وه‌ک پیاوان سونه‌ته پیش ئیحرام به‌ستن خۆیان بشۆن و خۆیان پاک بکه‌نه‌وه و نینۆک و تووک له خۆیان پاک بکه‌نه‌وه،

۴- له کاتی نیه‌ت هیئانی ئیحرامدا ئافره‌تان ده‌بیّت په‌چه‌و(نیقاب) و ده‌س کیّش لابده‌ن، هه‌ر وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا(دروودی خوی له‌سه‌ربێ)فه‌رموویه‌تی:

(لَا تَتَقَبَّ الْمَرْأَةُ الْمُحْرِمَةَ وَلَا تَلْبَسِ الْقَفَّازِينَ).^۱

(۱) رواه البخاری برقم (۱۸۳۸) والترمذی (۸۳۳).

واته/ ئافرهت کاتی ئیحرامی به سستی، نابیت په چه و دهس
کیش بکات.

۵- ئافرهتان بویان دروسته له کاتی ئیحرام هر جوره جل و
به رگیک له بهر بکهن به مهرجی شهرعی بیت،

۶- سونه ته ئافرهتان دواى ئیحرام به ستن (تلبیه) بکهن، به لام
باش نییه زور دهنګ بهرز بکهنه وه (لبیک اللهم لبیک، لبیک
لا..... الخ).

۷- ږاکردن بو ئافرهت نییه له کاتی ته واف و کوشش کردندا،

۸- ئافرهتان که له عاده و خوینی منډال بووندان دروسته
هموو کارهکانی حهج ئه نجام بدهن جگه له ته واف،

۹- ته وافی مال ئاواى سووک کراوه له سهر ئافرهتانی که
له عاده و خوینی منډال بووندان، واته بویان هیه ئه نجامی
نه دهن،

۱۰- ئافرهتان قژیان کورت دهکه نه وه به ئه ندازه ی سهر
په نجه یهک، دروست نییه بویان سهریان بتاشن،

۱۱- ئافرهتان ده بیت ئاگاداری تیکه ل بوون بن له گه ل پیاواندا
به تایبه تی له لای بهرده ره شه که و ږوکنی یه مانى.

عومره نه انجام دان (العُمرة)

جیاوازی له نیوان زانایاندا ههیه که ئایا عومره واجبه یان

سونهته

۱- عومره واجبه یهک جار له ته مه ندا وه کو چه نه مهش به رای پیشهوا عومهر و ئیبن عه باس و زهیدی کوپی ثابت و ئیبن عومهر و ریوایه تیکیش لای پیشهوا شافعی و نه حمه د،

* به لگه * یه کیک له به لگهی نه وانهی که به واجبی داده نین فهرمووده که ی پهره د ر د گاره که فهرموویه تی:

﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ [البقرة ۱۹۷]

واته/ هه ر بو خوا چه و عومره به چاکی و به ته وای نه انجام بدهن، لهم ئایه ته دا نه مره که بو واجب بوونه، وه عومره کهش عه تف کراوه بو سه ر چه، وه له زمانه وانیدا (اللغة) عه تف یه کسان ی نیوان هه ر دوو شته که ده ر ده خات، که واته عومره ش واجبه.

۲- عومره سونه ته وه واجبه نییه نه مهش رای ئیبن مه سعود و چه نه فییه کان و مالکییه کان و ریوایه تیکی ئیمام نه حمه د و وه رای ئیبن ته یمیه شه.

* به لگه * یه کیک له به لگهی نه وانهی که عومره به سونه ت داده نین فهرمووده که ی پهره د ر د گاره که فهرموویه تی: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ [آل عمران ۹۷]

واته/ خودا چه جی فهرز کردووه له سه ر خه لکی که چه جی

مالی خوا بکه‌ن، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که توانای ریگه‌ی هه‌بیته،
توانایی مالی و به‌دهنی، له‌م ئایه‌تدا خودا باسی واجیته‌ی
حه‌جی کردووه، ئه‌گه‌ر عه‌مره‌ش واجب بوایه باسی عه‌مره‌شی
له‌ گه‌ل حه‌جدا ده‌کرد.

پاداشتی عه‌مره

عه‌مره یه‌کیکه له‌ په‌رسته‌ گه‌وره‌کان که به‌نده له‌ خوای
گه‌وره نزیك ده‌کاته‌وه و ده‌بیته هۆی سرپینه‌وه‌ی تاوانه‌کان
هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی)
فه‌رموویه‌تی: (الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِّمَا بَيْنَهُمَا).^۱

واته/عه‌مره بو عه‌مره‌یه‌کی تر ده‌بیته هۆی سرپینه‌وه‌ی
تاوانه‌کانی نیوانیان، مه‌به‌ست له‌ تاوانه‌ بچوکه‌کانه.

کاتی عه‌مره کردن

عه‌مره‌کردن به‌د ریژایی سال دروسته لای زۆربه‌ی زانیان،
به‌لام له‌ په‌مه‌زاندای پاداشته‌که‌ی زیاتره، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ری
خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بی) فه‌رموویه‌تی:

(عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً مَعِيَ).^۲

واته/عه‌مره‌یه‌ک له‌ په‌مه‌زاندای وه‌کو حه‌جیک وایه له‌ گه‌ل
مندا، هه‌روه‌ها پیش حه‌ج کردنیش دروسته ئه‌نجام بدریت،

(۱) أخرجه البخاری برقم (۱۷۷۳) ومسلم (۱۳۴۹).

(۲) أخرجه البخاری برقم (۱۷۸۲) ومسلم (۱۲۵۶).

وہکو ٹیبن عومہر (رہزای خوی لی بیت) فرموویہ تی: (اعلم
النبي (ﷺ) قُلْ أَنْ يَخْج).^۱

واته/پیغہمبہر (دروودی خوی لہ سہر بی) عہمرہی کرد پیش
نہوہی حج بکات.

دو بار کردنہوہی عہمرہ لہیک سہفہردا

زانایان جیاوازیان ہہیہ کہ ئایا دروستہ لہیک سہفہردا
چہند عہمرہیک نہنجام بدریت یان نا؟ ہر وہکو لہ
ئیسٹادا خہلکی بہ گشتی نہنجامی دہدن، کہ دہردہچن بؤ
(تہنعیم) ئیحرام دہبہستن و عہمرہی تر نہنجام دہدن، بہلام
باشتر وایہ کہ نہنجام نہدریت، چونکہ نہم کارہ لہسہردہمی
پیغہمبہری خوادا نہنجام نہدراوہ، مہگر نہوہی دایکہ عائیشہ
نہبیت کہ لہ دواي حجہکہی دہرچوو لہ مہککہوہ بؤ تہنعیم
ئیحرامی بہست و عہمرہی نہنجام دا، چونکہ عہمرہی نہنجام
نہدابوولہ پیش حجہکہی لہبہر نہوہی کہوتووبووہ سوہی
مانگانہوہ(عادہ)وہ.

پایہکانی عہمرہ (أركان العُمْرة)

۱- ئیحرام بہستن.

۲- سوہرانہوہ(الطواف).

(۱) أخرجه البخاری برقم (۱۷۷۴).

۳- کوشش کردنی نیتوان صهفا و مهروا (السعی).

هر که سی یه‌کیک له‌م پایانه نه‌نجام نه‌دات، عه‌مره‌که‌ی ته‌واو نییه.

پنویستییه‌کانی عه‌مره (الوجبات العمرة)

۱- ئیحرام به‌ستن له‌و شوینانه‌ی که دیاری کراوه (المیقات):
پنویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی نه‌ته‌ی عه‌مره‌ی هه‌یه، ئیحرام به‌ستیت له‌و شوینانه‌ی که دیاری کراوه، ئه‌گه‌ر مالی له‌ پیش ئه‌و شوینانه‌وه بوو که دیاری کراوه، یان ئه‌وانه‌ی که به‌سه‌ر ئه‌و شوینانه‌دا تیپه‌ر ده‌بن، به‌لام ئه‌گه‌ر مالی له‌ شوینه دیاری کراوه‌کان نزیک تر بوو له‌مه‌که‌که‌وه ئه‌وه ده‌س به‌جی له‌ مالی خویه‌وه ئیحرام ده‌به‌ستیت، وه ئه‌وه‌شی که له‌ مه‌که‌که‌دایه و خه‌لکی مه‌که‌که‌ نییه وه ئه‌وه‌شی خه‌لکی ناوه‌وه‌ی مه‌که‌که‌یه، ده‌بیت ده‌ر به‌جیت بوو ده‌ره‌وه‌ی ناوچه‌ی حه‌ره‌م ئیحرام به‌ستیت وه‌کو ته‌نعیم و شوینه‌کانی تری نزیک مه‌که‌که‌ هه‌ر وه‌کو چۆن عائیشه (ره‌زای خوای لی بیت) نه‌نجامی دا.

۲- سه‌ر تاشین یان کورت کردنه‌وه‌ی: سه‌ر تاشین یان کورت کردنه‌وه‌ی یه‌کیکه له‌ پنویستییه‌کانی عه‌مره، به‌لام تاشین باشتره.

حهرام کراوه کانی ههردوو ههرهم (مهکه و مهدينه) (مَحْظُورَاتُ الْحَرَمَيْنِ)

حهرامه لهزهوی ههر دوو ههرهمدا (مهکه و مهدينه) ههندی کار ئه نجام بدریت بو ئه و که سانهی که تیياندا دهژین، وه ئه و که سانهشی که خه لکی ئه وی نین و بو ههج و عه مره ئه نجام دان دهچن که ئه مانه ن:

۱- پراوکردنی ئاژه ل و بالنده ی ههرهم وه پاونانی و یارمه تی دانی که سانی تر له سه ر پراوکردن،

۲- برینی دار و درهخت مه گهر بو پیویستی بیت.

۳- هه لگرتنی چه ک بو جهنگ کردن،

۴- هه لگرتنی شتی دوزراوه بو که سانیک که خه لکی ئه وی نین، به لام بو خه لکی ههرهم دروسته، به و مه رجه ی پیناسه و باسی بکات، ههر وه کو پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بی) ده رباره ی ئه مانه فه رموویه تی:

((إِنَّ هَذَا الْبَلَدَ حَرَّمَهُ اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ، فَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَإِنَّهُ لَمْ يَحِلَّ الْقِتَالُ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَلَمْ يَحِلَّ لِي إِلَّا سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ فَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، لَا يُعْضَدُ شَوْكُهُ، وَلَا يُنْقَرُ صَيْدُهُ، وَلَا يَلْتَقِطُ لُقْطَتُهُ إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا، وَلَا يُحْتَلَى خِلَاهَا)) فَقَالَ الْعَبَّاسُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِلَّا إِذَا ذَخِرَ فَإِنَّهُ لَقَيْنِهِمْ وَلِبُيُوتِهِمْ، فَقَالَ ((إِلَّا إِذَا ذَخِرَ)).^۱

واته/ به راستی خوی گه وره ئه م وه لاتهی ههرام کردوو

(۱) أخرجه البخاری برقم (۱۸۳۴) ومسلم (۱۳۵۳).

مار-له ریوایه تیکی تردا ماریش هاتووه.

مشک-جرج و مشکه کویرهش دهگریتهوه، والله أعلم.

سهگی هار- پلنگ و شیر و گورگ و نهو جووره درپندانه
دهگریتهوه، والله أعلم

تییینی // نه م گیانه وه رانه بویه فرمان به کوشتنی کراوه،
چونکه زیان به خشن، که واته هر ناژه لی زیان به خشن بیت
دروسته بکوژریت، والله أعلم.



له کۆتاییدا داواکارم ئهم کتێبه بێته ماییهی خێریکی بهردهوام بۆ خۆم و ئهو برایانهی که یارمهتی دهرم بوون له بلاوکردنهوهی ئهم کتێبه، بهتاییهتی ئهم مامۆستا بهرێزانه (م. محمد ملافائق شارهزووری، م. ئامانج کانی بهیتهشی، م. سهربهست لطیف قادرکهزهمی) خوای گهوره پاداشتیان باتهوه، داواکارم له خودای گهوره له کهم و کورپیه کانم ببوریت، پاشان ئێوهی خوینه ریش ئه گهر کهم و کورپیه کهم هه بێت.

وآخر دعوانا الحمد لله رب العالمین.

٢٠١٩/١٢/١٨ شهوی/پینچ شهه.

ژ.م: (٠٧٧٠١٢٠٥٣٤٤)

تییینی:

ههر موسلمانیک هه له یهک یان کهم و کورپیه کهم په رتوو که دا ده بینیت خوای گهوره پاداشتی بداتهوه با په یوهندی بکات به ژماره مۆبایل و قایبهه (٠٧٧٠١٢٠٥٣٤٤)

سەرچاوه‌كان:

- ١- مصحف المدينة النبوية مجمع الملك فهد
- ٢- جامع الكتب التسعة البخاري ومسلم وغيرهما
- ٣- ته‌فسيري رييه‌ر م. صلاح الدين عبد الكريم
- ٤- ته‌فسيري رامان م. ئه‌حمه‌د كاكه‌ مه‌حمود
- ٥- موسوعة الفقه الميسر د. عبدالله الطيار و عبد الله المطلق
- ٦- فقه السنة السيد السابق
- ٧- الأركان الإسلام والأيمان محمد بن جميل زينو
- ٨- توضيح الأحكام شرح البلوغ المرام عبد الله بن عبد الرحمن البسام
- ٩- شرح الرياض الصالحين محمد بن صالح العثيمين
- ١٠- صحيح فقه السنة كمال بن سيد سام
- ١١- البدعة أنواعها وأحكامها صالح بن عبد الله الفوزان
- ١٢- المسك الختام شرح عمدة الأحكام زايد بن حسن الوصائي
- ١٣- دليل الحاج والمعتمر طلال بن أحمد العقيل
- ١٤- مغني المحتاج الخطيب الشربيني
- ١٥- الأدلة الرضية ملتن الدرر البهية محمد صبحي حسن الحلاق



تەنیا حاجی | *Tanya Haji*

public channel



Description

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

♥ چەنالىك تايبەت بە كتيب و بابەتى جياواز ♥

Queen city

شارى شازن

شارىك تايبەت بە كۆمەلگايەكى جوان

لەلايەن ئاقان بەهجەت كراوہ بە pdf

بۇ خويىنەران

چەنال

<https://t.me/tanyahaji7>

بۇ راوبۆچون و پسيار بۇ كتيب مەينيڭ

@tanyahaji22

ئەكاونت

<https://linktr.ee/tanyahaji22>

ئىسلام دامەزراۋە لەسەر پېتىچ پاىە: شايەتى دان بەۋەى كە ھىچ پەرسى تراۋىك
بەپاست (حق) نىيە جگە لە (اللہ)، ۋە محمد (ﷺ). نىردراۋى پەروەردگارە-ۋە
نوڭز كۈردنە-ۋە زەكات دانە-ۋە ھەج كۈردنى مالى خودايە-ۋە پۇڭو گۈرتنى
مانگى پەمەزانە)

أخرجہ البخاری ومسلم